

DUMITRU V. MARIN

(Prof. Dr.)

Editoriale... și viață

Omagiu vasluienilor pe care i-am slujit o viață!

DVM.

DUMITRU V. MARIN

(Prof. Dr.)

Editoriale... și viață

IAȘI, PIM, 2024

***„Opera de față nu vrea să distrugă vise, ci să le
creeze! Nu greșim niciodată, visând.
A visa, înseamnă a trăi.”***

Dumitru V. MARIN

DUMITRU V. MARIN

(Prof. Dr.)

Editoriale... și viață

IAȘI, PIM, 2024

Un omagiu Doamnei mele,

prof. Iulia Marin,

fără de care nu aş fi putut realiza atâtea, n-aş fi avut autoritate social-ştiinţifică, 3 copii foarte buni, 9 nepoţi, 2 strănepoţi şi mai ales atâtea cărţi.

Fără eroismul ei... nu ştiu ce şi cât ar mai fi fost:

îndatorat,

D.V.M.

20 de ani - Viaţa îl creşte pe om

30... – îl pune la muncă;

40... – îl distruge... iremediabil.

D.V.M.

Mai las în urmă:

D.V.M.

Meridianul a o jana le 28 de ani... Ziar de Informație, opinie și publicitate de XXVII nr. 1 (2137) • joi, 11 Ianuarie, 2024 • 12 pagini • 2 lei
Citește Meridianul și pe net la www.tvv.ro ! Prof. dr. Dumitru V. MARIN

Meridianul

fondat în anul 1986

Singurul Grup de Presă din județul Vaslui

marintvv@gmail.com
www.marindumitru.ro

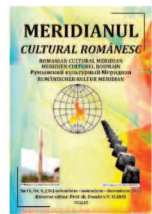

www.tvv.ro
Tel 0744 231300

www.marindumitru.ro

marintvv@gmail.com • secretvint@yahoo.com • Vaslui - 0235 361 206 • Bârlad - 0235 415 484 • Iași - 0744 231 300

Redacția Vaslui: str. Focșane nr. 2 • Redacția Bârlad: str. Republicii 190 • Redacția Iași: str. Cuza Moldov nr. 2

Ziarul Meridianul
O tribună culturală, intelectuală, și a mediului rural din județele Vaslui, Iași și Bacău, cu de toate pentru toți.
Mulțumiri deosebite, stimulate Domnule prof.dr. Dumitru V. Marin!
Sărbătorile cu sănătate și culturalitate tuturor cititorilor!
E vremea să colindăm pe la casele D-voastră!
M.Caba

Ceva... previziuni pentru 2024 (!)

A trecut un an după pandemie, am mai „absolvit” unele cerințe ale vieții care trece cu sau fără realizări personale sau sociale. A fost greu, dar nu cel mai greu posibil. Să încercăm „să vedem” ce va fi: - Suntem încadrați între războaie Ucraina și Fâșia Gaza. Nu se vor încheia în 2024, ba chiar ar mai putea izbucni un altul în Taiwan. - Alegerile din cele aproape 70 de țări nu le egalează pe cele din S.U.A. Ca să rămână stăpâni lumii americanii au nevoie și de noi, deci ne păstrează aproape și cu sau fără Biden, vor sprîjini Ucraina, ca și cei din UE.

- 4 rânduri de alegeri ale noastre, înseamnă 4 valuri de sărăcire, pe lângă noile taxe și impozite care ne-au tăiat orice avânt.Așa cum am gândit până în prezent, guvernanții noștri ne duc la sașă de lemn. Cu pensionării e cel mai jalnic.

- La locale și parlamentare, este posibil ca AUR să ajungă pe primul loc. E și tare necesar, până la urmă. I-am văzut la depunere de coroane, la Vaslui, și au avut cea mai numeroasă delegație.

- AUR Vaslui în frunte cu prof. dr. CHELMU vor câștiga alegerile.

- După lovitura cu spăgarul Buzatu, forța conducătoare în Vaslui nu va mai fi PSD, și nici „pierduții” PNL.

- N-o să-i mai vedem în frunte pe Vasile Pavăl (trebuie să plece, deși la câte avantaje și spăgi are, nu se prea dă dus), din păcate nici pe neputincioșii viceprimari ai Vasluiului de astăzi. Nici un păcat...după ei.

- Primarii pe care-i vom revedea în funcții:

1. Orașe: Vaslui incert, Bârlad=Boroș (deși are o echipă de tot slabă împrejur, dar a dat lovitura fugină la PSD), Huși= stăpânul inelelor Jan, de astăzi, Negrești, poate tot Rusu (care ne refuză cu totul orice fel de comunicare), Murgeni= foarte meritosul ing. Eduard Cazacu. 2. La comune, cel mult 10% dintre primari vor pierde alegerile, că lumea-i sătulă de minciuni electorale.

- Va fi un procent mic de participare la aceste alegeri.

- Va fi un mare procent inflaționist, deci vom trăi mult mai rău.

- Cultura, presa, pe cale de dispariție, umanismul pe cale de a se topi cu totul. Personalități noi din Vaslui, ca și astăzi...zero?!

- Vasluiul va fi și în continuare cel mai răpănos loc din țară. Asta mai ales dacă politicienii care ne reprezintă vor încuraja incompetenții deja nominalizați.

BĂLTĂȚI-IAȘI

Anul 2024-01

Bățați Iași, primarul și... viscolul!!!

pag. 6

PRIMĂRII ANULUI 2023 NOMINALIZĂRILE ZIARULUI MERIDIANUL

pag. 7

MEDIANUL Meridianul Meridianul
și... România V. Marin

„D.V. Marin reprezintă astăzi, peste 30 de ani de la scrierea sa, o scriură, de după 1988 când s-a înființat județul. Meru a fost un plan prezent, mator și actual la tot ce s-a înfăptuit în municipiul, județul Vaslui sau chiar în Moldova românească. El însuși ne-a lăsat multe volume de istorie culturală, înscrisuri științifice sau de literatură jurnalistică. În peste 6 decenii, prezența lui a fost mereu remarcabilă... Omul și opera sunt deja înscrisuri într-un patrimoniu.
Mărinurile sale sunt unice și, acum, imposibil de cuantificat exact.”

AL IONESCU
Laureat al Academiei Române
(15 Iulie, 2018)

Un cuprins:
Ora de istorie pag. 2
Cultură-Umor pag. 8
Publicitate pag. 11

„Cultura și mai ales jurnalismul de secol este magistral reprezentat prin grupul său de presă și prin opera de Prof. dr. D.V. Marin. El este cel mai vizibil lider cultural al generației.”
Mihai BATOG-BUJEȘTI
Scriitor-Iași

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Lumința COZMEI, Ziua Presei Vasluene)

EDITORIALE ca puncte...

Ce aflăm în aceste pagini:

- ◆ *Starea județului în ziua de referință;*
- ◆ *Embrionul volumelor; mai toate cele 64 de cărți au fost schițate în editoriale.*
- ◆ *Informare publică autorizată la zi;*
- ◆ *Opinie autorizată de timp, valoare, talent, observație aprofundată;*
- ◆ *2200... e o cifră; adică cel puțin atâtea editoriale am semnat, unele pe ziarele electorale din diferiți ani, altele la M.C.R., Vlăstarul, Onnyx;*
- ◆ *1068... alta? Numărul celor care colaborează la M.C.R. (ap.în 2015);*
- ◆ *Editorialele ca posibile orientări ale condeielor contemporane;*
- ◆ *Frontul dintâi în bătălia pentru limba română: firișoarele de aur din Limba Română.*
- ◆ *Articolele, interviurile, participările publice//formă de civism.*
- ◆ *Dispersarea unei vieți intelectuale în pagini de ziar, revistă sau carte.*
- ◆ *Pasiunea și chemarea vieții pentru un om.*

RĂMÂN SINGUR ?

Am început să țip, într-o dimineață devreme când se îngemăna ziua cu noaptea, acum peste 83 de ani. Nu cred că am fost un copil cuminte și nici genial. În sept. 1944 l-am salvat pe tata de plutonul de execuție al rușilor, dintr-un impuls copilăresc.

Am început să învăț, mai întâi poezii populare și versuri de Eminescu, de pe la 4 ani; ai mei erau tare mândri de recitator. Am avut îndatorirea să-i recit lui Gheorghe Gheorghiu Dej, venit în campanie electorală în centrul de comună Giurgioana și m-am ales cu 5 lei = o jumătate de bou.

Am învățat să muncesc, tot de pe la acea vârstă pentru că aveam oi, vaci și destule orătănii prin curte și, ca cel mai mare (nu era chiar așa, dar...) trebuia să am grijă de ele sau „să întorc oile” la păscut;

Carte chiar mi-a plăcut să învăț, așa că, am fost mai întotdeauna premiant.

Am făcut naveta din clasa a V-a la Podu Turcului, exact 6 km dus și tot atâta la întors. Uneori de 2 ori pe zi, pentru că veneam acasă pentru un „pandișpan” adică felii de mămăligă coapte pe plită, că n-aveam bani pentru altceva de mâncare, pâinea era pe puncte, la cartelă.

Am păzit oi, viței, vaci, și am luat un serial de bușituri de la un berbec, Bidrighin, care era gata să mă omoare, într-un apus de soare. Până seara l-am văzut... pastramă.

Am adormit de oboseală pe câmpuri, în luncă (printre tot felul de vietăți, inclusiv șerpi), în pădure, în căruță, în colibă, în casă... dar, mai târziu și în hoteluri imperiale la Istanbul, Londra, Paris, Moscova, etc.

Am avut mare grijă de carte și învățăturile ei, călătoriile mele fiind ca să învăț, nu să mănânc ori să beau. Am învățat, i-am învățat și pe mulți alții. Asta fac de o viață.

Am iubit, iubesc, azi, mai ales munca și valorile naționale. O dovadă ar fi ziarul, TVV., revista M.C.R., ș.a.

Am învățat să mă strecur printre dușmani, destui crescuți chiar de mine...

Am condus: cârduri de oi, cirezi de vaci, clase de elevi, școli, tractoare, biciclete, mașini de tot felul, multe grupuri de excursioniști, în toată lumea, cămine culturale, biblioteci, grup de presă, organizații județene de partid și tot felul de întâlniri importante în județ, în țară, în Europa.

Mai conduc ziar, TVV-online, revistă, o familie cu care mă mândresc, un grup de salariați... și sper să mă mai conduc așa cum se cuvine pe mine însumi, cât mai pot exista.

Dar:

- A venit o vârstă și e tare bine că mai pot fi creativ. N-ar trebui să mă plâng de singurătate când de aniversare am primit telefoane, mesaje, imagini pe WhatsApp și cuvinte alese pe email. Altfel spus am o viață tare plină !

- A venit și Covid 19 în vizită și în familia mea, în extinderea sa planetară. Asta m-a obligat la o doză de însingurare față de toți. În luna august am pierdut 6 zile cu alt Covid-revenit.

- Pe măsura înaintării în vârstă fiecare rămâne din ce în ce mai singur, și oricum s-ar face „fiecare moare singur” zice romancierul Th. Man. Viața ne crește 20 de ani, ne pune la muncă 30, și ne distruge în următorii 40 de ani !!!

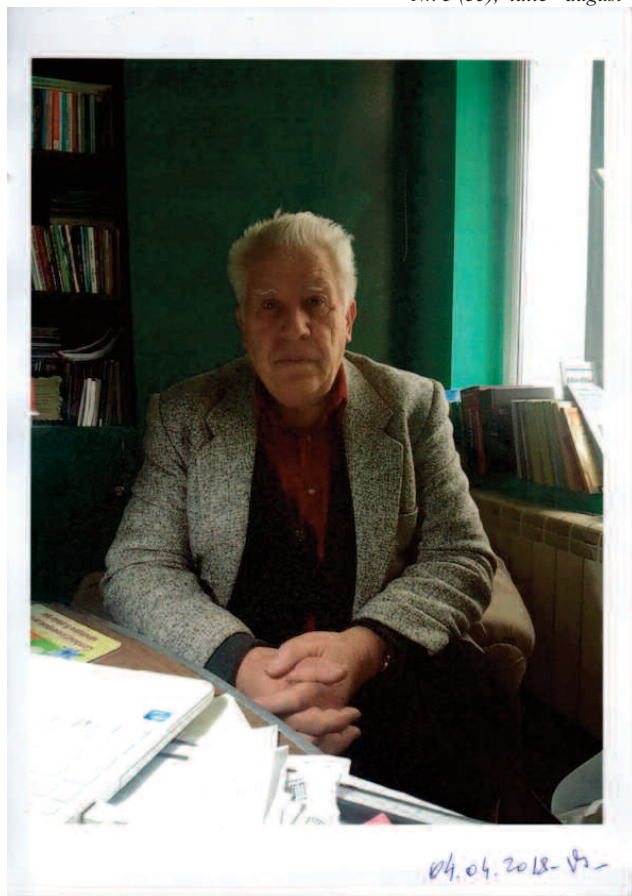
- Acum duc singur greul de toate felurile la ziar, Tvv, revista M.C.R. Condițiile socio-culturale amprentate de globalism și câștiguri financiare imediate nu permit să predau ștafeta cuiva mai tânăr.

Îl caut de mai mulți ani, dar munca de ziarist nu mai e profesie actuală, iar creația pentru întreținere nu are preț. E o secetă cultural-creativă ieșită din comun cam peste tot, dar la noi, prin hemoragia seculară a materiei cenușii este imposibil să fie atrase creierele: fug în străinătate. La fel e și în Basarabia, unde am fost marți, 12 septembrie 2023.

- Am țipat, am muncit (și muncesc), am trăit, am condus, am tot visat,... când, oare, rămân de tot singur?

Trebuie ?

*Meridianul Cultural Românesc, An IX,
Nr. 3 (35), iulie - august - septembrie 2023*

Eppur si muove... totuși materia cenușie pleacă (!!!)

Câtă presă mai este în județul Vaslui, (adică noi și Vre-mea nouă), se străduie să fie constructivă când e vorba de rezultatele absolvenților de liceu. Presarii se înghesuie să constate și ei ce de rezultate, ce performanțe, ce genii, ce absolvenți grozavi, avem pe aici. Cred că e just și mai ales real ce constatăm. Dar acest fapt e cam dintotdeauna, așa cum dintotdeauna constatăm că materia cenușie pe care o evidențiem exaltați, pleacă, și ne tot pleacă. Știți, dvs. pe vreun șef de promoție, vreun olimpic inventator care a rămas în Vaslui în ultimul deceniu ? Am făcut multe intervenții să descoperim pe vreunul și n-am reușit. Unii directori de liceu se tot bat cu cărămida în piept că iată, ce educatori buni au ei sub comandă, profesorii sunt mai rezervați, dar elevii îndrăzneți... și mai tare. Ei vor pleca spre cele 4 zări, și mulți nu mai vor în țară, că numai peste hotare sunt câinii cu colacii în coadă.

Dar, mă întreb... nu cumva ei au dreptate ?

Am menționat în multe mii de pagini scrise că hemoragia materiei cenușii e fapt istoric îndelungat. S-ar fi auzit de Nicolae Milescu, de Dimitrie Cantemir, de Emil Racoviță, etc.etc. dacă ar fi rămas la vatra strămoșească (pentru că nici unul nu a fost copil sărac)? Botoșanii și Vasluiul au dat multe, multe genii naționale, au avut și tot felul de oameni creativi și capabili, nu cumva erau îndreptățiți să fugă? Nici Bârladul (totuși mai mult ca Vasluiul), nici Botoșaniul, nici alte multe județe nu au putut reține acele capacități afirmate în lume, pentru că n-au avut nici condiții (de valorificare), nici putințe de integrare în viața socio-economică „rurală”, și atunci apare îndreptățirea acelor plecări.

Din păcate, cei care au rămas, ori cei care au venit de prin alte părți, rar au reușit să iasă în priveliște națională (sau mai mult), și chiar în condițiile internetului, a poștei electronice, a bibliotecilor virtuale, iată e aproape imposibil să fie oprită migrarea creierelor. Țsta a fost blestemul lui Dumnezeu pentru vasluieni.

Aproape firesc s-a născut invidia, ocultarea, dușmănia, disprețul pentru munca celor cu atribute de genii. Când s-a mai ivit câte unul, s-au năpustit mulți să-l doboare, și așa s-a ajuns la domnia prostiei și analfabetismului funcțional, al sabotării eforturilor personale chiar de către cei din frunte, administratori și politici. Cel puțin de mizeria politică locală ... e mult de discutat.

Am discutat miercuri, mai mult, cu prefectul actual, un tip care a răzbătut greu, și am re-constatat că SISTEMUL nu permite antrenarea marilor valori în circuitul local și că chiar respectarea legilor duce la înnăbușirea talentelor. (Altă discuție lungă). Și...atunci ?

Nu cumva ivirea și rezistența unor „aleși de soartă” să fie aici, trebuie sprijinită mult și mai mult? Am puncte de vedere înregistrate de la toți responsabilii din județ, care știu că trebuie, dar... s-o facă ei ?

Vasluiul și județele fără universități trebuie să aibă o politică specială pentru acei înzestrați cu harul de A FACE, chiar dacă asta înseamnă ne-promovarea clientelei de partid. (Vom reveni...).

Seceta (previzibilă), războiul din Ucraina, prețul grâului...

Căderea sufocantă din aceste ultime zile, a provocat neplăceri multor oameni. A folosit doar campaniei de recoltare a păioaselor, și m-am bucurat să văd cum combinele mușcă zdravăn din lanurile de grâu, pentru că orice-am face tot la pâinea cea de toate zilele ne întoarcem.

Am călcat prin Iașul foarte aglomerat, am fost pe la sate, unde e greu de găsit pe primari, care, mai toți, au hectare arendate. E dovadă că sunt gospodari și muncitori, deci nu mă pot supăra dacă nu-i găsesc.

Seceta aspră din ultimele zile e deosebit de păgubitoare: scade recolta de porumb și floare, seacă fântânile sau pârișișele, deci nu se mai pot uda culturile, pune în pericol sănătatea vârstnicilor (mai ales).

De Sf. Ilie e tare mare nădejdea că va veni un front de ploi.

Adaug că după ani de viață și experiență, e o secetă previzibilă, iar măsurile pe cere le putem lua țin mai puțin de voința noastră și mai mult de STAT și UE. Discuția e așa de lungă, că n-o putem încheia nici peste un an, dar cu nădejdea trebuie să rămânem.

Ne bate Dumnezeu și cu războiul ăsta din Ucraina, din care cauză și România trebuie să se înarmeze, ca și toată lumea, pentru că un nebun ajuns în fruntea Rusiei a determinat o altă împărțire a lumii, a rupt echilibrul stabilit după războiul rece. Putin acesta ar trebui dus direct la azilul de nebuni, dar din păcate are o a doua armată a lumii sub comanda sa.

Noi, ca și lumea dimprejur trebuie să ne pregătim împotriva actelor nebunești ale acestuia, rușii ne-având cuvânt sau credibilitate. Să nu credeți, cumva, că foarte curând se va încheia această sciziune a lumii, și că pe noi nu ne va afecta din ce în ce mai mult.

Am scris cărți despre război, am intervievat 7(!) supraviețuitori de la Cotu Donului, când a început schimbarea lumii, tatăl meu a fost rănit la Țiganca, cunos bine ce nenorocire e RĂZBOIUL. Nu-l dorim nici acum, nici altădată.

Prețul grâului, 70 de bani pe kg, distruge agricultura românească. Am supraviețuit cu grâu fiert pe timpul secetei din 1946, și, mi-e tare greu să cred că la prețul motorinei, la cheltuielile impuse de cultură, la formele de salarizare... nimeni nu iese în vreun câștig. Ce greu e anul acesta dar ce greu va fi următorul !

SPIRIT STOP: OCM

Chiar trebuie să vă atrag constant atenția că s-a realizat un monument complex numit SPIRIT STOP menit să înfățișeze evoluția Vasluiului în ultimii 53 de ani, că las viitorimii mărturie din această epocă.

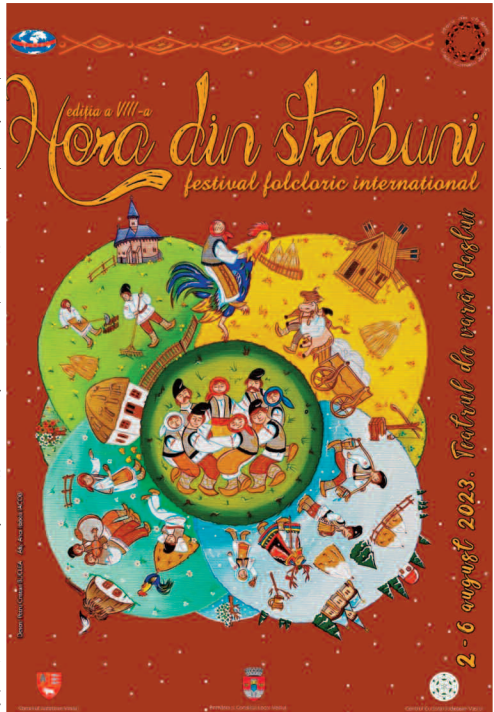

Ziarul Meridianul nr. 29 (2116) de joi 20 iulie 2023

HORA DIN STRĂBUNI, ... ai noștri și ai lor...

În Vaslui s-a mai importat un pic de cultură prin Festivalul internațional Hora din străbuni. Bravo, Lucian Onciu, organizatorul șef.

Considerațiile noastre sunt legate de ceea ce am afirmat de multe ori: INFUZIA de cultură în această parte a țării unde lipsește infrastructura pentru valorile proprii. De aici, tot pleacă materia cenușie, iar de întors... dacă se mai aduc artiști mai valoroși, formații de notorietate, iar în acest

caz ansambluri din străinătate care să-i uimească pe conjuđețenii noștri. De prea mulți ani (de fapt niciodată în istorie), pe aici nu se CRESC lujeri de forță imaginativă care să se impună național sau mai mult.

TVV „a adus” 1488 de interviuri cu mari personalități ale lumii, ale țării, Unison Radio le-a difuzat, iar ziarul-martor-Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Leova e documentul scris rămas și mai puțin pieritor. Revista internațională M. C. R. Cu cei 968(!) colaboratori ai săi din toată lumea e o cunună de lauri, cu diademă chiar, pentru strălucirea noastră intelectuală.

Deci „HORA DIN STRĂBUNI, dintre 2 – 6 august 2023, o horă continuă între formațiile din județul nostru și cele venite din cele 10 (nu 9) țări, de mare întindere, a fost ca o răsuflare istorică de folos sufletesc.

1. Laura (Lucescu) și-a cules laurii: prezentatoarea ieșeancă a dovedit că e și foarte frumoasă, și foarte deșteaptă și ...reprezentativă! A fost o dovadă de spirit, grație și frumusețe; bravo, Laura.

2. Lucian Onciu, un actor mărunțel, dar un talent organizatoric mare-mare, a fost la înălțime prin tot ce a însemnat Festivalul, prin eliminarea sincopelor firești când e vorba de atâtea mii de oameni. Și mai multele mii de oameni de pe traseie, de la Grădina de vară și din Piața publică, au participat efectiv la desfășurarea de... afecțiune, suflet și artă.

3. Atâta public în piață, ca la gala finală, am mai văzut doar la serbările organizate de noi cu TVV și Unison, când, însă era și mai mult tineret. Cred că 20000 de concetățeni. Contează, că:

4. Receptivitatea actului artistic a fost de multe carate. Și, a fost cald, și a fost impropriu pentru spectacole, și au fost lungi, lungi, aceste spectacole. (Dar: lungi și bune!).

5. Transmisiile în direct la TVR-3, TVR-Iași și pe rețele, a fost de mare importanță pentru receptivitate în țară și peste hotare. Nu cred că s-au recepționat în Argentina (ce evoluție grațioasă, a acestui ansamblu!), dar din multe părți din Europa am primit semnale.

6. Per ansamblu vremea a ținut cu organizatorii, ba chiar i-a binecuvântat cu ploi, dar și răcoare seara de spectacol.

7. Revăzând pliantele, succesiunea spectacolelor, revizualizările din anii trecuți (în pauze), conchidem:

s-a realizat o masivă infuzie de cultură (în special dans-coregrafie) aici, la noi, din care n-au lipsit frumoșii și pasionații, talentații locului.

Un exemplu: o fi el Nicolae Botgros și ai lui, cel mai de sus în România, dar nici Trandafir de la Moldova – Huși cu Verginel și ai săi n-au fost altfel...

DINTRE PĂRERI:

- Formațiile locale au fost, toate, bine pregătite, cu copii și tineri (puțini, că nu-s alții) aprigi și bine instruiți. Felicitări instructorilor.

- Raluca Radu (de la Munteni de Sus) e favorita noastră ca solistă, frumoasă, iute, spirituală (măi, ce setare mai voia ea), „drăcoasă”.

Așa te vrem, oriunde și cu cine ai să cânti, Raluca. Mioara Velicu trebuie să aibă o urmașă, nu?

- Ansamblurile dintre cele 10 țări (Laura a uitat de R. Moldova, chiar cu Nicolae Botgros, lângă ea) nu pot fi comparate. Fiecare cu farmecul, particularitățile, arta lui. Dar: AU REALIZAT UN MARE SPECTACOL DE SUNET, LUMINĂ, MIȘCARE, suflet, coregrafie și mai ales de reală afectivitate cu publicul. Ne mai mirăm că oamenii au stat alături până la miezul nopții ?

- Desigur, arta costă, s-au cheltuit de trei ori mai mulți bani decât se comunică, or fi existat și parandărături, dar străduința pentru reușita de importanță națională contează. Ce mai contează că un primar îngaimă câteva cuvinte, că prezentarea unor formații a fost sub cerere, că a mai „suflat” sonorizarea. Ediția a VIII-a, per total, foarte bine. (Îmi propun să revin).

- Calificativ maxim și pentru organizatori și pentru vasluieni.

Ziarul Meridianul nr. 32 (2117) de joi 10 august 2023

OMAGIU

Doamnei profesoare dublu licențiate, IULIA MARIN

Cu o carieră în învățământ de peste 40 de ani, cu o activitate social-culturală de peste 50 de ani, și o prezență directă și indirectă în viața publică de peste 60 de ani, profesoara vasluiană Iulia MARIN merită această recunoștință adusă la „vedere” publică din multiple motive.

Născută în satul lui Tudor Pamfile cu câteva zile înainte de izbucnirea celui de al II-lea Război mondial, din familie de

țărani mijlocași, dar aprigi aspiranți pentru cultura neamului, tatăl său, Vasile Cernat era șofer și agent sanitar iar mama, Constantina (născută Mândru) era casnică dar cu o clasă de liceu la Tecuci, și o cititoare remarcabilă din literatura română. Așa se explică de ce toate cele 4 fete ale ei s-au preocupat și afirmat în cultură și învățământ.

Tatăl, unul dintre eroii supraviețuitori de la Cotu Donului (eroul unor cărți), a fost un dizident cunoscut și a „locuit” în mai multe închisori comuniste, dar mama a avut grijă de educația fetelor care au terminat liceul și au urmat studii superioare.

Iulia, căsătorită în 1963 cu Dumitru Marin a fost pe tot parcursul carierei o profesoară foarte apreciată (decorată de stat), după ce a absolvit Facultatea de istorie – geografie la Bacău și Istorie la Iași, profesoară și directoare câțiva ani la Școala gimnazială Văleni (a pus bazele noii școli), profesoară la Bălteni. Aici a înființat unul dintre cele mai importante muzee școlare din județ, ale cărei piese au fost aduse la Muzeul Județean (1975).

A avut și are 3 copii, Sergius, Daniel, Radu, mândriile familiei pentru că toți sunt muncitori, cu funcții importante și afectuoși. E și mai mândră cu cei 9 nepoți și 2 strănepoți.

A fost alături de soțul său, în tot ce a realizat acesta care zice totdeauna: „fără ajutorul excepțional acordat de doamna, nu aș fi reușit niciodată să realizez atâtea” (în plan social, cultural, jurnalistic, scriitoricesc și public).

Refugiată într-o neîntreruptă muncă fizică, „mâna de femeie” care a devenit, e foarte prezentă în familie, în sprijinirea activităților publice ale jurnalistului-soț.

Conjudețenii noștri nu realizează întotdeauna nici că a educat multe generații de copii, nici câte sacrificii și eforturi a trebuit să facă în cei peste 61 de ani de căsnicie împlinită, ca participantă directă și indirectă la viața comunității. Din modestie, profesoara merituoasă, mama desăvârșită, soția egală în eforturi publice, participanta la viața publică nu și-a găsit notificări în presă dar e mult pomenită în cărți. Zice adesea: am făcut tot ce-am putut ca om, mă străduiesc să mai pot”.

Ziarul Meridianul nr. 32 (2117) de joi 10 august 2023

PAVĂL ȘI TEMBELII LUI/ înc-o horă prin Vaslui,

La cât de mult rău mi-a făcut mie acest inginer nepriecut (și continuă, continuă), ajuns primar prin voința lui Victor Cristea (eram contemporani), nu cred că poate fi iertat vreodată.

La câte rele face în municipiul pe care-l administrează, oamenii ar trebui să-l ia cu târnul cel mare din bățatură, nu pentru că știe ce face, ci pentru că nu știe. A mai pus mâna pe un purcoi de bani ca primar (vreo 15 000 lei lunar, plus mașină, plus ciubuc și parandărat, plus secretară, plus tot felul de concedii care de care mai ilegale și mai potrivite pentru toanele sale. Acum, și-a aranjat copiii foarte bine, ar trebui să se gândească la retragere, pensionare, sau plecare peste mări și țări pentru că are cu ce. E unul dintre cei mai bogați oameni din județ.

Activitatea primarului de Vaslui oferă multiple căi de critică și combatere. Dacă parcurgeți străzile, inclusiv cele nou asfaltate, este imposibil să dați de vreuna realizată ca atare. Ce să mai spun de mașinile noastre?!

Organizarea timpului de lucru în primărie e interesantă: chiar înainte de ora 12, e pauză de masă/ dezinfectare/ chiul. Oare știe cineva cât de încărcat e aparatul cu sclavii lui Pavăl? Câți cumetri, amante, copii, favoriți, au tot încăput aici? Toți aceștia sunt votanții neconștienți, cu toate rudele lor.

Cultura. Dacă tot l-am criticat de ani buni, iacă acum oferă din belșug mulțimii mult CIRC, pentru că de mâncare nu dă.

De ani de zile nu face nimic-nimic pentru crearea unei infrastructuri locale ca bază a unei mișcări culturale locale. Cheltuie sume incomensurabile pentru aceeași infuzie de cultură care în veci nu va produce local: toți vin la cât mai mulți bani, o șterg englezește mulțumiți că au dat de proști. De ani de zile nu cheltuie miliardele nerambursabile acordate de Consiliu pentru stimularea creatorilor locali.

În subordine are o echipă de sclavi cu diplomă, printre care Geanina (am apreciat-o cândva pentru mintea ei care acum s-a acrit), un năzdrăvan slab intelectual numit Necula și alți câțiva. Țștia nici nu știu pentru ce iau banii, că de priceput nu se pricep decât să-i execute ordinele. Dau un exemplu: cu adresa nr. 296/26 iunie 2023, le-am propus ca în zilele municipiului să lansez una sau două cărți care privesc dezvoltarea acestuia. Bătălia pentru Vaslui-ro are 800 de pagini, despre Vaslui am scris 21000 de pagini. Necula mi-a zis telefonic ceva, Pavăl a hotărât că nu e necesar. Deci propunerea nu este luată în calcul. Pavăl ăsta se și pricepe al dracului, drept care nu ia în calcul nici o adresă dintre zecile pe care le-a primit. Deh, dacă și el e un analfabet funcțional?!?

Ziarul Meridianul nr. 33 (2118) de joi 17 august 2023

REAȚII LA ARTICOLUL „Pavăl și tembelii lui...”

19 reacții dintre care 15 apreciază afirmațiile și le consideră întemeiate și îndrăznețe (n-am înțeles de ce G.I. zice că Pavăl s-a golănit), 3 sunt neutre și incolore, una ne face de toată mizeria că „îndrăznim să atacăm o mare valoare a municipiului” (cam știm cine este).

În această revenire facem și câteva precizări, considerăm necesare.

- Inginerul fără știință și experiență, care n-a lucrat o zi în producție, a fost numit de „vânosul” prof. Victor Cristea prin diferite funcții la Goscom, a fost ascultător, loial, și evident promovat ca director. (Din 2008, omul ăsta îmi poartă o ură neîmpăcată).

- A fost desemnat imediat ca succesor al lui Cristea cu care a avut jurământ să nu-l pună la vreo plată sau să-l atace public. Era și prins ca fluturele în ace. La vremea respectivă se spunea că fără Pavăl, Cristea nu-și putea face castelul de pe str. Eternității. Presa nu l-a mai atacat pe Cristea, nici pe Pavăl pentru că noul primar i-a miluit cum trebuia.

- A început cooptarea și numirea „cui trebuia” nu la „ce trebuia”. Azi primăria municipiului are schemă pentru populație de peste 150 000 persoane, „surplusul” fiind prin miile de moldoveni care au primit cetățenie românească și care n-au stat prea multe zile prin orașul de care nu mai știu: ciubucul și...

- A devenit cunoscut cazul de la bl. 32 în care într-o cameră „s-au mutat” peste 1000 de moldoveni, plecați prin Europa imediat. La alegeri au fost două comisii electorale cu câte 7 membri, plus jandarmi, plus cheltuieli destule, unde au votat 3 până la 7 persoane.

- Harnicul Pavăl adună peste 150 000 lunar, că, cică ar fi 150 000 de locuitori când de fapt sunt cu câțiva peste 63 000. Este cu totul imposibil ca Pavăl Vasile să nu știe această realitate, motivată juridic, dar nu și legală pentru acest salariu.

- Primarul de Vaslui are salariu de aproximativ 15 000 lei, are mașină, plus benzină, plus șofer, plus secretare, plus cine știe ce ciubucuri și parandărăt. Le-a crescut salariile la toți, să nu-l reclame careva.

- Are o „echipă culturală de tot plânsul” în frunte cu un prăpădit printre funcționari Necula, o purtătoare de cuvânt Geanina Tofan care putea fi o bună profesoară (probabil îi scrie și textele), acrită rău în ultima perioadă. Cine mai e pe la secția de cultură nu-și spune niciodată numele, mai ales când se prezintă cineva de la presă.

Nu au ce face, dar sunt mereu cu hârtii în față, se invită să răspundă la telefoane, de fapt sunt niște slugi fricoase (că-și pierd salariul baban). Să scrie careva, cumva, ceva? Ferit-a sfântul.

- Cine a fost cât de cât cu personalitate a trebuit să plece. Nu mulți, că s-au supus și respectă legea tăcerii (ca în orice mafie).

LEOVA, un raion din Republica Moldova.

Ne-am întâlnit duminicile din urmă cu mai mulți primari, interpreți de muzică populară, ori cetățeni... de peste Prut. Sincer, cred că se produce o necesară apropiere cu oamenii aceștia, tare îngroziți astăzi de ce se poate petrece și la ei din cauza războiului din Ucraina. Interviuurile cu cei doi primari, la Bălțați-Iași, îmbrățișarea cu cel venit la Pădureni - cu ocazia înfrățirii, dar mai ales perspectivele care se deschid după inaugurarea podului de pontoane de la Bumbăta-Leova (ministrul lor zicea că a propus pod de piatră), ne fac să sperăm nu neapărat la UNIREA cu patria mamă a Basarabiei, ci la drumul comun în cadrul asigurat de Uniunea Europeană.

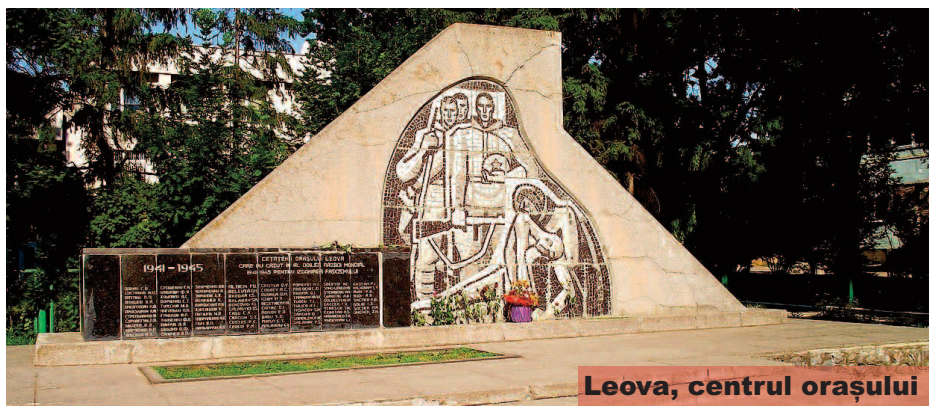
Am văzut amplul interviu de pe Digi-24 al unui ministru moldovean și tot citesc ce face purtătoarea de suflet românesc Maia Sandu.

E bine.

E și mai bine că noi am stabilit déjà bune relații cu Președintele Consiliului raional Leova, domnul ing. Prițcanu, și cu tânărul și ambițiosul primar din Leova, dl. Alexandru Bujoreanu. Nu mai spun că, atunci când am ajuns în orașul Leova, mulți cetățeni ne-au ajutat să ne orientăm, să ne documentăm și să ne simțim... români (adică și ei, ca noi).
Foto cei doi

Dumitru V Marin împreună cu Alexandru Bujoreanu și cu Nicolae Prițcan, primarul, respectiv președintele Consiliului Raional Leova

După cum vedeți avem interviuri cu alți primari din raionul Ialoveni. O primă constatare: și ei afirmă că sunt români și vorbesc limba română. Deci e și mai bine că după Ziua limbii române, se fac mai mulți pași pentru cunoașterea ei (și „românizarea” populației) și, mai ales, dezvoltarea relațiilor economice și culturale. Prezența primarilor de o parte și de alta a Prutului, dincolo de cheltuieli și inconveniente, ne face să fim optimiști pentru viitorul nostru comun.

Leova, Leova, pe la Bumbăta în Moldova, este și în atenția grupului nostru de presă. Vă invităm să ne urmăriți...

Meridianul

– La Bălțați stăm de vorbă cu un primar al satului Costești din Republica Moldova. Nu este comună?

– Este satul Costești. Raionul Ialoveni. Mă numesc Vasile Burtă, primarul satului Costești, o localitate de 12000 de locuitori, cu 4000 de gospodării. Este un sat înfrățit cu comuna Bălțați.

- Ce doriți să transmiteți locuitorilor comunei Bălțați?
- Am adus un mesaj de felicitare din partea locuitorilor comunei Costești, a administrației publice locale și al Consiliului Local. Mă bucur că sunteți aici.
- Vă mulțumesc.

Ziarul Meridianul nr. 36 (2119) de joi 7 septembrie 2023

15 mai 1994
inaugurarea Radio Unison

18 sept. 1996

Concurs pentru obținere
licență TVV - 1992

interviu cu Stela Popescu și
Alexandru Arșinel - 1992

D.V. Marin la Podul Turcului, Bacău

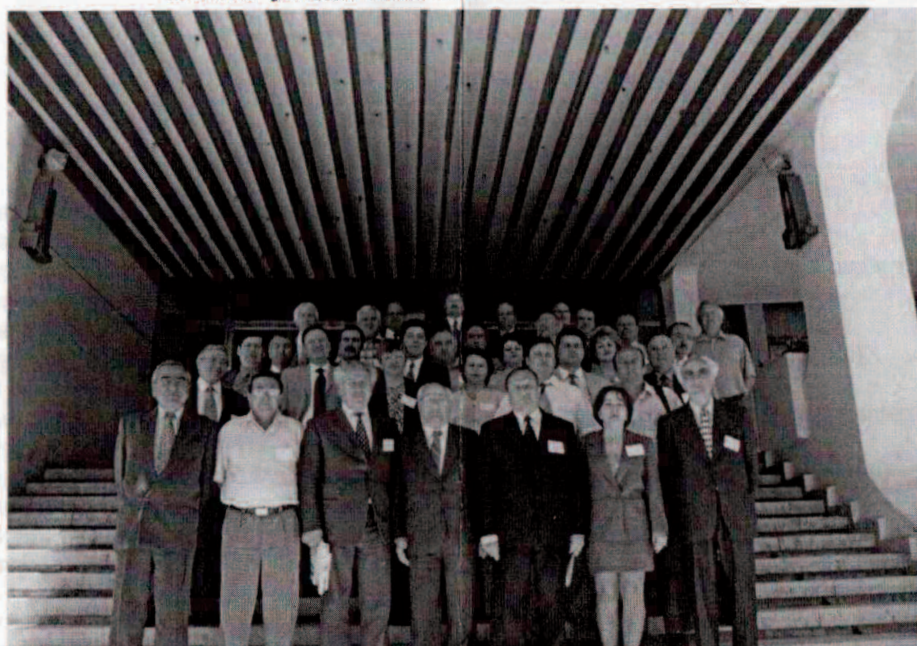

**D.V. Marin 24 iunie 1972
- inspector școlar**

D.V. Marin la Festivalul Umorului - 1970

consiliul judetean vaslui iunie 2002 (2083x1470x24b bmp)

E CLAR ESTE UN MEMORIAL MUZEAL, în jud. Vaslui.

Sub incitanta formulă SPIRIT STOP a luat conturul definitiv un punct muzeistic la care publicul, interesații, prietenii, adversarii, pot să se întrebe ce-o fi însemnând, să se apuce de înjurat sau să dea drumul laudelor.

EXISTĂ.

S-a încheiat perioada de organizare, de completare și începe cea de popularizare, pentru că MEMORIALUL MUZEAL M. poate genera discuții de orice fel, dar și poate fi un exemplu de grijă pentru viitorul generațiilor în mulți ani de acum încolo. Documentele incluse în capsula timpului, cărțile, ziarele, revistele, stickurile, casetele video și audio vor rămâne celor care vor distruge acest monument cultural.

...UNIC.

Mai există astfel de mențiuni durabile în comuna Dolhești, din județul Iași (un obelisc ridicat de un fost locuitor, azi în America), în cimitirul din Răchitoasa rămâne coloana dorului de țară a lui P. Mateescu, alt expatriat, la Vetrișoiaia, este un ansamblu de 13 statui plus muzeul lui I. Măcnea botezat „popasul spiritului” iar între satele Berezeni și Rânceni o statuie (bust) a lui Anastasie Fătu, cu ceva amenajări împrejur. De curând oficialitățile au inaugurat un mamorial Patzaichin la intrarea în Tulcea, Asta e tot ce știm.

În condițiile în care Vasluiul e mereu părăsit de materia cenușie (credeți că a rămas vreunul dintre șefii de promoție, pe aici ?), un venetic, acum 53 de ani, vrea să lase celor care mereu vin o urmă a muncii generației sale.

VIZITAȚI Memorialul muzeal M., str. Frunzelor 2, Vaslui.

Ziarul Meridianul nr. 38 (2121) de joi 21 septembrie 2023

CUVÂNTUL... DIN REVISTĂ

Stimați și dragi prieteni, văd și vedeți acest număr, și nr. 35/2023 al MCR, pe care-l împlinim cu câteva mesaje speciale ocazionate de aniversare și intrare în anul IX (mai avem puțin).

Mărturisesc:

Meridianul... are 27 de ani și o zi, apărut într-o miercuri dimineață, după câteva nopți de nesomn. Muncă, inițiativă, cheltuială, 100% personale. Cred că pot considera mesajele valabile pentru ambele publicații.

M.C.R. aniversează 35 de numere, și are, acușica, 9 ani. Am primit mai multe mesaje, multe m-au impresionat, câteva m-au atenționat, toate sunt dovezi de atașament la această revistă-almanah pe care noi, cei 5, adică Val Andreescu (e tare bolnav, astăzi), Mihai Batog Bujenița (coborât dintre nori), Valeriu Lupu (are prea multe necazuri acum să-i mai cerem ceva), D.V. Marin (ce-ați vrea să știți...) și doamna Cornelia Ursu (mare specialistă în meserie, dar și mare iubitoare de metafore), am pornit-o pe 1 februarie, cu un fel de act de înființare pe 8 februarie 2015, ieșire în Agora pe 15 martie, cu 93 (!) de semnatori!!!

Știți că astăzi avem 1007 ?

Prietenul nostru din Brănești-Ilfov, Nică D. Lupu profetea de o bucată de vreme că ajungem la cifra asta și o să stabilim un record unic: 1000 de colaboratori din 32 de țări, 4 continente. Oameni buni, realizați ce înseamnă 1000 de colaboratori în vremea de astăzi? Să presupunem cu numai aceștia citesc revista noastră... câte alte reviste din toată lumea au 1000 de cititori/ pe număr? Și,... ziarul.

Până la urmă sunt de remarcat câteva aspecte:

1.Înseamnă că profilul tipografic și realizarea online e potrivită momentului.

2. Ajutor substanțial de la câțiva dintre acești colaboratori: comandorul-poet Mihai Batog Bujenița, Doamna sa Cornelia Ursu, poeta Gabriela Ana Balan care i-a tot adus pe italieni de vișă ori români italianizați, precum și pe alții, încât aproape să uităm de marea noastră prietenă Daniela Straccamore (ori de ex-băcăoanca Rodi Vinău).

3.Eforturile personale ale subsemnatului. Până acum n-a trecut nici un rând fără să-l văd eu... (și să-l plătesc la editură). Cheltuiala asta e onorantă pentru mine, că, dacă vin colaboratori și cititori, e un mare câștig pentru LIMBA ROMÂNĂ.

4.Cred că lăsăm viitorului „firișoare din aurul limbii române”, din credința că, așa cum s-a întâmplat cu folclorul românesc, azi dispărut (ce noroc, cu Tudor Pamfile !), se va întâmpla curând cu limba română în tăvălugul globalizării. E în același pericol poporul român, războiul din Ucraina însemnând un uriaș atentat la existența omenirii pe acest glob. Dacă nu se va ajunge la bomba atomică, e o mică șansă pentru păstrarea unei etnii românești, eventual pe teritoriul României de azi. Încurcate sunt cărările istoriei făurite de calculator, inteligență artificială, planificare informațională și... război cybernetic. Nu cred prea mult că românimea va avea vreun rol semnificativ în viitor.

PRECIZĂRI:

a. Financiar, nici un sprijin, când totul costă. Recentul abonament cât 4 pachete de țigări (200 lei) ar fi singurul...

b. Oficialitățile... nu există!!! Un primar de Vaslui, Pavăl, e sabotorul șef.

c. Am realizat un MEMORIAL MUZEAL M. în Vaslui, str. Frunzelor nr. 2. Am tot scris în ziar despre asta, luați cunoștință din editorial. Cred că, astfel, las generațiilor viitoare dovezile muncii și talentului nostru, pentru că țeava aia de 10,60 m, Capsula timpului, cuprinde ca într-un evantai uriaș multe creații ale contemporanilor și dovezile tipografice ale mării treceri de pe pământ. În acest loc numit SPIRIT POPAS se pot opri și mâine și poimâne oricare dorește și să ia cunoștință de munca dvs.

d. Să nu creadă cineva că am luat-o razna. Dar, dacă noi nu lăsăm ceva palpabil, care să treacă de momentul indiferenței, al goanei după bani, a tăvălugului universalist, fie și în capsula asta de oțel cu diametrul de 23 cm, care va rezista și la bomba atomică, cine să lase? M-am făurit ca lider, mă afirm ca batailleur pentru limba și poporul roman, vă simt alături pe toți cei 1000 și pe mulți alții. (Mai puțin pe un bandramburgă din Huși, ajuns academician la Chișinău, pe ușa din dos). Prin asta sunt UNUL ÎN FRUNTEA MULTORA după ce, o viață, am fost UNUL CONTRA MULTORA.

e. În viața mea am stabilit recorduri mondiale, multe naționale, am interviewat 1488 de mari personalități, sunt 219 care au formulat direct aprecieri, acum-aici doar câțiva, dar valoroși, laudă munca mea și a lor.

Credeți că e puțin?

Sărbătorim acum munca și iar munca.

• Bomba momentului: în seara zilei de 22 septembrie 2023, a fost prins în flagrant pentru mită uriașă, unul dintre cei 3 gropari ai culturii vasluiene, Dumitru Buzatu, deci a căzut unul. Mai sunt primarul și directoarea de la Muzeu. Ducă-se?!?

Scurte comentarii:

CTP: țara șobolanilor gălbejiți include și astfel de oameni, care nenorocesc oameni.

Telefoane: „Felicitări pentru doborârea unui dictator”; „Cățeaua de lângă el știa, că doar cu ea făcea, convorbea, trăia. Asta trebuie bine stoarsă” (O fi vorba de Anuța?); „Cred că Mocanu trebuie să plătească pentru cât a furat. Nu mult cam 100000 de Euro”; „Pavăl să intre la plată înainte să plece. De fapt ghemul va vrea să-l păstreze”; „nea Marine, știi atâtea, dă cum trebuie în ei după câte ți-au făcut...” „Ce fel de presă mai faci, dacă nu intri în ei...?”

Coleg din presă: Puneți pariu că nu va păți nimic ? Poate ceva cu suspendare!

Ziarul Meridianul nr. 39 (2121) de marți 26 septembrie 2023

SCURTISSIME:

Vă reamintesc:

1. A avut loc Simpozionul național „Ziua presei vasluiene”, marți 26 septembrie 2023, cu prilejul împlinirii celor 27 de ani și o zi de la apariția ziarului nostru Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Leova (miercuri, 26 sept 1996). Cei aproximativ 50 de oameni prezenți (au circulat și în timpul Simpozionului) au avut ce vedea-auzi-comenta = bucura.
2. A ieșit numărul special-aniversativ al ziarului, distribuit gratuit și în sală.
3. Au participat ziariști și scriitori din Iași (3 „valuri”), Bacău, Bârlad, Huși, Podu Turcului, Codăiești, Munteni de Jos și din Vaslui. Aproape toți au luat și cuvântul, mai puțin dintre cei 23 de elevi de la Liceul Ion Mincu, mobilizați de prof. dr. Pavel Toma.
4. S-au emis păreri pertinente despre jurnalism și ziaristica actuală.
5. Meridianul Cultural Românesc înregistrează după nr. 35/2023... 1007 colaboratori din 32 de țări, 4 continente. Dacă asta nu e performanță mondială, alta care e ?
6. Prof. dr. Luminița Cozmei de la Colegiul Negruzzi din Iași a emis, public, în Simpozion, părerea că „prof. dr. Dumitru V. Marin este *tezaurul viu al județului Vaslui*, pentru realizările sale unice”. Au subscris destui.
7. Dintre oficialități, a fost prezent Vicepreședintele Consiliului Județean Ciprian Trifan, cu o scurtă alocuțiune, dar cele două ore și jumătate au fost foarte pline și foarte animate.
8. De remarcat sprijinul activ al Bibliotecii județene Vaslui, în sala Tin-Art având loc toate dezbaterile. Gelu Voicu Bichineț a fost la înălțimea... directorului.

9. Ne propunem să revenim cu mai multe precizări, inclusiv cu decernarea Diplomelor.

Evenimentul care a marcat viața politică nu numai în județul Vaslui, a fost arestarea președintelui C. J., Dumitru Buzatu, în urma unui flagrant de mită cu 1,25 mi-lioane de lei. S-a dus unul dintre cei 3 gropari ai culturii vasluiene, cel care a dat ordin să nu mai audă de Marin în județ. Ar trebui să mai dispară și ceilalți doi, adică primarul Vasile Pavăl și „stăpâna” muzeului Ramona Mocanu. Cine... știe?!? Unii știu că ar fi trebuit de mult înhățați.

Noi mai credem în revirimentul culturii locale, pentru că acum aproape 3 decenii am provocat Explozia Cultural-Infornațională în acest județ. Fără ăștia ar fi o șansă. Ca mărturie există o carte din 2006.

Am auzit de un fel de fușerai local, intitulat Ziua comunei Zorleni, de care nu avem cunoștință sau informații verificate. Umblă vorba că și pe acolo ar avea ce face DNA. Primărița ne evită cu obstinație.

Am văzut o cărțuție a cetățeanului-pensionar Th. Co-dreanu, care scrie despre „Scriitori vasluieni” de talia celor care publică la gazetele de perete. Ne-am mirat și ne mirăm că cineva care se crede vultur... vânează muște. Păcat de cine i-a stipendiat cartea. Trebuie să revenim la aspect, chiar dacă profesorul hușean ne antipatizează profund, împreună cu soția sa. Să le fie de bine, oricum nu mă vor putea ajunge vreodată. Păcat de cât i-am ajutat la începuturi...

Simpozionul național ZIUA PRESEI VASLUIENE

MERIDIANE SCRIPTURALE

Pe lunga cale meandrată a vieții cuprinzătoare, la o răspântie de interes prioritare, mi s-a oferit încă o oportunitate pentru exprimarea doleanțelor pe un tărâm care, de mai mult timp, nu-mi este străin. În acele momente m-am hotărât să pătrund încrezător în paginile revistei MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, nu numai ca lectorant sadea. Este binevenită ideea de a-mi extinde

evantaiul publicațiilor adorate, în care să-mi expun unele creații din templul luminos al visărilor desfășurate peste orizonturi nedefinite, al gândurilor cu profunzimi năucitoare, al chibzuințelor sădite într-o potolită atmosferă profitabilă, al intențiilor cu evidentă temeinicie, al cuvintelor desprinse dintr-o uriașă pajiște înflorată, al ideilor cu tente memorabile de veselie și tristețe...

Preocupările de pe acest palier jurnalistic, privite ca ferestre deschise pe direcția domeniului propagandistic, mi-au fost întâmpinate cu amabilitate și cu deosebite considerații de dirigitorii publicației respective, care au avut/au ca far direcțional, pe marele maestru al culturii, domnul DUMITRU V. MARIN. Așa că, încetul cu încetul, am purces să însăilez rădăcini din ce în ce mai profunde în existența mea gazetărească.

Pentru propriile sentimente fremătânde, a fost o deosebită onoare să mă regăsesc în grupul imens al unor personalități jurnalistice grandioase care vin în acest sanctuar literar ca într-o mare horă românească binecuvântată de divinitate, desfășurată atât între fruntariile naționale cât și prin ținuturile multor meridiane internaționale.

Cu fiecare număr pornit în lume, m-am convins tot mai mult că M.C.R. este un periodic din categoria caleidoscopului literar cu evidentă universalitate, care satisface cu brio așteptările de mare diversitate ale multor cititori.

A fost un prim pas... La scurt timp l-a urmat un al doilea... Cum, de multe ori pofta vine și mâncând, ceva asemănător s-a petrecut și cu predispozițiile mele publicistice. Au urmat, unul după altul, alte numere ale tipăriturilor din arealul siglei M.C.R., ajungând ca zestrea mea meridiano-culturală să devină tot mai bogată.

1, 89); 782. Nelu Marian: MCR 35 (98)
783. Nelu Vasile: MCR 24 (64)
784. Nică D. Lupu: MCR 2 (13); MCR 4 (69); MCR 7-8
(52); MCR 10 (111); MCR 12 (88); MCR 13 (102); MCR
14 (53); MCR 17 (59); MCR 17 (106); MCR 18 (121);
MCR 20 (54); MCR 21 (108); MCR 22 (65); MCR 23 (76,
141, 149); MCR 24 (73); MCR 25 (22, 115); MCR 26 (59,
79, 97); MCR 29 (119); MCR 30 (64, 117); MCR 31 (86);
MCR 32 (56); MCR 33 (73); MCR 34 (40,73); MCR
35(109); MCR 36 (67); MCR 37(89, 104); MCR 38 (71)
785. Nelu Vasile: MCR 35 (98)

Multitudinea creațiilor semnate de N.D.L. și expuse de lungul timpurilor într-o imaginată expoziție inedită, este de o diversitate proeminentă.

Apoi, pe un spațiu cu evidentă prezență, mi-am etalat aprecierile mele de cititor al creațiilor literare ale unor confrăți, înfăptuiri care m-au mișcat sufletește, în mod deosebit, prin faptul că au avut conținuturile impresionante pentru simțirile mele. Nu în ultimul rând sunt paginile cu tematică didactică. Mi-am propus ca, în acest fel, să oferim celor interesați, pilde formative dintr-o bogată experiență ale unui fost om la catedră în lungul unei cariere de magistru care, cândva, a pășit cu crezământ prin culoarul unei sfere lucrative atât de vaste, plină de încântare și bogată în satisfacții profesionale. Alte articole, de această dată mai puține la număr, cu conținuturi din alte sfere gazetărești, au avut rolul de a îmbogăți și întregi paleta publicistică rămasă mereu deschisă.

Am primit cu entuziasm aparte, invitația de onoare pentru a fi membru în Colegiul de redacție al acestei reviste. Am considerat acest gest binevoitor ca pe un semnal de amplificare a responsabilităților din cuprinsul unei trepte incitante de pe care să întind o mână caldă spre toți cei care doresc să vină încrezători spre noi, fie de la înălțimea nivelului de cititori, dar, mai ales, ca semnatori ai creațiilor proprii, unii fiind printre cei cu stagii avansate în domeniu, dar sunt și dintre cei care, cu inima curată, într-o lumină caldă, optimistă și de bună dispoziție, își trec aici pentru prima dată numele de publicist. Și, spre autoliniștire, am convingerea că, într-o oarecare măsură, am reușit pași de luare-aminte în cadrul acestui deziderat, chiar dacă nu pe măsura aspirațiilor.

Nică D. LUPU

Ziarul Meridianul nr. 39 (2124) de marți, 26 septembrie 2023

Ziua presei vasluiene

Ca de fiecare dată, invitația la „Ziua presei scrise vasluiene” mă onorează peste poate, în primul rând măgulindu-mă în simțitoarea mea calitate etalată de statornic colaborator al revistei Meridianul Cultural Românesc, încă de la primul său număr și nu în ultimul rând considerând-o încă o expresie vie a unei prietenii rodnice și îndelungate ce mă leagă adânc sufletește de profesorul doctor Dumitru V. Marin, de numele și izbânda căruia este percepută fără tăgadă situarea orașului Vaslui, ca reședință de județ al României, pe meridianele culturale ale mapamondului!

E mult, e puțin?! Un răspuns pe măsură este, desigur, unul incomensurabil, la fel precum și aprecierea valorică intrinsecă a faptei împlinite, recunoscută fără rezervă de Guinness World Records.

Devenită cu timpul o sărbătoare tradițională, Ziua presei scrise vasluiene subliniază și de această dată distinctul moment aniversar, de la 26 septembrie 1996, când a devenit posibilă apariția primului număr al ziarului săptămânal Meridianul de Iași – Vaslui – Bacău – Leova, tipărit în condiții conjuncturale la București, al cărui inițiator și promotor s-a dovedit a fi inimosul profesor etnolog Dumitru V. Marin, deținător al unui strălucit doctorat în domeniul folcloric românesc: „Importanța revistei Ion Creangă în domeniul folclorului românesc”, acordat de elitista și exigenta universitate bucureșteană, devenit în răstimpul de, iată, 27 de ani de atunci, ca urmare firească a unor bogate și fructuoase demersuri culturale, un însemnat jurnalist, istoric, monografist, romancier, politician, întreprinzător, longeviv lider de presă vasluiană, cât și un nume de însemnată prestanță a jurnalismului românesc, pentru care, așa după cum și recunoaște în numeroasele sale scrieri: „aproape nimic n-am precupețit pentru astea”.

Dincolo de îndreptăţitul festivism omagial al sărbătorii, Ziua presei scrise vasluiene, potrivit programului său anunţat, se constituie în acelaşi timp într-o importantă tribună a dezbatărilor culturale despre Presa locală şi viitorul ei, Elementele specifice ale presei, File istorice ale presei, subiecte de mare necesitate în bulversatul vălmăşag al societăţii româneşti actuale.

Dintr-o potrivnică stare (sper şi scurtă) a sănătăţii personale, cu tot regretul încercat sufleteşete, solicit să-mi fie motivată „absenţa” de la această îndrăgită sărbătoare a presei scrise vasluiene, cu asigurarea selectului auditoriu de a mă „părtăşi” ulterior întrutotul, chiar şi în condiţiile austere traversate, de pecetea inconfundabilă a acestui eveniment cultural vasluian.

Mi-ar fi plăcut şi de data aceasta să-mi expun cele exprimate şi cu alte asemenea oportune prilejuri că „Limba Română ne uneşte, iar scrisul ne defineşte”, cu atât mai mult cu cât, de la '90 încoace literatura română, căreia îi suntem contemporani, îşi dezvăluie tot mai mult ansamblul său de „melange”, ce disproporţionează îngrijorător de mult raportul dintre cerere şi ofertă. Că se scrie mai mult ca niciodată este foarte adevărat, dar tot la fel de adevărat este că nu se scrie mai bine ca altădată. Şi asta o declar cu certitudinea „cititorului împătimit de lectură”, căpătată gradual de pe băncile şcolii primare, secundare şi liceene şi până acum la anii senectuţii. Atingând acest supărător punct „sensibil”, iată că am ajuns, ca o alternativă îndreptăţită, la momentul înfiinţării şi apariţiei, la 1 februarie 2015, a revistei Meridianul Cultural Românesc, „năşită” la Vaslui de către respectabilul prof. dr. Dumitru V. Marin şi colectivul din jurul său.

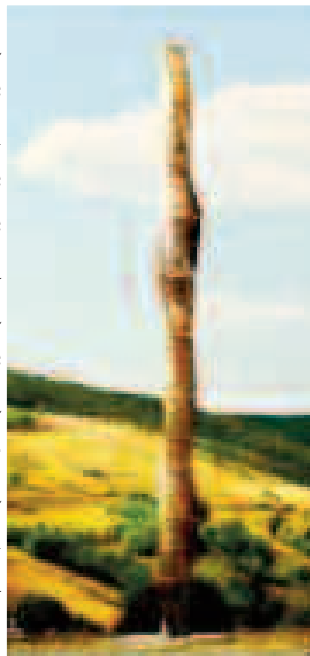
Cu o experiență probată și mereu îmbogățită de la înființarea primului post de televiziune privată vasluian (1993), a celor două posturi de radio vasluiene, Unison (1993 și 1994), a primului și singurului Grupului de presă vasluian CVINTET TE-RA și a editării primului număr al ziarului Meridianul de Iași – Vaslui – Bacău – Leova (1996), Dumitru V. Marin, beneficiind de un ales colectiv redacțional, își propune din start să facă din revista, cu apariție trimestrială, Meridianul Cultural Românesc, după cum și mărturisește: „o adevărată ambasadoare culturală a României pe meridianele mapamondului, o apărătoare a Limbii române în țară și străinătate, purtând în mod distinctiv, ca o deviză de viață, pecetea inconfundabilă a patriotismului românesc.” Și, iată-ne, după mai bine de opt ani de muncă asiduă, îndârjită, plină de voită încrâncenare, dar lipsită (vă vine să credeți?) de orice susținere financiară din partea instituțiilor îndrituite ale statului român, în preajma lansării celui de al 35-lea număr al MCR. Făcând un „bilanț” estimativ al acestor ani de continuată apariție rezultatele sunt de-a dreptul uluitoare. Succint, acestea se prezintă printr-un palmares de invidiat, pe care nu-l vom găsi la nici o altă revistă culturală românească:

- plecând împreună cu un mic staff redacțional de numai cinci slujitori, primul număr al MCR-ului înregistrează în conținutul său prestația literară a primilor 92 de autori - colaboratori, între care numeroase nume de referință ale culturii noastre de aici și de pretutindeni.

În această direcție lărgită a participării nu este de mirare că MCR nr. 35 înregistrează recordul celor 1000 de colaboratori, a căror contribuție literară proprie lărgiște cu fiecare număr aria de cuprindere a revistei în rubrici de sine stătătoare precum: *Studii și istorie literară, Poezie, Poezie – Traduceri, MCR în jurul lumii, Librăria Meridianul, Ridentem dicere verum, Proză, Teatru, Eseuri, Istorie, Etnografie, Oameni și fapte, Eveniment cultural, Istorie culturală, Sfânta limbă română, Remember, Poșta redacției* ș.a., întinse de-a lungul celor 160 de pagini, format A4, (un adevărat „cărțoi”), ale fiecărui număr.

- revista trimestrială MCR, editată și în patru limbi de circulație internațională, franceză, italiană, rusă și germană, a ajuns pe patru continente ale mapamondului, în 32 de țări și în peste 60 de mari orașe ale lumii, ducând mesajul cultural vasluian, pe coperta căruia sunt conturate expresiv, de-o parte și de alta a globului pământesc, cele două coloane – monument: Coloana infinitului, opera de mare înălțare spirituală românească a lui Constantin Brâncuși și Coloana dorului de țară a lui Patriciu Mateescu.

- o mențiune atinsă de unicitate aparținătoare MCR – ului este rubrica INDICE de la sfârșitul fiecărui său număr, cuprinzând detaliat prenumele și numele colaboratorilor la această prestigioasă revistă, cu precizarea numărului respectiv și a paginii aferente publicării. Să recunoaștem, deci, o revistă care, respectându-se pe sine, își respectă toți colaboratorii!

După cum apreciază în marea lor majoritate cei care s-au părtaşit de OPERA MAGNA a scriitorului Dumitru V. Marin, însumând nu mai puțin de 61 de volume publicate într-o longevitate activă ajunsă octogenară a creației sale scriitoricești, Meridianul Cultural Românesc este categoric cel mai bun produs „marca DVM”, având un bun program de înnoire pus în slujba noului curent al literaturii române, cum și cea mai mare arie de răspândire a acestuia, cuprinsă între meridianul cultural vasluian și celelalte meridiane și paralelele culturale ale mapamondului.

Iar interogațiile curg ca un torent: „De unde atâta împătimire?”, „De unde atâta dăruire?”, „De unde atâta zăbucium? și, mai ales, „De unde atâția bani?”, care lasă loc răspunsului fără echivoc al „împricinatului DVM”, rostit cu dezinvoltură și cu o tentă mulțumitoare: „Nu-s bogat, dar nici sărac, am o operă, un rang social și ceva strânsură. (...) N-am trăit degeaba, puțini din toată lumea mă pot egala.” Într-adevăr, răspunsul este acoperit și de o autocaracterizare concludentă: „Am ajuns cel mai important jurnalist din toate timpurile în județul Vaslui și un nume în țară.”

Nimic mai adevărat, mai cu seamă că numele său a fost preschimbat cu timpul într-un bun renume, după cum ca bun prieten aveam să și-l desconsfir la momentul aniversar D. V. Marin – 80:

În fața lui adânc eu mă înclin
Pentru demersu-i ce n-a fost în van
Și iată că Dumitru V. Marin
E azi ... Dumitru V. Meridian!

Întotdeauna cumpătat și prevăzător din fire, inspirându-se (probabil) din viața scriitorului Victor Eftimiu, D.V. Marin și-a comandat statuie (bust), scutind de pe acum autoritățile să dea la vremea potrivită o „gaură” în buget, amplasându-l lângă „bârlogul” său din strada Frunzelor, nr. 2. Și ca toate să fie la locul lor, tot aici va sigila cât de curând ingenioasa idee a Capsulei Timpului ce va putea deschisă abia peste... 50 de ani! Încerc din răspuțeri să-mi închipui ineditul moment de peste cinci decenii, fără, însă, a-i putea desluși într-un fel sau altul dimensiunile... happy-end -ului. Dar sunt convins că atunci, chiar și în condițiile unei evoluții supertehnicizate și computerizate a societății noastre, numele și opera prof. dr. Dumitru V. Marin va străluci cu o aceeași luminozitate într-o măcar o manifestare omagială a înaintașului care a pus Vasluiul pe Meridianul Cultural al lumii, așa cum stă împământenită strămoșeasca tradiție românească.

Bucurându-se de-a lungul însemnatei sale creații culturale de numeroasele aprecieri îndreptățite ale unor personalități de prim rang ale României și mapamondului, dar și ale „breslașilor” literari de pretutindeni, exprimate cu discernământ specific în volumele aniversare „70” și „80”, mă voi rezuma doar la un semnificativ „corolar” al acestora, aparținător scriitorului ieșean Mihai Batog Bujeniță, reputatul Comandor al Asociației literare „Păstorel” Iași (ALPI), la care subscriu din toată inima:

„Cultura și mai ales jurnalistica vasluiană din ultima jumătate de secol este magistral reprezentată prin grupul său de presă și prin operă de Prof.dr. Dumitru V. Marin. El este cel mai veritabil lider cultural al generației.”

S-ar putea crede că în viața trăitoare de 82 de ani de până acum a lui Dumitru V. Marin, toate au fost bune, frumoase și norocoase. Dar, vai, n-a fost deloc așa. Dimpotrivă! Dar, după cum și precizează: „Când opera mea a prins viață, s-au înmulțit și denigratorii, unii acuzându-mă de... faptele lor. La fel și dușmanii. Dar n-am avut timp de nimicuri, bârfe, șmenuri, fiind ponegriți și sabotat de cele mai multe ori prin omisiune, iar norocul mi-a fost după cum mi l-am făcut singur.”

În încheiere, cu satisfacția de a mă considera întru cinste și onoare unul dintre „puținii” prieteni ai lui Dumitru V. Marin, în ciuda diferențelor noastre de formație spirituală, el – un umanist vasluian de notorietate, iar eu – un veteran al Luminii ieșene, legați pentru vecie întru același crez al Luminii cărții, țin să vă transmit tuturor participanților la această luminoasă sărbătoare a presei scrise vasluiene alese urări de sănătate și durabile împliniri pe mai departe în folosul culturii vasluiene și nu numai. Și țineți seama de cuvintele memorabile ale prietenului meu, D.V.Marin: „Timpul n-are răbdare, nici cu frumusețea, nici cu inteligența și, mai ales, din păcate, nici cu viața noastră.”

Să ne revedem, dară, sănătoși și voioși la viitoarea sărbătoare vasluiană și (de ce, nu?) și la lansarea MCR-ului 50!

Mihai Caba

Ziarul Meridianul nr. 39 (2124) de marți, 26 septembrie 2023

Pe fiecare MERIDIAN, omul sfințește locul

Un adevăr încă odată confirmat și în ceea ce pravește MERIDIANUL Iași-Vaslui-Bacău-Leova, un ziar care iată, aniversează acum 27 de ani (și o zi!) de la apariția primului său număr, un ziar care poate fi parcurs cu interes de o mare varietate de cititori, un ziar cu peste o mie de colaboratori de-a lungul anilor, un ziar care în cele douăsprezece

pagini integral color, cu o grafică de excepție, prezintă informații de interes larg din viața cetății, din toate domeniile vieții sociale, culturale, economice și politice, un ziar în care nu poți să urmărești în fugă doar titlurile articolelor, deoarece te încită să afli, la fiecare pagină existând cu adevărat ceva care merită să citești. Și asta fiindcă binecunoscutul prof. dr. Dumitru V. Marin, acest exemplu de tenacitate în dorința sa de A FACE ceva care să lase urme, ceva care să merite efortul intens pe care îl depune în activitatea sa neobosită în presă, nu o face superficial, ci pune suflet în tot ceea ce întreprinde. Bine înrădăcinat în realitățile timpului în care trăiește, nu ezită să investigheze și dedesubturile vieții economice și politice ale urbei și nu numai, stârnind în jurul său deopotrivă admirație și invidie. Astfel, unii îl preamăresc, alții îl bârfesc, așa cum se întâmplă de regulă cu marile personalități care sunt condamnate să suporte cu stoicism și răutățile unor minți înfierbântate de invidie, urmându-și cu perseverență drumul care conduce către realizări meritorii, demonstrând că pe orice meridian, OMUL SFINȚEȘTE LOCUL!

GHEORGHE BĂLĂCEANU,
Doctor în psihologie

Director adjunct al Asociației Literare "Păstorel", Iași

Ziarul Meridianul nr. 39 (2124) de marți, 26 septembrie 2023

NOUĂ ANI DE MUNCĂ PE ALTARUL CULTURII

În urmă cu nouă ani, într-o dimineață de februarie, în biroul domnului profesor doctor Dumitru V. Marin, cel aflat în Vaslui pe strada care are frumosul nume de: Frunzelor, ne aflam șase oameni de vârste și profesii oarecum diferite, prea puțin înclinați în mod firesc să punem la cale o operă comună. Numai că, atunci exact aceasta era logica adunării noastre. Gazda, neobositul promotor al culturii și limbii române, profesorul Dumitru V. Marin, energic așa cum îl știam dintotdeauna, dar și foarte ferm, ne convocase pentru a pune în operă o idee mai veche a domniei sale, apariția unei reviste de cultură care să penetreze întreaga sferă a patriei limbii române, una mult mai vastă decât cea limitată de granițele politico-geografice.

Ideea era desigur seducătoare, însă cum unii dintre noi chiar știau ce înseamnă să lansezi o revistă, dar mai ales cât de greu este să o ții în viață, au apărut tot felul de discuții care au durat cam toată dimineața. Totuși, la sfârșit eram toți de acord că este posibil, așa că ne-am împărțit sarcinile și am plecat spre casele noastre, plini de speranțe, dar și de griji. Spre norocul nostru, cea mai mare grijă, sursa de finanțare și-o asumase domnul profesor cu acea generozitate a marilor spirite care nu-și doresc să se îmbogățească din munca în cultură, ci să ofere semenilor acele comori greu de înțeles dacă nu citești.

Cert este că peste o lună apărea deja primul număr, iar noi, părinții lui, îl priveam cu acea încântare normală chiar dacă puțin exagerată și ne făceam alte griji, cele pentru viitorul său, deoarece ni-l doream, așa cum ne propusesem, să fie unul de succes pe post de vector cultural care să ajungă la toți cei care gândesc românește pe această planetă. Nu conta că visul nostru părea greu de realizat! Știam că primul pas către orice victorie este să îndrăznești, iar noi îndrăzneau să credem că este posibil un asemenea miracol. Și iată că după nouă ani, cel de-al 35-lea număr al revistei se poate lăuda că este prezent pe patru continente, că are colaboratori din toate colțurile lumii și că, în timp, mai bine de o mie de oameni de cultură au apărut în paginile sale. Este un succes care ne face să fim mândri de munca noastră, dar ne și obligă pe viitor să ținem ridicat drapelul simbolic al revistei numite atât de inspirat Meridianul Cultural Românesc!

Mihai Batog-Bujeniță,
membru al comitetului fondator

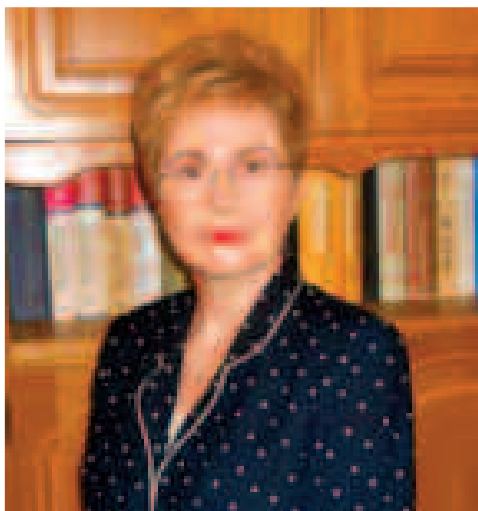
Ziarul Meridianul nr. 39 (2124) de marți, 26 septembrie 2023

Lansarea primului număr al revistei MCR

RODUL MUNCII BUCURĂ LUMINA SUFLETULUI

După nouă ani de nobilă trudă vedem că eforturile noastre nu au fost în zadar! Revista noastră, Meridian Cultural Românesc, gândită și zămăslită precum Fiul, în modestia unei metafore ieșite, a devenit un vector de cultură în plan internațional. Dorim să fim pe mai departe, mulți ani, în slujba ei și în serviciul lim-

bii române, dar nu putem să nu avem un gând de mulțumire pentru domnul profesor dr. Dumitru V. Marin, cel fără de care acest proiect nici nu s-ar fi imaginat. Stima și dragostea față de cititorii noștri este combustibilul care ține aprins focul datoriei față de ei!

Conf. Univ. Dr. Cornelia URSU,
membru al comitetului fondator

MARIN DUMITRU la trecut dar mai ales la...VIITOR

Confundându-se cu publicistica națională, prin apărarea Măriei Sale, Limba Română, prin așezarea pe mețereze veșnice în județul Vaslui, nu pot decât să-l citez cu deosebit respect pe eroul, devenit național prin: Bătălia pentru LIMBA ROMÂNĂ se află astăzi la răscruce sub ciocanele necruțătoare ale globalizării ca latură a istoriei lumii cu elemente specifice culturii existențiale încă în definitivare.
(Marin V. Dumitru)

La baza acestei idei centrale s-a clădit Imperiul cultural vasluian și național, MARIN V. DUMITRU! prin multă muncă, o deosebită perseverență și o dăruire de răspândire a adevăratelor valori literare naționale, europene, greu de egalat de altcineva în câteva vieți omenești!

Cu o echipă-princeps de rară valoare în editarea Meridianului Cultural Românesc, această minune care duce sentimentele românilor în patru continente, cu peste 700 de colaboratori străini și câteva sute români, cu rubricile care atrag și promovează tinere talente, avem în față o Revistă-Document care depune mărturisiri de dragoste rar întâlnite: de Țară, de Limbă, de Neam!

Astfel, mentorul MARIN V. DUMITRU devine un promotor al Culturii Române care și-a câștigat, pentru vecie, locul în elita scriitorilor de valoare! Nu trecem nici peste întâlnirile, dezbaterile, lansările de carte din toată Moldova lui Ștefan și cea de peste Prut! Ați participat la o astfel de întâlnire charismatică? Râuri de suflet românesc se revarsă cu generozitate peste cei prezenți! Pleci de acolo mândru că ești ROMÂN! Sufletul se înalță pe măsura desfășurării și-l privești pe Domnul Culturii Vasluiene ca pe un mentor spiritual! Iar dacă universul va răsplăti sau nu asemenea personalitate, noi, ceilalți, care am avut fâșia noastră literară în care să ne punem semnătura, locul pe care nimeni nu l-a mai oferit cu atâta generozitate, îi vom fi veșnic recunoscători!

Apreciem munca!

Apreciem UNICITATEA care ne face mândri, ca vasluieni!

Felicitări și mulțumiri!

LA MULȚI ANI MERIDIANELOR!

LA MULȚI ȘI BINECUVÂNȚAȚI ANI MENTORULUI!

prof. univ. dr. Luminița Monica Cozmei

Ziarul Meridianul nr. 39 (2124) de marți, 26 septembrie 2023

ANIVERSARE EDITORIALĂ

Un ziar vasluian de interes local, național și internațional, Meridianul Cultural, înființat și condus de scriitorul prof. dr. Dumitru V. Marin, aniversează peste un sfert de veac de apariție neîntreruptă. Cuprinde, în paginile sale, informații utile, știri sociale, politice, culturale, sportive etc., având și un spațiu generos pentru publicitate. Folosesc acest minunat prilej pentru a mă exprima epigramatic:

*Meridianul din Vaslui
E un ziar cum altul nu-i,
De peste-un sfert de veac apare,
Urându-i multe centenare!*

Localnicii și nu numai dumnealor așteaptă cu nerăbdare apariția ziarului, pentru a se informa cu noutăți din toate domeniile vieții, după cum se poate vedea în următorul sonet:

*De-un timp activitatea culturală
A mai scăzut sau ștearsă-i, din păcate,
Și nimeni la lumină n-o mai scoate,
Cu sacrificii și cu cheltuială.*

*În viața asta plină cu de toate,
Sărmana populație locală
S-agită-ntruna, - i mare vânzoleală
Acolo unde - apare-o noutate.*

*Și, iată,- n grabă-o știre-i răspândită,
Întreaga urbe-i pusă în mișcare,
Atrași în cursă ca de o ispită,*

*Ca niciodată toți, cu mic cu mare,
S-așează la un rând de dimineață
C - apare un MERIDIAN în piață.*

18 septembrie 2023

Vasile Larco

Mesaj la Ziua presei scrise vasluiene

Sunt bucuros și mîndru că mă aflu și eu printre semnatarii Ziarului Meridianul nr. 38 de joi 21 septembrie 2023, unde am publicat un poeme drag sufletului meu.

Jurnalul e plin de surprize, de articole cu diferite teme

Mulțumesc tuturor care trudesc la publicarea acestui ziar și mai ales Dlui Dr. Pr. Dumitru V. Marin care mă publică la Colțul cu Poezie .

Poet Total

george FILIP la Montreal

Ziarul Meridianul nr. 39 (2124) de marți, 26 septembrie

Ziar Online_Layout1 25.09.2023 19:36 Page 1

Meridianul a ajuns la 27 de ani... Ziar de informație, opinie și publicitate an XXVII • nr. 39(2124) • Joi, 27 septembrie, 2023 • 12 pagini • 2 lei

Citește Meridianul și pe net la www.tvv.ro !

Prof. dr. Dumitru V. MARIN

Fondat în anul 1996

Meridianul

Singurul Grup de Presă din județul Vaslui

lași-Vaslui-Bacău-Leova

marintvv@gmail.com • secretvini@yahoo.com • Vaslui - 0235361236 • Bârlad - 0235419484 • Iași - 0744231380

www.tvv.ro
Tel 0744 231380

editorial

ZIAR ANIVERSAR FESTIV

GRAJDURI - IASI

Minunea de la Grajduri.

CUVÂNTUL... DIN REVISTĂ

Stimați și dragi prieteni, văd și vedeți acest număr, și nr. 35/2023 al MCR, pe care-l împlinim cu câteva mesaje speciale ocazionate de aniversare și intrare în anul IX (mai avem puțin).

Mărturisesc:

Meridianul...are 27 de ani și o zi, apărut într-o miercuri dimineață, după câteva nopți de nesomn. Muncă, inițiativă, cheltuială, 100% personale. Cred că pot considera mesajele valabile pentru ambele publicații.

M.C.R. aniversază 35 de numere, și are, aceluși, 9 ani.

Am primit mai multe mesaje, multe m-au impresionat, câteva m-au atenționat, toate sunt dovezi de atașament la această revistă-almanah pe care noi, cei 5, adică Val Andreescu (e tare bolnav, astăzi), Mihai Batog Bujenița (zăbojește dintr-o boală), Valeriu... (are oare multe probleme...)

Timpul nu are răbdare...

„Timpul n-are răbdare nici cu frumusețea, nici cu inteligența și, din păcate, nici cu viața noastră”, nu prididește profesorul, Dumitru V Marin, să ne convingă cu fiecare număr al revistei sale „Meridianul Cultural Românesc” ajuns la al 35-lea număr și în al noulea an de la apariția primului

număr. Este o cugetare sinceră a unei realități dureroase, dar nu lipsită totuși de satisfacții când privești la impresionantul număr de colaboratori care îi onorează paginile prin calitatea materialelor trimise pentru publicarea în paginile revistei.

Și totuși, cum „vremea vremuiește” (Lucian Blaga) „în lunga timpului cărare” (Mihai Eminescu) a avut răbdare cu cel care trudește pe ogorul cuvântului pentru că, în fond, fiecare articol, fiecare strofă sau alcătuire literară, înseamnă acel răgaz creator, atât pentru cel care alcătuiește, cât și pentru cel care zăbovește asupra înțelesului, creionându-și propria tălmăcire.

Iată de ce, răsfoind revista, nu poți să nu rezonezi cu frumusețea gândului, noblețea ideei și armonia alcătuirii, toate acestea ca expresie a talentului celui care are ceva de spus în strădania lui de a o spune frumos.

Pentru acești truditori neobosiți pe ogorul culturii, paginile unei reviste în care se regăsesc este o adevărată bucurie, generată cel mai adesea de satisfacția împlinirii trăită cu modestia creatorului, a cărui răsplată rămâne doar aprecierea cititorului.

Dincolo de acest aspect este, însă, magia cuvântului scris, pentru că odată aşternut pe hârtie, cuvântul poate căpăta valoare perenă prin încrustarea sa în timp, dar mai ales, prin puterea lui de sugestie.

Remarcabil este faptul că prin răspândirea lui (cuvântului) în spaţiu, aşa cum a reuşit revista despre care facem vorbire, face cunoscută lumii cultura din acest colţ de ţară, iar prin conţinutul său facilitează interferenţele culturale, atât de necesare astăzi, când globalizarea tinde să devină o realitate în care vor fi nevoite să trăiască generaţiile viitoare. În plus, oferă o oază de exprimare pentru cei aflaţi dincolo de spaţiul românesc, a căror nostalgie capătă o frumoasă expresie literară.

Dincolo de aceste regăsiri în timp, care atenuază oarecum asprimea şi aspectul necruţător al trecerii sale, este însă, convingerea maestrului Dumitru V Marin că, „atunci când vom deveni poveste, rămân aceste umbre şi semne”.

Este de dorit ca maestrul să aibă dreptate, mai ales astăzi, când se scrie mai mult decât se citeşte, când omul modern este interesat mai mult de bunăstarea lui materială decât de bunăstarea lui spirituală şi culturală, iar ceea ce domină astăzi spaţiul cultural este „cultura de consum” (vorba lui Nae Ionescu) şi mai puţin „cultura profundă”, cea care, alături de limba vorbită, legitimează istoric o naţiune.

Să-i dorim revistei „Meridianul Cultural Românesc” viaţă lungă în slujba actului de cultură, iar mentorului său, Prof. dr Dumitru V Marin, să învingă necruţătoarea trecere a timpului prin mânuirea slovei şi arta cuvântului.

doctor în ştiinţe medicale, Valeriu Lupu

Ziarul Meridianul nr. 39 (2124) de marţi, 26 septembrie

Simpozionul internațional, național, interjudețean și județean, ZIUĂ PRESEI VASLUIENE, 2023.

Stimate Doamnă Prof. Dr. Dumitru V. MARIN, pentru început, vă rog să-mi scuzați obrăznicia de a atașa cuvântul „internațional“ în titlul simpozionului de la Vaslui.

În urma convorbirii telefonice cu dvs. – din data de 21. sept. 2023 – ora Germaniei 9,00 am rămas foarte impresionat de puterea dvs de muncă. De unii foarte apreciată, de alții, nu mai zic nimic...

Din partea mea, vreau să transmit un călduros „BINE AȚI VENIT“ tuturor celor prezenți la acest minunat simpozion.

Tot azi, 21. sept. 2023 – am găsit în presa românească un excelent articol dedicat de către UZPR evenimentului cultural din Vaslui: „Ziua presei vasluiene. Trustul de presă fondat de profesorul, jurnalistul și scriitorul Dumitru V. Marin, la aniversare“

În calitatea mea de membru al Asociației Presei Sportive din România (precum și a forului internațional AIPS) vreau doar să mai adaug și urările mele de sănătate și să auzim numai de bine!

Cu deosebită stimă și respect,

Georg Barth

Ziarul Meridianul nr. 39 (2124) de marți, 26 septembrie

Simpozionul național ZIUĂ PRESEI VASLUIENE

Cuvânt de deschidere

Stimați prieteni, bine ați venit.

Ca organizator sunt extrem de bucuros să am musafiri de la Iași: de la Liga Scriitorilor, de la Alpii și de la sufletul meu. Mihai Haivas, Vasile Larco, Ne-am adunat în vederea unei petreceri cu vorbe, mai mulți oameni din țară. Unii dintre voi știu că dacă mi-am pus în cap să fac ceva, voi face chiar dacă am avut adversari o lume întreagă. Și noi am făcut aici Ziua Presei Vasluiene, considerând că pe lângă ziariștii atestați (legitimați), pentru că mulți scriu – nu mă refer la cei care sunt vai de capul lor – profesional vorbind (nu material – că slujesc anumite interese). Mă refer la Asociația Ziariștilor Profesioniști, suntem filială veche și eu am reușit să cresc numărul membrilor. Suntem filială veche a Uniunii Ziariștilor profesioniști și suntem deja 9854 de membri. Am avut un rol important de-a lungul întregii mele vieți în această organizație.

Dumitru V. MARIN

Stimați prieteni, stimați invitați, bucuria noastră, a Bibliotecii Județene este enormă atunci când se conturează evenimente culturale, care au un rol foarte bine definit. Acela de a promova imaginea unor instituții, a unor scriitori, a unor creatori. Am răspuns afirmativ la invitația domnului profesor Dumitru V. Marin atunci când și-a exprimat dorința de a organiza ziua presei la Vaslui. Am spus să nu se aștepte să vină foarte mulți ziaristi pentru că, așa cum este în orice breaslă, și în acest mediu al ziariștilor există dihonie, există invidie, există răutate și nu în ultimul rând, vanitățile își vor spune cuvântul și în această manifestare. Mi-aș fi dorit să fie aici, la Ziua Presei Vasluiene macar câte un reprezentant de la fiecare organ de presă...

Corneliu Bichineț

Bună ziua tuturor, onorată asistență, dragi tineri.

Când începe să te laude presa e de rău. Eu vă mulțumesc că m-ați invitat și mi-ați dat ocazia să mă aflu aici și de ziua presei vasluiene vă urez la Mulți Ani, să aveți obiectivitatea necesară. Vă spun asta pentru că sunt beneficiarul și pe plus și pe minus a ceea ce scriu analiștii indiferent cum sunt ei catalogați. Mi-aș dori din suflet, dacă nu vă dau programul peste cap să faceți un efort și prin ceea ce veți exprima să învățați acești copii cheia prin care trebuie să citească o informație pentru a nu fi întotdeauna manipulatorie ci pentru a fi o informație care să degaje și alte lucruri...

Ciprian Trifan

Școala este un mediu unde, mai mult ca oriunde presa ajunge prin orice mijloace. Un mediu unde este nevoie mai mult ca în orice altă parte, ca informația care ajunge acolo să fie mai bine receptată și mai bine înțeleasă.

De aceea consider că rolul unui dascăl, al unui profesor în acest dascăl este definitoriu pentru ceea ce înseamnă conturarea personalității unui tânăr...

Pavel Toma

Ziarul Meridianul nr. 40 (2125) de joi 5 octombrie 2023

Există mai întâi această dragoste pentru limba română, pe care noi ca profesori o inoculăm elevilor; nu numai ca profesori de limba română ci ca profesori pe orice disciplină. Prin efortul nostru facem ca această limbă să rămână cât se poate de frumoasă și mai ales de corect normată. Ceea ce presa de multe ori face dar de puține ori nu face. Pentru că sunt destule situații în care chiar și în presa audiovizuală, chiar și în presa scrisă, noi profesorii și chiar elevii semnalăm asemenea „derapaje” – să le spunem. Nu mai vorbim de

ceea ce înseamnă informația corectă și exactă, obiectivă, așa cum se spune de obicei, pe care nu întotdeauna o avem la îndemână. De aceea efortul nostru, al profesorilor este de a-i îndemna pe cei tineri pentru a găsi cea mai corectă informație și a o analiza în cei mai buni parametri ai săi, fie că vorbim de informație corectă, fie că vorbim de partea ei normativă, de corectitudinea limbii române.

Cu ani în urmă am inițiat un curs – numit opțional în limitele noastre disciplinare, în care era vorba de competența noastră în mass-media. Un foarte bun curs opțional în care elevii erau îndrumați să caute informația corectă și să se ferească de ceea ce înseamnă manipulare.

Am inițiat acest curs și am avut cu elevii școlii pe care o reprezint astăzi aici , o colaborare foarte frumoasă cu domnul prof. dr. Dumitru V. Marin. și cu celelate posturi de televiziune din acea vreme. În vremea aceea erau mai numeroase și aveau mai multă consistență în spațiul public...

Am avut chiar o colaborare frumoasă, în sensul că elevii făceau practică la aceste posturi de radio și televiziune, la Unison chiar am avut elevi sau efectiv în redacții unde învățau cum se face o știre, mergeau pe teren și învățau cum se culeg informații, cum se fac interviurile și chiar au scris articolele – în limita posibilităților lor, pentru ziarele respective. Efortul nostru continuă. Liceul nostru are încă o clasă de științe sociale în care unul din subiectele opționale este acesta: Competențe mass-media. Vom continua această colaborare mai departe. Până aici cu ceea ce facem noi într-o școală și în continuare mă opresc asupra activității domnului profesor. Eu îi spun întotdeauna domnule profesor pentru că în timpul în care eram elev a fost profesor la liceul pe care l-am urmat. Chiar dacă mie personal nu mi-a fost profesor, vocația dumnealui de acolo a pornit. Pentru că întâi a fost profesor, apoi director și apoi om de televiziune și om de presă. Prima dragoste aceea a fost, ați lucrat mult cu elevii, cu tinerii, i-ați îndrumat ca profesor, ați fost coordonator de cercuri literare, științifice, promotor de concursuri unde i-ați promovat pe ei și i-ați îndrumat.

Și nu trebuie să neglijăm un alt aspect: ceea ce înseamnă presa actuală. Am uneori plăcerea de a avea discuții cu domnul profesor, când mi se mai cere câte o părere despre ceea ce urmează să facă. Felicitări pentru tot ceea ce a realizat pentru învățământul vasluian și mai ales pentru ceea ce înseamnă cultura acestui spațiu.

prof. dr. Pavel Toma

Ziarul Meridianul nr. 42 (2127) de joi 19 octombrie 2023

Trebuie să mărturisesc că sunt unul care a colaborat cu revista și mi-am format oarecum stilul, aici. Vreau să subliniez două lucruri: domnul profesor are un stil umoristic de a se adresa, uneori chiar abrupt și are și țintele sale pe care, în ultimul timp le folosește în Meridianul Cultural Românesc. Are uneori dreptate. Nu știu care este editorialul de azi, dar aș cita pe Geo Bogza care se întreba la un moment dat: „ce-ar mai putea rămâne dintr-o pagină de revistă fără sarcasmul unui pamflet, fără emoția profund umană a unui reportaj și noutatea unei știri.” Prin ceea ce faceți dumneavoastră, domnule profesor, acoperiți întreaga paletă, dar trebuie să adaug că polemica este întotdeauna constructivă. Marele nostru Păunescu spunea așa: „Polemica aduce cele mai mari servicii științei și culturii. Pentru că pune față în față adversari care trebuie să caute și să folosească cele mai convingătoare în sprijinul ideilor.” Aș face referință și la Tudor Arghezi care la un moment dat se întreba care este diferența între gazetar și scriitor. Care este diferența? El nu vedea nici o diferență. Pentru că marii scriitori – și el avea dreptate, s-au format în gazetărie. Abia atunci au devenit scriitori cu operă.

Însuși Sadoveanu sau Eminescu (opera lui politică a fost scrisă în ziarul Timpul). Presa se citește din ce în ce mai puțin, azi. Există alte mijloace de informare care au prioritate în viața cotidiană a individului. Acesta ar fi un aspect. Al doilea aspect: am ajuns în epoca în care se scrie mai mult decât se citește. Cea mai dură lovitură pe care îl va primi și gazetăria și sistemul informațional va fi inteligența artificială. Omul nu va mai avea nevoie de acestea. Oricât de învinuită și pusă la colț azi mass-media pentru manipulare veți vedea atunci, alt sistem de manipulare, când omul nu va mai avea ocazia să citească (e un efort), să selecteze și să stocheze informațiile. Dar încă trăim, suntem vii și dacă inteligența artificială bate la ușă depinde de noi cum vom ști s-o folosim. Este un pericol, mai ales sub aspectul manipulării maselor. Domnule profesor este o sărbătoare a dumneavoastră, a muncii dumneavoastră și vă felicit și vă doresc succes și în continuare.

dr. Valeriu Lupu

Ziarul Meridianul nr. 41 (2126) de joi 12 octombrie 2023

Dragii mei, eu încă sunt profesoară, vă mulțumesc că ați venit aici. Sar două rânduri ca să privesc în ochii elevilor mei, așa cum fac și la colegiul Negruzzi. Nu luați în seamă o notă sau poate chiar observații care azi nu v-au plăcut. „Profesoară ești la Negruzzi, nu ești în familie.” Aici suntem toți prieteni. Aș vrea să rețineți faptul că domnul din partea noastră, cel care ne-a adunat pe toți este un monument. În primul rând un monument de muncă. Pentru că eu știu că n-o să țineți minte tot ce ați auzit aici. Dar ca muncă depășește puterea de imaginație a noastră, a tuturor. Aș vrea să rețineți că prin muncă puteți ajunge oriunde.

Când eram într-un sat de 200 de locuitori și mă jucam pe uliță nu știam că mi se va scrie un destin. Am învățat, am muncit. Nu suntem habotnici și noi ne distrăm, iubim și noi avem probleme însă ceea ce ați auzit azi, titlul meu de profesor doctor i se datorează domnului Dumitru Marin. Nu este puțin lucru să încurajezi un om de aproape 50 de ani. Mi-a spus odată la Iași: „Fată hăi, ori muncești, ori te lași, da ce-i asta cu tine”. Și m-am dus cu fraza asta acasă și am terminat un doctorat în istoria antică. Am fost publicată în Meridianul Cultural Românesc una din revistele de cultură. Nu știu câți dintre voi doresc să știe ceva din secolul I după Cristos, nu este un segment cultural prea citit. Eu am fost destul de nebună să mă bag în așa ceva și datorită domnului profesor am și terminat.

Datorită domnului profesor am continuat să public o serie de articole numite „Călător pe meridianele lumii”, călătorii pe care le fac din bugetul meu de profesor și despre care scriu cu drag și mi-ar face plăcere să le citiți. Vă rog frumos nu ocoliți biblioteca, nu ocoliți această revistă. Azi sunt doar un promotor al culturii – de asta mă aflu aici. Tot cu ocazia acestui eveniment, am avut ocazia să expunem și niște lucrări de artă: tapiserii și picturi, în spatele cărora este Mariana, o pictoriță din Parpanița care lucrează de o viață în acest domeniu...

Monica Luminița COZMEI

Ziarul Meridianul nr. 41 (2126) de joi 12 octombrie 2023

Monica Luminița Cozmei: MCR 1 (121); MCR 2 (135); MCR 7-8 (65; 114); MCR 9 (127); MCR 10 (53); MCR 11 (131); MCR 12 (128); ; MCR 13

(130); MCR 14 (118); MCR 15 (123); MCR 16 (105); MCR 17 (130); MCR 18 (129); MCR 19 (126); MCR 21 (114); MCR 22 (118); MCR 23 (57); MCR 24 (149); MCR 25 (32); MCR 33(77); MCR 35 (101); MCR 37 (51)

Meridianul Cultural Românesc, An X, Nr. 2 (38), aprilie - mai - iunie 2024

149

Ziarul ne prilejuiește întâlnirea de astăzi. Acum 27 de ani, într-o marți noaptea către miercuri dimineață, m-am dus la editura Meridianul (de aceea i-am și dat ziarului acest titlu, atunci când l-am dus la editură, publicația nu avea acest titlu), m-am dus cu materiale scrise, nescrise, în gând. Și am dat de un alt Ion Marin în acea editură (un viitor profesor universitar) care m-a ajutat să scot în noaptea aia ziarul Meridianul. Are o foarte scurtă introducere, un foarte scurt angajament numit „Acest meridian”. Deci acum 27 de ani lucrăm la acest ziar. Eram într-o stare de epuizare nemaipomenită iar azi, până acum câteva minute am fost la fel, foarte crispat. M-a mai calmat domnul Gelu Bichineț.

Nu vreau să vă dau senzația că v-am invitat aici ca să vedeți ce a făcut un om. A fost și asta dar a fost și Televiziunea Vaslui – mulți nu erați pe vremea aia. Pe 5 decembrie 1990 am pus bazele televiziunii. Pe 24 decembrie 1990 a fost difuzată prima emisiune difuzată pe aparatura statului.

A fost difuzată în toată Moldova și în Republica Moldova. Vreau să spun că am avut norocul să fac multe lucruri: televiziunea, radio (Unison Radio – care azi nu mai există). Acum mai este ziarul, revista și TVV-ul (înființat pe 5 decembrie 1990). Am ținut cumva să vă aduc aminte de aceste elemente, pentru că asta este o viață (30 de ani înseamnă generație). O viață de luptă pentru limba română, cu vicisitudinile vremii, o viață de înfruntare a unor dușmăanii, a unor prostii, etc. A fi cineva cum am fost și cum sper să mai fiu este foarte greu. Norocul meu este că pe ici pe colo întâlnesc prieteni adevărați: Luminița Cozmei, prof. dr. în științe (s-a refugiat la Iași, dar are „conac” la Parpanița). Ieșenii s-au legat de sufletul meu de parcă ar fi dintotdeauna. mai nou, în această mare ierarhie este prietenul nostru Ilie Serediuc, președintele LSR-lui Iași. Eu m-am simțit încurajat și de profesor dr. Pavel Toma, un om de mare merit, care profesează la liceul unde și eu am predat câțiva ani. La construcția liceului, a internatului, am cărat efectiv cu spatele saltelele și alte obiecte din dotare. Sunt unul din oamenii care a pus bazele acestui liceu „Ion Mincu” (nume prestigios al unuia dintre cei mai mari arhitecți ai acestei țări).

Deși am luat interviuri la 10 președinți de stat, cu papa Ioan Paul al II-lea la Cracovia, 17 prim miniștri, foarte mulți preoți, nu mă dau în vânt după mărimile momentului. Ele pot încuraja pot impulsiona, pot oferi un element de prietenie, ceea ce este foarte important, atunci când majoritatea te privesc cu ceva rezervă dacă nu cu dușmănie. Publicații iluzorii, zvonuri în eter.

Dumitru V. Marin

Ziarul Meridianul nr. 41 (2126) de joi 12 octombrie 2023

Profesor dr. D.V. MARIN și contribuția la cultura și jurnalistică română

În urmă cu aproape o lună de zile domnul profesor dr. Dumitru V. Marin m-a informat, telefonic, cu privire la evenimentul organizat și intitulat „ZIUA PRESEI SCRISE VASLUIENE, 26 sept. 2023”. Invitația mi-a fost făcută, cred, pentru că îmi cunoaște admirația neprefăcută față de domnia sa și, probabil,

având în vedere o firavă preocupare ce o am de a așterne, din când în când, pe hârtie unele gânduri pe care nu le mai pot ține ferecate în interiorul meu. Desigur, privind spre domnia sa înțeleg că sunt un debutant și niciodată nu mi-a trecut prin cap că aș putea atinge zenitul acestei îndeletniciri.

Când am vizualizat invitația la eveniment, am înțeles că, de fapt, este sărbătoarea Ziarului Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Leova, despre care în conținut se menționează câteva date, importante, despre ziar și celelalte structuri de presă înființate, dezvoltate, susținute și întreținute de domnul profesor dr. Dumitru V. Marin, apărut miercuri 26 septembrie 1996, tipografiat la București. Atunci, ca și acum, era săptămânal/ dar a fost și cotidian și de 3 ori pe săptămână, și de două ori/, care să completeze (adică să rămână și scris) ce se realiza prin TVV (5 dec.1990), Unison Radio (febr.1993, 1994) în domeniul bicisnic al presei vasluiene.

A fost și a rămas singurul Grup de presă, cu toate componentele, azi inclusiv cu revista M.C.R., nu numai din județ, ci chiar din toată România.

Mărturisesc că m-am liniștit și am așteptat evenimentul cu oarecare nerăbdare, fiind dedicat, **numai**, trustului de presă CVINTET TE-RA.

Referindu-mă la domnul profesor dr. Dumitru V. Marin, consider că domnia sa a redefinit conceptul de muncă. Acum câteva zile l-am auzit spunând că are peste 53 de ani de când muncește pe tărâmul cultural. Tot atunci a amintit – căci nu pierde ocazia – de cei peste 1000 colaboratori ai revistei „Meridianul Cultural Românesc”, de interviurile și cărțile scrise, fiindu-i teamă, parcă, să nu-i fie minimalizată truda epuizabilă, de personaje cu rânjet hidos. Într-adevăr, eu însumi am citit de-a lungul anilor articole toxice, scrise și de oameni care i-au fost colaboratori și care, în locul recunoștinței exprimă doar un screamăt batjocoritor.

Din fericire, domnul profesor dr. Dumitru V. Marin este un om puternic, a înțeles lecțiile capitalismului de tranziție, a iertat – câteodată – prostia și răutatea, altădată a ripostat prin cuvinte, a riscat falimentul financiar, a găsit soluții salvatoare și a supraviețuit.

Domnia sa a urmărit produsul finit – calitatea scrierilor și nealterarea limbii române. A rămas neaservit și nearondat intereselor imorale. Totuși suferă, căci a îndrăznit să-și ia libertăți prea mari față de personaje influente, care dețin puterea. Sentimentul suferinței l-am sesizat în editorialul din 14 septembrie 2023 al Ziarului „Meridianul”, intitulat „Rămân singur?” Mi-aș dori să fie o temere nejustificată, dar oare cine ar vrea să se implice în salvarea unui ziar ca „Meridianul”? În paginile acestuia sunt prezentate realizări ale gospodarilor aleși de comunități, sunt ilustrați oameni valoroși din județ, din țară sau peste hotare, sunt evocate personalități de seamă

ale culturii naționale, lansări de carte și reviste, poezii, epigrame, activități educative, comunicate ale unor instituții, alte acțiuni și activități cu esență culturală și patriotică.

Nu găsim dezinformare, batjocoră, minciună, instigare la ură. Nu-mi pot depărta gândurile de titlul editorialului mai sus enunțat. Profesorul dr. Dumitru V. Marin merită să fie pentru contemporani și urmași o referință. De altfel, face tot ce poate în acest sens, mai nouă fiind această operă materială denumită „ogiva” timpului.

Din nefericire, multe personalități de excepție au fost condamnate la anonim, de oameni de categoria a doua rămași la rampa istoriei. Personal, am avut norocul de a simți vigoarea intelectuală iradiantă a domnului profesor dr. Dumitru V. Marin și am simțit confortul unei ambiante culturale în preajma sa.

Domnia sa a stârnit și admirația, dar și ura. De aceea sunt astăzi aici. Pentru că mă aflu printre cei care-l admiră, cum mai sunt, spre norocul domniei sale, foarte mulți. Restul sunt anexe...

Reproduc... din gândurile exprimate de domnul comandor Mihai BATOĞ-BUJENIȚĂ, scriitor din Iași, la care subscriu pe deplin :

„Cultura și mai ales jurnalistică vasluiană din ultima jumătate de secol este magistral reprezentată prin grupul său de presă și prin operă de Prof. dr. D.V. Marin. El este cel mai veritabil lider cultural al generației.”

Vasile Chelaru, Bârlad, prozator, membru UZPR.

Ziarul Meridianul nr. 43 (2128) de joi 26 octombrie 2023

TEZAURUL VIU AL VASLUIULUI: Scriitorul, etnologul, istoricul, jurnalistul Dumitru V. MARIN

Averea acestui popor nu constă doar în pământuri rodnice, păduri pline de viețuitoare sau câmpii bogate, ci, mai ales din Oameni! Să ne onorăm gloriile, devine un fapt peste care nu putem trece și care ne face să ne simțim Români! Oare cei care dau cuvântul scris rămas pentru Eternitate cum se numesc? Dar Domnului Dumitru V. Marin care și-a închinat O VIAȚĂ DE OM Măriei sale, LIMBII ROMÂNE cum îi arătăm grațitudinea noastră? Așadar... 28 de ani de studii generale, liceale, facultăți, doctorat, „doar” 66 ani de muncă rodnică din care au apărut 60 de cărți scrise cu 93.000 pagini

total, 3 reviste înființate și conduse cu profesionalism, 14 portrete în Dicționarul personalităților, inclus în Dicționarul etnologilor români, Membru în Liga Scriitorilor, o televiziune cu 500.000 spectatori, 883 cărți primite cu autografe, 13.000 de autografe proprii acordate, 3000 de articole publicate.

Și... 13.000 de cărți donate, 6.000 de elevi la care a predat cât timp a lucrat în învățământ, adăugându-se sute, mii de oameni care au învățat ce înseamnă să fii român, cum se scrie un articol, cum se documentează, asumarea celor scrise, ce valoare are o semnătură, câtă greutate ai dacă apari în „Meridianul Cultural Românesc”- un vârf al jurnalismului cultural care merge în 4 continente și 32 de țări. Ce m-a impresionat? 32 țări vizitate și INTERVIURILE cu 1488 personalități! Din care: 10 Președinți de stat, 16 prim-miniștri, peste 1000 de oameni de cultură, știință, artiști, 80 de ierarhi! Fie și pentru această muncă titanică am preferat să-l onorez, apreciindu-l pe DOMNUL MARIN V. DUMITRU, numindu-l:

TEZAUUR UMAN VIU!

Eu sunt Omul muncii mele, imposibil de egalat vreodată! Are dreptate - o dreptate care îl ridică la rangul de mai sus și-l scoate din aria scriitorului obișnuit. I-am văzut Revista, de fapt o carte adevărată, mereu în continuă schimbare, mereu înfrumusețată cu articole de mare valoare creativă, unele științifice, unele la început de drum! M-a fascinat să o găsesc în Germania! Sunt Omul muncii mele iar noi suntem oamenii care am învățat, dacă am vrut să învățăm! Slova scrisă nu se așează cărămidă peste cărămidă decât dacă are substanță și MESAJ! Altfel curge, precum apa, o admiri și o lași în propria matcă, Marin Dumitru a ieșit de mult din matcă atrăgând atenția prin această muncă nu doar asiduă, continuă, ci prin autenticitate greu de egalat, prin dragostea de Țară, greu de înțeles pentru unii, dar atât de potrivită atunci când participă la diferite lansări de carte și când puteam sublinia, aceste fapte scriitoricești evidente, în fața elevilor mei!

Confundându-se cu publicistica națională, prin apărarea Măriei Sale, Limba Română, prin așezarea pe metereze veșnice în județul Vaslui, nu pot decât să-l citez cu deosebit respect pe eroul, devenit național prin: Bătălia pentru LIMBA ROMÂNĂ (vezi, Opera Magna 1-7, BĂTĂLIA PENTRU VASLUI – RO ș.a.,) care se află astăzi la răscruce sub ciocanele necruțătoarei globalizării, ca latură a istoriei lumii cu elemente specifice noii culturii existențiale încă în definiție. (scrie Marin D. V.).

La baza acestei idei centrale s-a clădit Imperiul cultural vasluian și național, Dumitru V. MARIN! Prin multă muncă, o deosebită perseverență și o dăruire pentru răspândire a adevăratelor valori literare naționale, europene, greu de egalat de altcineva în câteva vieți omenești!

Cu o echipă-princeps de rară valoare în editarea Meridianului Cultural Românesc, această minune care duce sentimentele românilor în patru continente, cu peste 1007 colaboratori străini și câteva sute români, cu rubricile care atrag și promovează tinere talente, avem în față o Revistă-Document care depune mărturisiri de dragoste rar întâlnite: de Țară, de Limbă, de Neam! (ne lasă și un unic Memorial Muzeal M.).

Astfel, mentorul MARIN V. DUMITRU devine un promotor al Culturii Române care și-a câștigat, pentru vecie, locul în elita scriitorilor de valoare! Nu trecem nici peste întâlnirile, dezbaterile, lansările de carte din toată Moldova lui Ștefan și cea de peste Prut! Ați participat la o astfel de întâlnire charismatică? Râuri de suflet românesc se revarsă cu generozitate peste cei prezenți! Pleci de acolo mândru că ești ROMÂN! Sufletul se înalță pe măsura desfășurării și-l privești pe Domnul Culturii Vasluiene ca pe un mentor spiritual!

Iar dacă universul va răsplăti sau nu asemenea personalitate, noi, ceilalți, care am avut fâșia noastră literară în care să ne punem semnătura, locul pe care nimeni nu l-a mai oferit cu atâta generozitate, îi vom fi veșnic recunoscători! Nasc și la Moldova OAMENI!... și ape vor curge în albie... iar sub cerul Literaturii vasluiene și naționale sigur vor mai apărea, poate, alte stele, însă,

Domnul DUMITRU V. MARIN are asigurat locul dumnealui, azi, pentru eternitate = **TEZAUROUL VIU AL VASLUIULUI!**

Cine va răsfoi oricare fragment al anilor 1980 până în prezent îl va găsi! Tenace, sincer, curajos în a spune lucrurilor pe nume, deschizător de drumuri ziaristice!

Cu un talent de invidiat în efortul său creator, Scriitorul Dumitru V. Marin se depășește pe el însuși stabilind recorduri ale unor publicații deloc ușoare. Cine vrea și are de învățat să învețe, să-și ascută creionul și să noteze conștiincios de la stilul literar, la informația pertinentă! Fără nici o reținere, promovează talente care, în decursul anilor, au devenit confirmări - scriitori din Moldova noastră sau de peste Prut dar și din alte țări, continente. Uitându-mă retrospectiv, am o admirație pe care nu mi-o ascund: volumul de muncă al lui Dumitru V. Marin este cât pentru trei vieți!

Dar nu vorbim DOAR de scriitor - să dăm Cezarului adevărata Sa valoare - om de televiziune, pionier în acest domeniu, romancier, membru UZPR, Liga Scriitorilor, Asociația Scriitorilor Români din America de Nord! Merita și Cetățean de Onoare al municipiului Vaslui și al județului care ar trebui să-l valorizeze mai mult, mai ales în fața tinerei generații, ca model și atitudine!

Personal l-am descoperit, nu la vreun pupitru cum s-ar crede, ci într-o sală de lectură ascultându-i pe alții. Am fost atentă la cuvântul Dumnealui - ferm, concis, plin de substanță, nimic cosmetizat! Dovada ultimelor zile de muncă era în mâinile sale - ziarul Meridianul. Niciodată nu a venit la o întâlnire cu mâna goală- ziare, cărți, invitații, iar Revista Meridianul Cultural Românesc mi-a depășit așteptarea ca segment literar dar mai ales ca arie de difuzare- 32 de țări! Prezentată elevilor, colegilor mei - profesori din țară și din străinătate, M.C.R. a suscitât un interes aparte confirmându-și valoarea.

Am apelat atunci la mentorul ei pentru publicarea unor tinere talente, a unor colegi care se doreau valorizați și care au fost acceptați de onorantele colective de redacție! Model de Om, de scriitor, de director, pentru mine este un mentor! Mi-a oferit șansa de a scrie, de a-mi face cunoscute studiile în domeniul Istoriei Antice, am primit susținerea morală în anumite momente dificile și nu de puține ori indicații literare care să mă ajute la ordonarea unor materiale. Totul dintr-o prietenie și colegialitate pe care am ajuns să o prețuiesc pe deplin, în timp! Fără să am prea multe merite mă simt și eu mândră că sunt vasluiancă!

Apreciez din suflet OMUL, MUNCA, AUTENTICITATEA, CREAȚIA!

Felicitări și pentru familia frumoasă!

Da, un tezaur uman viu care va dăinui, prin această creație, indiferent de vremi și vremuri și pe care ar trebui să-l valorizăm mult mai mult! Sigur și noi și generațiile viitoare vor avea ce învăța de la **TEZAURUL VIU VASLUIAN.**

Prof.dr. Monica Luminița COZMEI,

Ziarul Meridianul nr. 43 (2128) de joi 26 octombrie 2023

FESTIVALUL FANFARELOR **de anul acesta.**

1. PRECIZARE HOTĂRÂTĂ PENTRU ORGANIZATORI:

Primele 3 ediții ale Festivalului Fanfarelor din județul Vaslui, le-a organizat inspectorul cultural Dumitru V. MARIN, în anii 1971 (-1973), pe 2 mai, în parcul COPOU, cu toți membrii celor 22 de formații participante adăpostiți în pavilionul vechi, donjonul care mai există și astăzi, pentru că ploua. Era lume puțină, nu știu ce a scris Vremea nouă - comunistă foc, parada a început de la Casa de cultură de atunci (Judecătoria) și s-a terminat în parc, pe ploaie. A doua ediție a fost în anul 1972, în pădurea Brodoc, vis-a-vis de actualul Ocol silvic, inexistent atunci, cu peste 20 de formații din județ. La prima ediție au câștigat cei din Mănoiu-Gherghești, la a doua cei din Valea Mare. A 3-a ediție a fost la Lipovăț, pentru că era o formație puternică la Fundătura.

Erau multe formații în județ, peste 40, și a fost un fel de selecție, deși CJCA nu le plătea nimic și erau aduși cu camioanele CAP. Era în deplină „educație socialistă” de după Plenara CC al PCR din 1971.

Toți care au mai trecut pe la cultura vasluiană au început cu Ediția I, să se arate și ei întemeietori.

Și la ediția trecută am atras atenția asupra acestui element de istorie culturală. Am regretat că un prezentator neinspirat, bătrân, nedocumentat și depășit de la această ultimă ediție, de la Pădureni, a rumegat tot felul de vorbe.

2. Ediția din acest an, care ar fi trebuit să fie cam a 28-a, a fost susținută doar de 6 formații, mai toate de copii începători. Am văzut pe internet că au fost și nunți cu fanfară (în comuna Munteni de Jos), cu suflători în vârstă, deci buni muzicanți. Tot la copii ajungem.

3. Solicitați să spună câte ceva despre „festival” primarii prezenți au cam refuzat. Am reținut părerea unuia dintre cei mai buni primari, cel de la Lipovăț, Valerian Hriscu, cu satul component Fundătura, care mai are țigani care să formeze o fanfară, dar ei nu mai vor, și un profesor de la centru se chinuie zdravăn să formeze o nouă fanfară pe lângă Cămin, foarte mult sprijinit de primar. „Vedeți, toți sunt copii albi, de români, dar, domnule, cine poate face cu adevărat muzică de fanfară sunt urmașii acelor artiști. Încercăm să-i ajutăm cât putem.” Vasile Țabără de la Hoceni, era așa de emoționat când evolua tânăra formație din comună că m-a impresionat. Chiar îmi place că pune tot sufletul.

4. Mi-au fost tare dragi primarii din Bălteni, Gârceni, Hoceni, Lipovăț, (n-a fost Hulțoană din Zorleni și Sima de la Fâstâci) pe care i-am și îmbrățișat pentru încurajarea artei muzicale de fanfară. Le mulțumesc la fiecare în parte că nu lasă să dispară un element esențial al civilizației românești, care avea ca mijloc stimulativ fanfarele. Odinioară, erau multe, nu foarte scumpe, cu interpreți necăjiți și flămânzi, dar aproape nu era nuntă fără ele. Au apărut formațiile de muzică ușoară, acum tot felul de înregistrări și playbackurile. Vestul abia ne așteaptă cu fanfarele noastre la ei, dar nu mai avem pe cine trimite. Unde sunt țambalagiii sau cobzarii de altădată?

Cu atât mai mult, de laudat pasiunile acestor primari (atât de puțini, astăzi).

5. Pătimașul primar Temistocle Diaconu și distribuitorul de reuniuni culturale Lucian Onciu au reușit să ne mai delecteze cu un strop din ceea ce a fost odată MUZICA DE FANFARĂ. Mai re-povestesc un fapt din 1971, când am condus Vălăretul cu fanfara din Voinești la un Festival folcloric

la Muzeul Satului, București. Era a treia zi de Crăciun și Moș Gerilă nu ne permitea să-i lăsăm pe interpreți să mai câștige un ban prin București, dar: în Piața Unirii, când am coborât cu toții, cam ora 22, cam la comandă, au început cei de la fanfară, apoi au evoluat cei din alaiuri (erau 45 de oameni). În câteva minute a fost toată piața paralizată, oamenii urcau sus pe tramvaie, pe mașini, să vadă spectacolul. O mare imensă de oameni. Milițienii au venit să ne lege, pe mine în primul rând, conducătorul, și ne-am retras la Hanul lui Manuc să ne dreseze actele. Acolo se afla, din întâmplare și primul Ministru Manea Mănescu, cel care, ziua, mi-a strâns mâna la Muzeu. A auzit, ne-a chemat pe toți, ... a urmat un spectacol de circa 3 ore, acolo, între ziduri, și am scăpat și de amendă. Adaug că soția acelui prim-ministru era din Pungești... (mai spun, în județ erau peste 40 de „bante” = formații de fanfară).

Ziarul Meridianul nr. 41 (2126) de joi 12 octombrie 2023

RĂZBOAIELE... NOASTRE (!)

Precizez că m-am născut în timpul celui de al II-lea Război mondial, am suferit din plin efectele lui, am scris mai multe cărți și articole despre acest război. Meditând acum, despre conflictele actuale în lume, afirm hotărât:

Orice război e o nenorocire asupra lumii, mult mai rău și greu decât pandemia care, tocmai, a trecut. Niciodată și nici nu va putea cuantifica (măsura) suferințele, nenorocirile, foamea, bolile, destrămările sufletești, ale tuturor oamenilor și mai ales asupra celor antrenați în război.

Suntem vecini cu Ucraina care poartă un război drept împotriva Rusiei, pe care trebuie s-o ajutăm deși chiar noi trebuie ajutați. Cunoscut ce-ar însemna tancul sovietic la graniță, ce pericol ar fi pentru România, ce îndepărtare ar fi de visul unificării cu Basarabia.

Nu suntem vecini cu Israelul, acum în aspru-aspru război cu Hamas-ul și alți teroriști, acolo unde sunt mulți români (evrei sau nu), înconjurați de popoare ostile. Am călcat cu piciorul în Israel, Palestina, Fâșia Gaza. E mare pericol, foamete, corupție, moarte, acolo.

Dar:

Ambele sunt și războaiele noastre, ambele ne afectează nivelul de trai. Am văzut pe la televiziuni inconștienți care zic tare, că nu e războiul nostru. Or fi tâmpiți? Cum să nu fie și al nostru când sunt milioane de români pe acolo, când, atât Ucraina cât și Israelul, apără democrația și modul nostru de viață, identitatea noastră, fruntariile acestei țări?

Într-o carte unică „Jale și eroism la Cotu Donului... și după” (305 p.) am consemnat cea mai mare înfrângere a armatei române din toate timpurile, 150000 de soldați, acolo, la 20 km de Sta-lingrad, începând cu 19 noiembrie 1942, când s-a schimbat roata războiului. După 77 de ani am găsit 7 sutaviețuitori de atunci: câte mi-au istorisit și ei...

Războiul nu poate fi de dorit. Iată că sunt scelerați care tubură viața tihnită (ori nu) a omenirii. Cum să nu condamnăm calamitatea?

Suntem în război, suferim, dar și sperăm la acel mai bine, dintotdeauna visat. Sunt și războaiele noastre, oameni buni!

Ziarul Meridianul nr. 42 (2127) de joi 19 octombrie 2023

Dimitie Cantemir - enciclopedistul, la Dimitrie Cantemir, comuna cu același nume.

Astăzi, ne pregătim de o sărbătoare de mare simțire românească: într-o comună, cu oameni iubitori de cultură și dornici să-și sărbătorească patronimul, s-a organizat un moment patriotic relevant:

- Sfințirea unui monument al eroilor în centrul satului Hurdugi;
- Sfințirea monumentului ridicat învățătului domnitor Dimitrie Cantemir;
- Un Simpozion consacrat enciclopedistului recunoscut între primii 10 din secolul al XVIII-lea;
- Prezența unor personalități marcante, care să le vorbească și copiilor-școlari, și celor prezenți la monument ori în sala Bibliotecii comunale.
- Un eveniment similar poate fi organizat la mulți ani distanță. Deci e un moment patriotic înălțător merit să rămână în istoria social-culturală.
- Nu vor lipsi din fața asistenței profesorul Costin Clit (istoric, fiu al comunei), prof. Elena Munteanu-Vlase, autoare și fostă profesoară la școala din localitate, prof. dr. Dumitru V. Marin
- Cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, prof. univ. Ioan Petru, Iași, scriitorul Ioan Măcnea- Vetrișoia. Nu lipsește un cuvânt al primarului, deci nicicum acesta nu poate lipsi.

– Lăudăm, deci, inițiativa primarului Mihai Acsinte, a bibliotecarei Teodora Ciobanu, a celor care au sprijinit inițiativa și realizarea acestui important eveniment din istoria comunei.

Vom continua să publicăm materiale despre emblema vasluiană Dimitrie Cantemir.

Ziarul Meridianul nr. 43 (2128) de joi 26 octombrie 2023

Mesaje, comunicări, mărturii, însemne.

Un artefact (urme materiale păstrate în timp), o litogravură, o carte veche, o cruce, un monument, o piatră inscripționată, o ceramică, o țesătură, un instrument, ar putea fi doar cele mai folosite moduri de a comunica sau transmite ceva important urmașilor.

Dorința de a rămâne în istorie s-a suprapus cu o conștiință a valorii, cu o funcție statală înaltă, cu posibilități intelectuale și materiale de a lăsa ceva lumii (sau în cazul crucilor din cimitire, familiilor) și s-a legat de recunoașterea contemporanilor. Dintotdeauna MESAJELE peste timp trebuiau să aibă acoperire în ceva palpabil, mai mult sau mai puțin recunoscut. Au existat multe nedreptăți sau vicisitudini ale istoriei, drept care și unii mari domnitori sunt mai puțin cunoscuți pentru faptele lor în folosul contemporanilor (D. Cantemir este un astfel de exemplu: ce român să-l recunoască atunci, cui ar fi folosit, care dintre ai lui...). Norocul nației române este afirmarea marelui învățat peste hotare: cărțile lui sunt mesajele nepieritoare în timp.

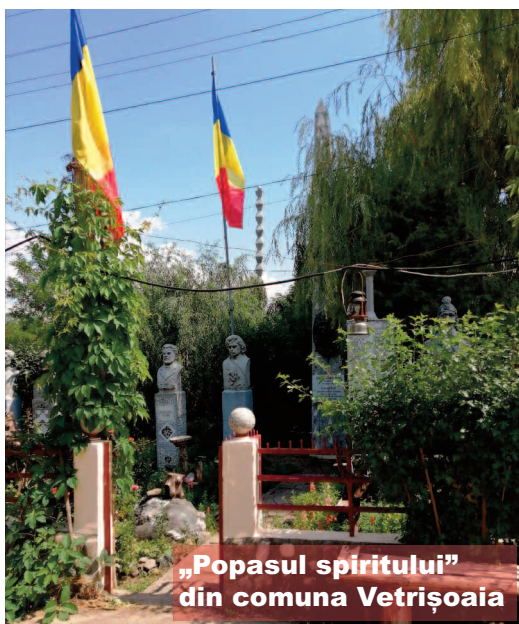
Mai mult în folclorul istoric se spune despre sistemul de comunicare prin căpitanii de plai și focurile ori instrumentele lor (corn, bucium, signal, etc) care reușeau să comunice la Suceava, în 2 ore, despre trecerea Nistrului, Milcovului, ori alte părți ale granițelor, prin sistemul de focuri de pericol/înștiințare, pe timpul marelui Ștefan.

Desigur bisericile, mănăstirile și mai recent, troițele sunt dovezi de transmitere a credinței, și nu numai, peste timp. Mai fiecare domnitor și-a legat numele de un asemenea lăcaș, mai altfel Nicolae Ceaușescu, de Casa Poporului. După puterile și îndrăzneala lor, unii au ridicat (asemenea) construcții sau troițe prin sate și comune.

Oficialitățile îngrijesc peste tot monumentele eroilor, cu scop politic sau din recunoștină pentru jertfele localnicilor. Coloana lui Brâncuși, Coloana dorului de țară a lui P. Mateescu, obeliscurile din diverse localități sunt dovezile mai mult sau mai puțin durabile de mesaje pentru urmași.

Până la urmă lanțul valorilor se completează, se continuă, se încununează, prin cunoașterea mărturiilor lăsate de către frunțași-personalități ori genii ale localităților, nu întotdeauna prin cărțile scrise de ei. (Unii plătesc pentru biserici, să fie citori, deci cu icoană pictată pe iconostas, dar cred că înșeală această lume, mai ales pe cei care vin, să-și eternizeze numele cu bani furăți). „Unii” s-au strecurat și prin Muzeie, fără fapte de susținere.

Au existat și vor exista îndrăzneți ai comunităților care s-au vrut recunoscuți pentru ce au realizat ei în viață. Noi am menționat obeliscul de la Dolhești, județul Iași, Coloana dorului de țară de la Burdusaci-Răchitoasa, jud. Bacău, Memorialul ridicat de oficialități pentru Ivan Patzaichin la Tulcea, dar mai ales ce a reușit scriitorul și sufletistul Ioan Măcnea la Vetrișoia, pe Lunca Prutului. Acesta „a plantat” pe lângă Muzeul personal „Popasul Spiritului”, un parc cu 13 statui și un obelisc pentru M. Eminescu.

Oricum, UNIC.Tot UNIC este și SPIRIT STOP din centrul Vasluiului, un MEMORIAL MUZEAL M. cu Capsula timpului, Statuia – bust, emițătorul TVV, provenit de la Baikonur/Uniunea Sovietică, cască militară, xilografură din aramă, alte aparate de la Unison Radio Vaslui (și Bârlad), și se va mai anexa un obelisc dintr-un trunchi.

Din cauza groparilor culturii din fruntea județului (vezi, Cartea), care au sabotat neostenit activitatea celui mai mare jurnalist vasluian, MEMORIALUL MUZEAL M. s-a executat din inițiativă personală și fonduri private. Scopul clar, public: dovezi ale evoluției social-cultural-spirituale ale județului Vaslui în ultimii 54 de ani (din „locul unde nu se întâmpla nimic”) menite pentru mai târziu.

Ziarul Meridianul nr. 45 (2130) de joi 9 noiembrie 2023

PESTE 100... POATE 107 (!).

Mă întrebă uneori unii...câte cărți, cred eu că am scris...

Păi, să socotim cărțile, broșurile, și fără ziarul cu cele peste 2000 de numere fără miile de pliante de prezentare, sunt, clar 64. Dacă transformăm revistele în cărți, cum MCR are în medie 162 de pagini („un cărțoi adevărat” zice prietenul Mihai Caba), dar în format A4, ar rezulta câte o carte de peste 300 de pagini, la fel și cele 3 numere din Onnyx. 39 + 3 + Vlăstarul, ar face 43 de cărți la 300 de pagini, la care se adaugă cele 64, rezultă, simplu, peste 100 volume tipărite, chiar 107 cărți. La cei peste 83 de ani ai mei... nu cred că am trăit degeaba, nu ?

Se poate adăuga tot ce am publicat în ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Leova, unde numai editoriale sunt aproape 2300 (au fost multe, multe numere electorale, să zicem că în medie 20 pe an, toate cu editorial), și se ajunge ușor la cifra de 98 000 de pagini pe care am estimat-o. Mai mult am publicat în aproape 40 de publicații din România și din străinătate, numărul de pagini nu-l mai estimez. Am mai făcut introduceri la niște cărți, am trimis material de prezentare la zeci și zeci de publicații.

Ca observație de moment: poate cineva să estimeze câte ore, zile săptămâni, ani, am stat cu pixul în mână? Dar... câte griji pentru redactare, corectare, fixare a unui text pentru publicat? Câte nopți nedormite?

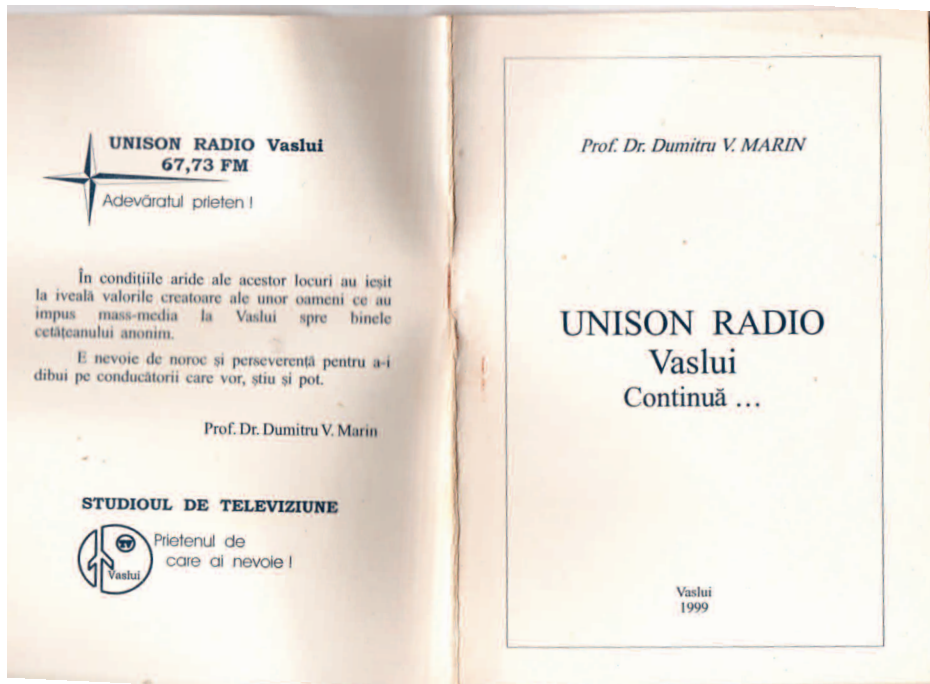
Pot să mă mândresc și eu cu activitatea de co-re-întemeietor al UZPR?

Pe scurt: imediat după Revoluție, și ziariștii momentului au încercat să se organizeze, diferite moduri; dar „aripa” condusă de Mihai Miron a atras pe cei mai mulți, și iată-ne ani mulți rătăcind printre bunăvoințe, orașe, dealuri și munți, afirmând drepturile noastre, ca abia după Doru Glăvan, președinte, să fim recunoscuți național și ca organizație de utilitate publică. N-am lipsit la nici o ședință, am fost cu funcții importante în UZP, am fost sărbătorit național, am fost decorat de 2 ori, ș.a.m.d.

Pot zice că am trăit o viață pentru scris?

Ar putea crede unii că am trăit din scris: nu, nu, nu, am sprijinit din mica afacere, apariția cărților, a revistei, a ziarului. Cine ar mai putea trăi clipa când „ora exactă la Vaslui se dădea la TVV și UNISON RADIO ?”

Ziarul Meridianul nr. 46 (2131) de joi 16 noiembrie 2023 reluat și adaptat la 2024.

FOTBALUL...CA BUCURIE NAȚIONALĂ

Și... i-am bătut pe elvețieni, marțea trecută!!! Nu noi, ci naționala noastră de fotbal !

Ca motivație personală: am fost, cândva în lotul Politehnicii Iași; am jucat, la nivel de maidan împreună cu copiii mei până la 48 de ani, am fost arbitru de fotbal, am fost reporter și cronicar de fotbal. Am parcurs o istorie a sportului vasluian cu echipele de copii, cu fiul meu care juca la Moldosin ca mijlocăș, am fost cu echipa VIITORUL/FC VASLUI, în anii ei de glorie prin mai multe mari orașe europene: Roma, Praga, Liepaja, Atena, Larnaca, Ankara, ș.a. Am făcut interviuri cu antrenorii, cu finanțatorul Porumboiu, cu Nicolae Stanciu, căpitanul echipei naționale, când juca la Vaslui, deci mizez pe o prezență în sportul acesta ca jucător, antrenor, arbitru, reporter și susținător. Cum s-ar rezuma: autoritate.

Meciul de marți, 21 noiembrie, 2023, de pe Arena Națională – București – cu peste 50 000 de spectatori, a încheiat o campanie de calificare bună, a unei echipe naționale românești care pleca la început, spre coada unui clasament.

Acum are 5 puncte peste a doua clasată, Elveția (cât am suferit când ne-au articulate cu 7 – 2 la ei, de murea Mircea Radu Iacoban crainicul de atunci...). Am fost acolo, la European, în 2008. Martor la ratarea lui Mutu de la 11 metri, care ne-ar fi promovat în grupe în dauna Italiei.

Nu-mi pot înnăbuși necazul de dimensiuni naționale, văzând marile lipsuri în economia românească, văzând măsurile luate de Guvernul Ciolacu care nenorocește multe sectoare de activitate printre care investițiile, agricultura, cercetarea științifică și PRESA. Trăim vremuri grele, grele, nu neapărat din cauza războaielor de aproape și de departe, cât din cauza corupției și a incapacității conducerilor, care de care mai slabe. E jale, jale.

Așa că atunci când ne cade cu mare bucurie o victorie în sport (acum e și cu înotătorul David Popovici) și mai ales în fotbal, e chiar de sărbătorit. Fenomenul fotbal e de dimensiuni globale și chiar dacă am jucat pe maidan, în echipe mari, am fost pe mari stadioane ale lumii, tot e bine să ne lăsăm cu toții pradă unei bucurii naționale.

Că, iacă se apropie și Ziua Națională de 1 decembrie!

Fotbalul de astăzi nu mai e demult joc, ci afacere, mare afacere, cu participare a vulgului, elitelor și afaceriștilor. Un mare jucător primește până la 200 de milioane de Euro, dar sumele cele mai mari sunt mânuite subteran, se bazează pe contribuția săracilor, acei fani care mobilizează alți spectatori. Vedeți, dvs., ori mergem la biserică, ori la munte, ori la fotbal. Și așa vedem că sportul acesta e un fenomen social. Cât de curat e altă problemă.

Acum, noi românii ne bucurăm de această realizare care nu e cea mai mare, dar nici lipsită de importanță. Cel mai simplu: HAI ROMÂNIA!

Ziarul Meridianul nr. 47 (2132) de joi 23 noiembrie 2023

1 DECEMBRIE, 2023, zi națională

O zi oficial cea mai importantă din an, ar trebui să aibă cea mai aleasă marcă patriotică. Până la urmă: să revenim la o latură educativă și stimulativă care oferă MODELE de urmat în viață. Dacă cei mari ai țării, părinții, frații, nu mai cred în istoria, faptele, eroii naționali și fac orice pentru „sfântul” ban și, azi, neglijează absolut tot ce mai oferă afecțiune și omenesc, dacă nu cumva însuși metaforicul existenței care să formeze caractere și suflete... atunci e de rău. Mare rău, pentru marea mulțime a nației. E un mers al lumii spre o altă cultură existențială pe care nici războaiele nu cred că îl vor schimba. Actualele mari înfruntări, cea din Ucraina și cea din Fâșia Gaza vor întârzia asaltul globalismului, dar nu-i pot schimba substanța: oamenii trebuie să mănânce, drept care e o cumplită bătălie pentru resurse, mâncare, apă (și aer sănătos, dar...). O filozofie a vieții actualizată ne îndeamnă să vedem „arcul lumii” tot înspre pământ și culturile de pe acesta. Avem ZIUA NAȚIONALĂ...

Sunt dator să consemnez starea actuală de mare lehamite a societății, alimentată de lipsa unor idealuri naționale, de absența scopurilor „intelectuale”, de preocupările pentru spirit și faptă cu înalte semnificații pentru copiii acestei generații. Dacă se va continua tot așa, e vai, mare vai de această țară, și cu mult mai mult pentru județele din Moldova, oarecum ocolite de suflul economiei.

Vom avea, în central Vasluiului, spectacol artistic, va fi depunere de coroane de flori pentru eroi, poate ceva cuvântări, vor mai fi cuvinte searbede prin alte câteva locuri, rare programe artistice. Mult, mult prea puțin pentru cât este nevoie!

Limba română o păstrează, dacă pot, ăștia care o folosesc în câmpul muncii, deci într-o formă mereu mai alterată, biserica nu poate face mai mult, școala se străduie să adauge noutăți și asta distruge. Aici e o aspră discuție.

De Ziua Națională a acestui an, nu pot fi prea optimist: „ad astra per aspera” nu se mai aplică, iar corupția e înfloritoare: județul Vaslui, a ajuns iar de referință prin lăcomia lui Buzatu, tot acela care a spus de multe ori că nu vrea să mai audă de Marin în județul Vaslui (acum e ascuns... să nu mai audă!). Mai este unul la primărie care ar trebui „ascuns”. La cât rău mi-a făcut Pavăl mie, și mai ales culturii vasluiene, nu-l pot ierta.

Noi, trebuie să ne bucurăm de MOMENTUL NAȚIONAL, de autoritatea lui, de realizările de până acum. Vă aduc aminte că 79 de oameni am depus Credenționale la Alba Iulia, în 1990. Nu ne putem lua cuvântul înapoi... Nici nu putem renunța la principala noastră avere: SPERANȚA. Toate cele 93 000 de pagini scrise de mine, tot asta vă transmit.

Trăiască ROMÂNIA și toate nădejtile noastre de azi și de mâine.

De ziua națională am donat fiecărui consilier local din municipiul Vaslui, cea de a 62-a apariție editorială a mea.

În cadrul festiv al adunării ordinare de pe 29.11.2023, în care au fost câțiva consilieri online;

Am făcut unele precizări, înainte de ședință, în care am specificat faptul că nu am beneficiat absolut niciodată de sprijinul Consiliului local sau a primarului anticultural.

Ziarul Meridianul nr. 48 (2133) de joi 30 noiembrie 2023

SĂRBĂTORILE NOASTRE, ÎN DECEMBRIE `23

Grupul nostru de presă a avut întotdeauna ce sărbători, pentru că are de toate, cum nu mai au alte alcătuiți de presă din România; acum ne lipsește radioul (Unison), dar susținem TVV, ziarul de față, revista internațională M.C.R. Și prin asta suntem unici în țara asta. Dar problema timpului e alta, și, tare gravă: creația literară e pe jar din cauza imixtiunii pernicioase în cadrul limbii naționale. O fi ea, limba, un organism în continuă dezvoltare, dar, acum e prea multă schimbare prin care se alterează și conținut, și vocabular, și structura lexicală. Cum, mai toată ziua stăm pe celulare, cum marea majoritate a lexicului e de „inspirație” engleză, pătrund repede și cam de neoprit tot felul de cuvinte străine. Cu gramatica e jale mare.

Grupul nostru este hotărât angajat în bătălia pentru limba română, își caută aliați în rândurile creatorilor de pre-tutindenți, promovează tradițiile și manifestările românești. Subliniem românești, cu R, fără a fi nici suveraniști, nici naționaliști, nici... socialisto-comuniști. Suntem români și ne apărăm țara, limba și neamul.

Sărbătorile noastre din această lună:

- *Ziua Națională*, pentru că în calitatea noastră de Credenționaliști (1990) ne păstrăm credința.
- *5 decembrie 1990*, data la care a luat ființă TVV și grupul nostru de presă prin angajamentul celor 11 prezenți care să facă la Vaslui... televiziune(!). Și, chiar am făcut prima televiziune privată (L. 001/TV).
- *24 decembrie 1990*, de Ajun, prima emisiune în eter a TVV, în condiții de necrezut; Prin emițătoarele Direcției TV Iași acopeream ¼ din țară și o bună parte din Basarabia.

- 31 decembrie, când ne luăm rămas bun de la acest an în ritmul manifestărilor de An Nou.

Pentru că actualii activiști culturali mai organizează FESTIVALUL OBICEIURILOR de sărbători, țin să aduc la cunoștința publică faptul că primul, subliniez PRIMUL, asemenea Festival a fost de Sărbătorile de Moș Gerilă ale anului 1971, când formația VĂLĂRETUL de la Obârșeni + Voinești, mobilizat de Dumitru Gâlcă, a participat la Festivalul Obiceiurilor de la Muzeul Satului, din București, condus atunci de un fost vasluian.

La Casa Zăpodenilor am primit vizita prim-ministrului Manea Mănescu, a ambasadorelor din mai multe țări, a câtorva mii de excursioniști și amatori de datini și obiceiuri. Erau sărbătorile Crăciunului și Muzeul Satului era plin-plin. Seara, când fanfara de la Obârșeni a cântat neautorizat în Piața Unirii a paralizat imediat tot ce mișca, pentru că lumea s-a strâns ciopor împrejurul nostru. Miliția ne-a condus la Hanul lui Manuc să ne amendeze (eu, conducătorul, în primul rând), dar era acolo și Manea Mănescu (a cărui soție era din Pungești) care ne-a scăpat de grele consecințe și pentru care toată formația de 45 de oameni a produs un spectacol absolut memorabil, pentru el și cele câteva mii de oameni. Fostul președinte Augustin Chiper care se ascunsese de frică, m-a lăsat... să întâlnesc prima oară un prim ministru (nu e dintre cei 16, de mai apoi, ca jurnalist).

Importantă este atmosfera din acest sfârșit de an: lipsa entuziasmului popular, a patriotismului „istoric” în sensul perpetuării sale (acum...globalismul și „democrația fără limite”) care să ofere un punct luminos pentru națiune, și o îngrijorare justificată generată de războaie și susținerea lor.

Să nu cădem în depresie, totuși: viitor de aur, țara noastră are...

POVESTE DE VIAȚĂ...

Proaspăt eliberat din armată (27 sept.1961), oficial student la Agronomie în Timișoara (la care a renunțat), tânărul fiu de țăran din Giurgioana a fost repartizat ca profesor suplinitor pentru română, matematică, sport, la clasa a V-a, din școala nou înființată la Blaga, atunci, comuna Blaga, județul Bacău. Într-un sat mic de circa 150 de case amplasate pe coastele unei râpi imense, fără drumuri, fără alte instituții, decât noua școală, încă neterminată dar ocupată cu elevi destui la cele 5

clase; erau 3 învățătoare și un profesor care să se ocupe de educația acestor copii de țărani, foarte ascultători, timizi, fiecare cu toți cei șapte ani de acasă. Un început de învățământ general într-un sat cam uitat de Dumnezeu, unde erau trimiși necalificații care acceptau un fel de surghiun. Există o școală generală de 7 ani la Negulești, centrul de comună, condusă de profesorul suplinitor Costache Mărcuță, care avea ca sarcină să-i adune lunar pe toți profesorii și învățătorii din comună la un fel de cerc pedagogic mai ales pentru educație politică.

Vreme însorită, școala nouă fără garduri de pe buza dealului spre apus, se vedea de la câteva sute de metri, în fața ei era o groapă cu nisip, la care elevii de clasa a IV-a învățau de la învățătoarea Iulia Cernat cum să sară corect. În școală era gălăgie, deoarece lipseau profesori.

După câteva momente de privire a activității de la sărituri, tânărul urcă treptele, trecu un scurt coridor și intră în cancelarie unde nu era nimeni, ieși iarăși și intră în clasa unde era cel mai mare zgomot. În liniștea care a urmat și-a dat seama că trebuie să facă ora, adică să chestioneze elevii ce știu, să le explice ceva, și asta a făcut. Ba, s-a deslănțuit văzându-i ascultând și le-a recitat fragmente din Luceafărul. A fost vreo jumătate de oră de poveste, de fapt o poveste de viață în care a intrat singur, hotărât și... neașteptat de nimeni. A fost o toamnă cu totul ne-obișnuită, cu încărcătură la ore, cu muncă agricolă în folosul comunității, cu caii oamenilor care nu voiau să iasă la arat pământurile, mai ales la sărbători, dar erau obligați să pună atelajele și animalele la dispoziția puținelor cadre didactice care țineau de hățuri, lanțuri, de coarnele plugului, de grapele care acopereau semănăturile. Era perioada colectivizării agriculturii românești, cu întâmplări specifice.

După ce s-a auzit clopoțelul de ieșire de la ore s-au cunoscut cele trei domnișoare cu noul venit, au schimbat ceva impresii, și destul de repede au re-intrat la ore, toți. Era conștiința și corectitudinea începătorilor, dar și teama de a greși știindu-se toți, urmăriți de autorități. Și cum toți cei 4 erau copii de sărmani, erau cu frica în oase.

Găsirea unei gazde pentru noul venit a fost acțiunea comună a acestor cadre didactice, până la urmă, începutul unei colaborări fructuoase, ca, apoi, desfășurarea unor activități culturale obligatorii să însemne afirmarea fiecăruia ca autoritate în rândul cetățenilor. Începea epoca infuzării culturii și în satul Blaga.

6 decembrie 1961: hramul satului, hora, primul moment tensionat.

După moda timpului s-a organizat, pe lângă căminul cultural (școala veche), pe dealul de vis-a-vis, hora satului, urmată de bal, cu plată pentru adunare de fonduri. Înainte de înserare, a izbucnit un scandal între doi tineri din familii cu pretenții, iar pentru a despărți taberele, tânărul profesor s-a băgat între ei, cam inconștient, și un cetățean mai în vârstă tocmai se pregătea să-l lovească cu cârja ridicată deasupra capului. Exact atunci, nu se știe de unde, a răsărit Iulia, învățătoarea, mai cunoscută ca, mai veche în sat, și s-a proțăpit amenințător în fața țaranului înfuriat, tăindu-i elanul...Incidentul s-a molcomit datorită curajului acestei fete.

Important este traseul iubirii dintre tânărul giurgionean și frumoasa din Țepu.

6 decembrie 2023...

O vizită specială pentru descărcarea dorului celor plecați pentru familia care a găzduit pe învățătoarele slujitoare ale noii școli, Iulia Cernat și Pina Pascu, dar și a celui care a ocolit pământul pentru reportajele sale... față de familia lui Spiru Horchidan și față de cetățenii „rămași” în satul fără școala de atunci.

**Acasă la familia Horchidan
din Blaga, Bacău**

Spiru Horchidan din Blaga, Bacău

Vreme închisă, cu ploaie din ceață, cu liniște, prea multă liniște, în satul care vuia odinioară de freamătul copiilor și petrecerile de hram din sat. Vizitatorii n-au mai găsit drumurile de altădată, n-au mai recunoscut case și nici măcar școala, îngărdită azi, dar fără copii (închisă) și cu tot felul de vegetație sălbatică și tufani în curte. Paragină.

Primirea cu sufletul în palmă de către fostul primar Ion Stan și profesoara de limba română, doamna Stan, apoi de toată familia Horchidan a meritat efortul acestei deplasări. Spiru și Valerica, Spirică și Liudmila (fiul și nora), apoi alți membri ai familiei, toți frumoși, tineri, entuziaști, bucuroși de oaspeți și foarte deschiși la suflet a creat atmosfera de sărbătoare pentru toți și pentru cei doi vizitatori (după 62 de ani!!!).

Dar... s-o luăm de la început...

Ziarul Meridianul nr. 49 (2134) de joi 7 decembrie 2023

CREDENTIAL

Cetățenii Vasluiului, județ al cărui blazon istoric este autocolat de fațetele plăteșilor lui Ștefan Voica cel Mare și sfînt și ale doborâșilor de la 1877, au luat cunoștință cu vie satisfacție de Hotărîrea Parlamentului sa zina de 1 Decembrie, cînd s-a intrupat idealul sfînt al înfrățirii tuturor românilor într-o patrie unică, să fie proclamată ca Zeci Națională a României.

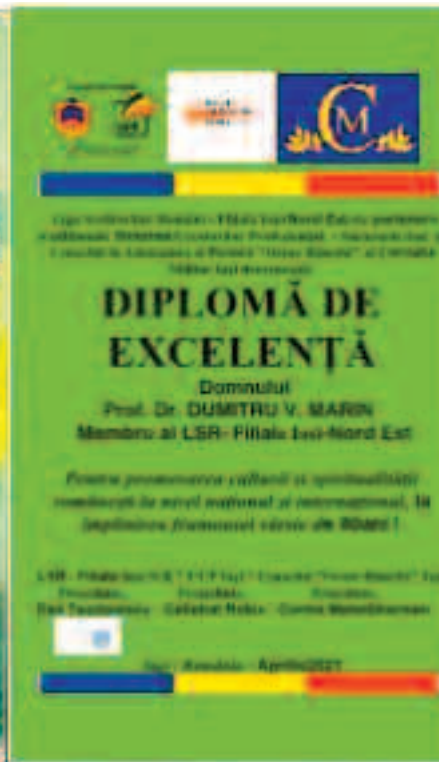
De aici, de pe meleagurile pe care s-a născut demnitatea primei Uniri, săvîrșitorul României moderne, Alexandru Ioan Cuza, adresăm Parlamentului și locuitorilor Ardealului, mîndria cetatei Transilvania, aceeași a românismului, salutul nostru fierbinte cu prilejul zilei de 1 Decembrie, Ziua Națională a României, sărbătorită pentru prima dată ca simbol al întregii noastre evoluții istorice, într-o țară liberă și demnă și într-un regim democratic, pluralist.

Aducem cu acest prilej omagiu nostru fierbinte tuturor luptătorilor care s-au jertfit pentru cauza idealului sfînt al unității naționale, legendariilor descălecători de țară, eroilor de la Vaslui, Păzărniceni și Călugăreni de la Blorina, Doahova, Fîndăntan, Măgărești, Măgărești, Otuz, ai Revoluției din Decembrie 1989 care au înălțurat țihania și au redat demnitatea acestui popor.

La toți ne închinăm cu pioșenie și de fațem legămînt că, urmînd pilda lor, vom fi și apărători pămîntului sfînt, strămoșesc, libertatea și suveranitatea patriei, cu credința în lumii că „vom fi iarăși cine am fost și mai mult decît atîi.”

Apșa să ne ajute Dumnezeu!

Vaslui, 1 Decembrie 1990

SĂ NE BUCURĂM...

LA MULȚI ANI!

De aceste sărbători, merită să ne bucurăm, cred, pentru că împresurați de greutateți, trebuie să prețuim mai mult clipa ce ni s-a dat.

- Să ne bucurăm pentru starea de sănătate pe care o avem. Sunt atâția nenorociți pe care-i vedem, și nu-i putem ajuta.

- Să ne bucurăm de averea materială și spirituală dobândită cu muncă, neliniște, eforturi și noroc. Cât de fericit poate fi acela de prin arest ori pușcărie, chiar dacă mâine-poimâne... scapă ca nevinovat (că de aia sunt avocații).

- Să fie bucurie când mai vedem mascații de Crăciun și Anul Nou, că doar noi îi putem aprecia și chiar suntem încântați. Cei din viitor, vor fi robii muncii și ai celor de la butoane, numai de tradiții nu le mai pasă.

- Suntem amenințați de inteligența artificială. Parcă n-a fost la fel și cu apariția computerului? Iscodirea minților s-a făcut dintotdeauna, pătrunderea în creier e pe cale să se înfăptuiască. Mai avem, încă, timpul nostru, pentru o viață a noastră.

- Suntem aproape de războaiele din Ucraina și Fâșia Gaza. N-auzim tunurile și tancurile, dar ne dispar banii și averile, chiar statul ne fură zdravăn ca să acopere golurile, drept care ne acordă x% ca să scoată de 3 ori mai mult de la noi, prin inflație controlată, prin măririi de impozite și taxe, prin impozitarea pensiilor, prin distrugerea agriculturii.

- Viața culturală e la pământ, ba chiar mult îngropată. Menținerea identității naționale e cea mai aspră problemă actuală românească. Mai sunt pe acolo și niște incapabili, ca și prin Moldova noastră...

- De învățământ ne plângem de mulți ani. Tot o să mai plângem !

- Ce avem, ce n-avem, tot e bine să ne descătușăm de Sărbători, pentru că acesta a fost rostul lor dintotdeauna: clipa de bucurie de după, și, înainte de răpezeala la muncă. Iar ajungem tot acolo: fără muncă nu se poate.

Să ne bucurăm cât putem pentru sănătatea noastră... mintală.

La anul și la mulți, mulți ani!

Ziarul Meridianul nr. 51 (2136) de joi 14 decembrie 2024

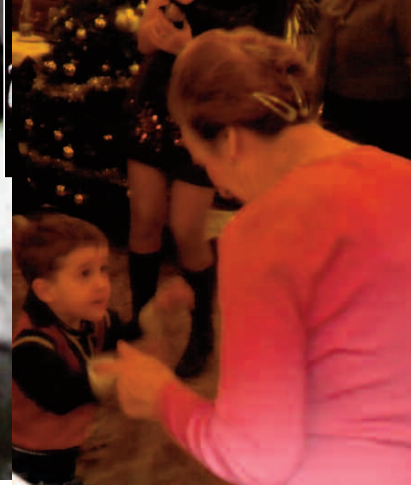
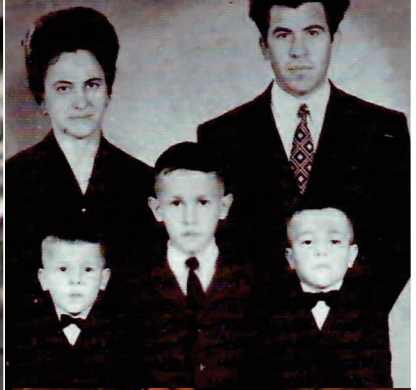

Vasile și Tudora Cernat

Iulia Marin: familia

Vasile și Tudora Marin

Dumitru Marin: familia

Ceva... previziuni pentru 2024 (!)

A trecut un an după pandemie, am mai „absolvit” unele cerințe ale vieții care trece cu sau fără realizări personale sau sociale. A fost greu, dar nu cel mai greu posibil. Să încercăm „să vedem” ce va fi:

- Suntem încadrați între războaie Ucraina și Fâșia Gaza. Nu se vor încheia în 2024, ba chiar ar mai putea izbucni un altul în Taiwan.

- Alegerile din cele aproape 70 de țări nu le egalează pe cele din S.U.A. Ca să rămână stăpânii lumii americanii au nevoie și de noi, deci ne păstrează aproape și cu sau fără Biden, vor sprijini Ucraina, ca și cei din UE.

- 4 rânduri de alegeri ale noastre, înseamnă 4 valuri de sărăcire, pe lângă noile taxe și impozite care ne-au tăiat orice avânt. Așa cum au gândit până în prezent, guvernării noastre ne duc la sapă de lemn. Cu pensionarii e cel mai jalnic.

- La locale și parlamentare, este posibil ca AUR să ajungă pe primul loc. E și tare necesar, până la urmă. I-am văzut la depunere de coroane, la Vaslui, și au avut cea mai numeroasă delegație.

- AUR Vaslui în frunte cu prof. dr. CHELMU vor câștiga alegerile.

- După lovitura cu șpăgarul Buzatu, forța conducătoare în Vaslui nu va mai fi PSD, și nici „pierduții” PNL.

- N-o să-i mai vedem în frunte pe Vasile Pavăl (trebuie să plece, deși la câte avantaje și șpăgi are, nu se prea dă dus), din păcate nici pe neputincioșii viceprimari ai Vasluiului de astăzi. Nici un păcat... după ei.

- Primarii pe care-i vom revedea în funcții: 1. Orașe: Vaslui incert, Bârlad=Boroș (deși are o echipă de tot slabă împrejur, dar a dat lovitura fugind la PSD), Huși = stăpânul inelelor Jan, de astăzi, Negrești, poate tot Rusu (care ne refuză cu totul orice fel de comunicare), Murgeni= foarte merituosul ing. Eduard Cazacu. 2. La comune, cel mult 10% dintre primari vor pierde alegerile, că lumea-i sătulă de minciuni electorale.
- Va fi un procent mic de participare la aceste alegeri.
- Va fi un mare procent inflaționist, deci vom trăi mult mai rău.
- Cultura, presa, pe cale de dispariție, umanismul pe cale de a se topi cu totul. Personalități noi din Vaslui, ca și astăzi... zero?!
- Vasluiul va fi și în continuare cel mai răpănos loc din țară. Asta mai ales dacă politicienii care ne reprezintă vor încuraja incompetenții deja nominalizați.

Ziarul Meridianul nr. 1 (2137) de joi 11 ianuarie 2024

Protestul fermierilor și transportatorilor

Probabil va rămâne o „mișcare” unică pentru aceste vremuri, acest alt 1907, cum l-au denumit protestatarii. Iată, după 34 de ani de la lovitura de stat din decembrie 1989, se ridică împotriva măsurilor luate de politicienii de azi, chiar acei care asigură pâinea țării (și nu numai).

Am filmat coloanele de utilaje agricole (uneori tractoarele de maaare putere aveau după ele și alte unelte), autoturisme cu steaguri tricolore (nu și ale UE), camioane de mare tonaj, tot felul de autospeciale, într-un marș către puncte comerciale și de circulație importante, din Moldova. Inițial, s-a propus blocarea Văzii Albița, așa cum au procedat cei din Vama Siret.

Fermierii vasluieni, dintre care cunosc pe foarte mulți, chiar nădăjduiesc să impresioneze, chiar să determine pe acești guvernanți neinteresați de soarta lor, să acorde mult mai multă atenție funcționării agriculturii, până la urmă să sprijine cât de cât eficient agricultura națională.

Am intrat în cercul lor de comunicare cu ajutorul unui tânăr fermier pe care-l respect foarte mult pentru interesul, priceperea, munca aplicată și sacrificiile sale, care până în prezent încă nu-i asigură traiul, nicicum profitul de așteptat într-o asemenea întreprindere. Sunt deci, la curent cu mesajele pe care și le dau protestatarii din toate regiunile țării, cu întâmplările, foamea, deznădejdea acestora.

Pur și simplu e descurajator să vezi pe cei care robotesc zile și nopți să asigure cultivarea pământurilor cum își leagă nădejtile de... nepăsarea și disprețul miniștrilor din guvern.

Am mai văzut la televiziuni naționale, aceste cumplite mijloace de tâmpenie, cum mint în direct acei responsabili în frunte cu prim ministrul că, chipurile, 92% dintre cereri s-au rezolvat (asta zice Ciolacu, șeful PSD), iar ministrul de la agricultură zice că nu mai are ce negocia !

„Încă o zi pentru drepturile noastre” scrie Gabriel, „Alte camioane se pregătesc să plece acum din Crasna, să blocăm Albița” (Marius), „Poliția și jandarmeria vă așteaptă mobilizați al Vama Albița” (Gab) și acestea sunt câteva dintre cele câteva sute de mesaje difuzate pe Whats-App sau pe tiktok.

Precizăm că mii și mii de utilaje AGRICOLE, camioane grele, turisme ș.a. s-au mișcat în TOATĂ ROMÂNIA în acest protest pașnic și... general (valabil).

Mai precizăm că se văd ușor televiziunile naționale UNSE de oficiali cu bani grei care descoperă tot felul de instigatori și protestatari falși. Altfel spus, cu televizorul mint trainic poporul.

Sprijinim clar acest PROTEST NAȚIONAL, pentru că tot ce înseamnă pâinea națiunii nu se bucură de protecția, stimularea, atenția politicianilor, azi, atât de compromiși dar, LA PUTERE. Nu avem ce face, trebuie să trăim, trebuie să mâncăm, trebuie să ne gândim la ce urmează mâine și poimâine, și că cele 78 de revendicări înaintate guvernului ar trebui toate transformate în LEGI!!!

Ținem să facem legătură cu țăranii din 1907, evoluți și motorizați astăzi care n-au mai putut rezista atâtor nedreptăți, impozite, taxe și abuzuri ale acestui timp cu tot felul de „speciali” cu salarii sau pensii foarte nesimțite. Știți că un magistrat pensionar din Vaslui are 1700000 lei vechi pe lună?

Ziarul Meridianul nr. 2 (2138) de joi 18 ianuarie 2024

PROTEST... CAM FĂRĂ NOROC

Au trecut săptămâni de la începutul protestului fermierilor și camionagiilor.

Cam fără noroc, pentru că toată perioada a fost geroasă, deci oamenii aceștia care trudesc destul pe căldurile verii, au înfruntat și înfruntă necazurile iernii (nu prea cu multă zăpadă, dar cerută ca să nu înghețe câmpul). Mai mult, de peste 2 (două) săptămâni oamenii aceștia dorm în cabinele tractoarelor și camioanelor, se încălzesc pe benzina lor, se hrănesc „cum dă Dumnezeu”, stau în frig pe banii, munca, cheltuiala lor. De peste 2 săptămâni...

Norocul lor și-l fac ei, dar n-au alt noroc, cel cu autoritățile: fiecare ministru e cam de capul știința și minciunile lui, primul ministru Ciolacu zice mereu altceva promițător, bieții oameni tot speră să li se dea ceva drepturi.

De dat, de propriu zis, guvernanții nu au ce da !

De fapt despovărea întreprinzătorilor ține de politica economică a conducătorilor, cam de același fel în ultimii 33 de ani, adică grija pentru teșcherea la buzunarul lor, afaceri oneroase, slugărnice față de străini. Postul TV Realitatea plus care desfășoară o activitate propatria demnă de toată lauda, a fost alături de protestatari, a făcut apeluri patriotice, i-a sprijinit mediatic atât cât a putut. Dar:

Nici o răscoală n-a dobândit tot ce a urmărit.

Cei din preajma Bucureștilor, cei de la Vama Siret, cei din Constanța, Arad și puținii de pe la Albița și Crasna trebuie să obțină ceva care să se transforme în sprijin oficial pentru agricultură și transporturi. De fapt, pentru hrana noastră cea de toate zilele (aici e o discuție foarte lungă).

E mare păcat că rezervele noastre NAȚIONALE, care ne-ar ajunge câteva secole, sunt rău-rău valorificate. Păcat că agricultura noastră nu e printre cele mai performante din lume deși ar putea... și, multe alte păcate!

Protestul național spontan ar putea fi un fiasco dacă împuterniciții protestatarilor nu vor ști să negocieze. De fapt ei cer... pentru noi toți.

Războaiele de pe aproape sau de departe ne pot înrăutăți mult situația. Măcar pe acolo, adică în diplomația „externă” să avem pe cineva deștept și competent. Revin.

Ziarul Meridianul nr. 3 (2139) de joi 25 ianuarie 2024

Protestul fermierilor și camionagiilor... îngheață (!).

Iacă ne apropiem de 3 săptămâni de când oameni și motoare îngheață prin diverse locuri din țara românilor. Nu pare a li se topi entuziasmul celor de la Afumați, Arad, Botoșani, Constanța, Suceava, nici al celor mai puțini de prin județul Vaslui.

Dar:

Televiziunile naționale s-au cam potolit, după ce s-au grăbit să dea imagini noi, dar nu prea spectaculoase, de pe locurile protestelor, văzând că de pe aici nu le iese ceva mălai, sau după ce au fost somate să revină la matca stăpânilor care le plătesc. A scăzut mult chiar și Realitatea plus, care într-un vârtej patriotic a găsit interlocutori care să spună câte ceva real și interesant. Că protestul acesta a ajuns NAȚIONAL și spontan s-a văzut repede pentru că personaje marcante sau partide n-au ajuns la comanda... „răsculaților”. Deci protestul e în derulare, pe frig, pe ninsoare, pe cheltuiala suplimentară a protestatarilor, cu pagubele destule în bugetele și familiile lor.

În loc să fie la fertilizarea culturilor, tractoarele, angajații și proprietarii lor trebuie să stea chinuiți pe aiurea pentru oareșicare drepturi și înlesniri.

După ce au aruncat cu ceva prafuri în ochi, după ce primul ministru Ciolacu însuși a promis suta exact ca Ceaușescu, liniștea poate coborî peste motoarele înghețate și oamenii amorțiți. Aceștia au promis protest pașnic și cam așa se desfășoară lucrurile.

Cât dinspre guvern și partidele de la conducere, aceștia au adoptat politica disprețului: vreți să înghețați, treaba voastră, noi nu vă mai dăm nimic, nimic...

Numai că... iată-i și pe europeni. Tot „pașnic” și ei, dar blocând orașe, străzi, autostrăzi, ba mai dau și ceva atacuri la străini (i-au sărăcit pe românii prinși pe acolo) mai dau câte un foc pe ici pe colo, cam prin toată Europa... Parcă lui Macron îi convine blocajul Parisului?

Deci, ăia au antamat discuții, deja li s-au făcut unele promisiuni în numele

Uniunii Europene, deja s-au inițiat tratative și consultări.

Ai noștri, dacă vor sta pașnic la Afumați sau oripeunde se află, aleșii vor fi la căldurică în țară și peste, adică pe oriunde își pot cheltui din banii ușor adunați. Protestatarii își pot îngheța ve-niturile, oricât vor, de fapt cât vor rămâne „pașnici”.

Bătaia asta de joc pentru fermierii și camionagiii români se poate deconta repede, pe măsura radicalizării protestelor...

Dacă cineva crede că fără AGRICULTURĂ românească se poate, e un trădător, idiot, jigodie sau analfabet funcțional (de care nu ducem lipsă de loc la nivelul județului Vaslui). Dacă mămăligă nu e, nimic nu e, oricât am fi noi în UE.

Fără discuție fermierii și transportatorii au pe deplină dreptate.

Februarie fără prea multe griji. Politică și cultură !!!

Discuții care duc la psihoză: război... război... război.

Iarna blândă de până acum a priit oamenilor să stea mai mult la televizorul devenit, azi, cumplitul meșteșug de tâmpenie. Mai toate posturile centrale, că locale nu mai sunt, rup timpul telespectatorilor pe care, chipurile, îi pregăteasc pentru război. Halal educație „contemporană”. Mai zici ceva de droguri sau despre vreo pipiță cu faimă și ies emisiuni pe bandă rulantă. NOCIVE, NOCIVE.

X

Am fost într-o emisiune la singura televiziune locală și aceea pe facebook, a familiei Trifu, jurnalist atestat. Prietenul acesta al meu mă invită, pentru că eu cam dau cu parul, mai ales în analfabeții funcționali ai momentului. Tema, politică și cultură.

Timp de aproape 50 de minute am pledat pentru cultura locală pe care am avut onoarea s-o reprezint din 1970 încoace și, cam pe jumătate, despre politicienii actuali, în perspectiva alegerilor din acest an. Spicuiesc din cele discutate.

Am făcut cunoscută organizarea Adunării generale pe filiala UZPR pe care o conduc de la începuturi, pe data de 29 februarie 2024, ora 13. Filiala vasluiană ar trebui să aibă peste 25 de membri, dar câțiva cu nasul sus, deși i-am recomandat eu, au preferat să se ducă la alte filiale sub motiv că sunt „mai mari”. Nu mă deranjează de loc, e libertatea de opțiune. Numai anul acesta am propus și au fost primiți 8 ziariști din județul Vaslui și din Iași unul, aproape toți atestați.

Am scăpat de 2 pseudo-ziaristi de la Bârlad. Oricum, filiala noastră nu este cea mai mică din țară și avem aceleași drepturi ca toți ceilalți. M-am bucurat să-l recomand și pe cunoscutul om de cultură din Huși, profesorul Costin Clit.

Printre rezultatele din ultimul an, realizări de excepție: Revista internațională MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC incluzând 1023 de colaboratori din 32 de țări, Simpozioane (2...!) internaționale ca omagii culturii și cărții vasluiene (pe 28 aprilie și 26 septembrie 2023), apariția ziarului de față tipografic și online, apariția unui număr mare de cărți ale jurnaliștilor din filială.

Într-o succintă analiză a culturii vasluiene am menționat cu plus pe prof. Pavel Toma și pe Gelu Bichineț, iar dintre analfabeții funcționari am nominalizat pe cetățeanca Mocanu Ramona, încă directoare a muzeului județean.

M-am bazat și pe informațiile pe care le am de la Muzeul Vasile Pârvan, prin amabilitatea prof. dr. Mircea Mamalaucă. M-am întrebat cum de bărlădenii pot face atâtea, iar la Vaslui, Mocanu, doar paranghelii...?

Jurnalist vechi, Lili Trifu nu s-a lăsat fără analiza politicienilor locali. Din nou, am fost foarte direct, spunând ce cred: indiferent unde va activa, numele carre se va impune în politică este Marius Arcăleanu. Am comentat „candidaturili” de la primăriile din județ și pe cele de la Consiliul județean. Am afirmat că liberalilor Viziteu și Iacob, consilieri județeni, li s-a pus frâul și s-au rutinizat, deci nu mai există opoziție la partidul mare PSD/PNL, ultimul tare prost condus de Nelu Tătaru. Acesta o fi doctor bun, dar politician... nu.

A venit vorba și despre viceprimarii de la Vaslui, care am zis eu, nu au sânge în instalație, nu vor face nici în viitor, mai nimic. Au intrat la ascultare.

Am comentat și posibila ne-candidatură a lui Vasile Pavăl. Am apreciat că trecutele funcții de primar ale acestuia au fost mare-mare pacoste pentru Vaslui, mai ales în domeniul culturii. Cu Pavăl la primărie și Mocanu la Muzeu... halal cultură vasluiană?!?

X

Am participat la dezbaterile Cenaclului literar-spiritual DESTINE LITERARE de la Montreal – Canada, condus de olteanul ambițios și prea capabil Alex, Cetățeanu, azi locuitor pe malurile fluviului Saint-Laurent. Cele vreo 4 ore de dezbateri nu puteau fi decât cu folos și... aprinse. Din nou am punctat pe harta culturală a lumii, pentru că în acest excepțional cerc intelectual sunt cel puțin 80 de mari intelectuali ai lumii, de pe toate continentele. Citiți mai multe în M.C.R.

Ziarul Meridianul nr. 5 (2141) de joi 8 februarie 2024

CE SĂ MAI... VORBIM... (?)

Cândva, oamenii satului se adunau la banca minciunilor, grupuri mai mari sau mai mici, dar dornici de sporovăială și comentarii, oricum să mai afle câte ceva chiar dacă nu aveau ce comunica ei. Știrile orale plecau și mai departe dacă se nimerea vreunul din alt sat sau vreun călător de pe aiurea.

Comentariile aveau miez, se înfierbântau pentru argumente și dovezi, se mai lua și la bătaie, mai organizau jocuri și întreceri, tot felul de „competiții lingvistice” adică acte și fapte culturale. Erau ascultați cei mai cu har, autoritate în comunitate, bătrânii; restul erau doar ascultătorii, și, nu erau puțini! Cele mai rar discutate erau crimele și omorurile, pentru că așa ceva se petrecea odată la multe decenii și cetățenii erau de-a dreptul șocați de ele.

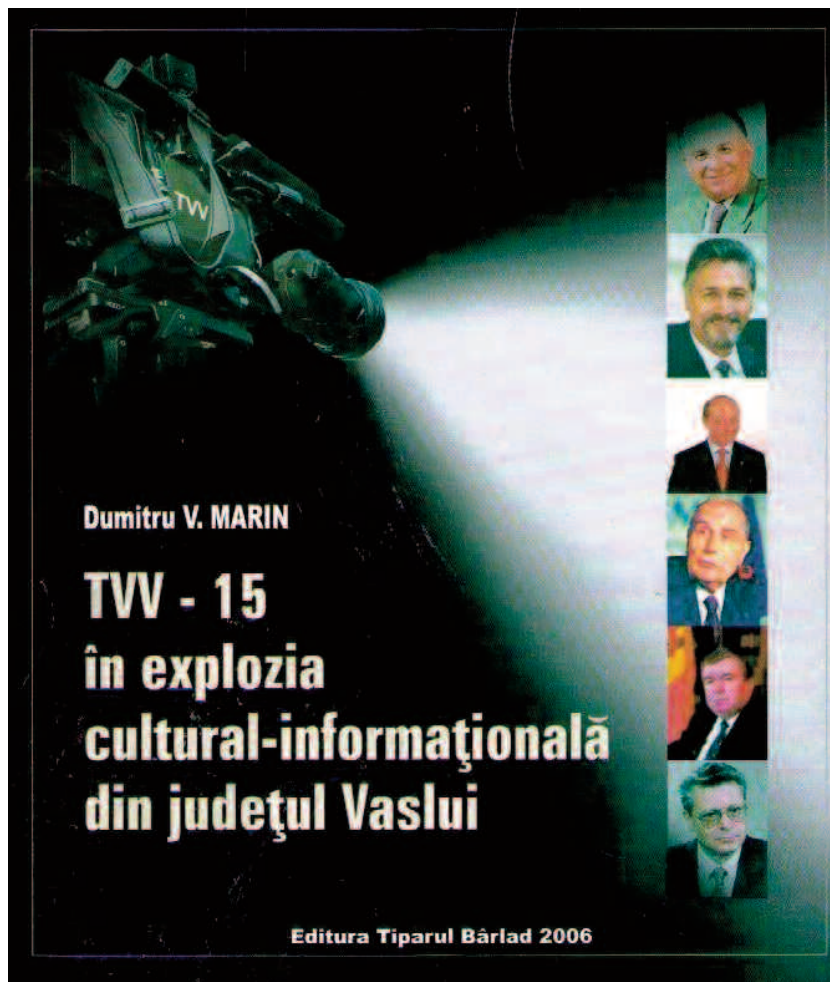
Astăzi, cam toți, urmăresc televiziunile care spun cam același lucru, cu accent pe crime și accidente, ba, unele posturi au emisiuni speciale. Așa că, fiind prea multe, crimele și nenorocirile nu mai impresionează prea mult. Emisiunile culturale sunt cel mai puțin urmărite, „consumatorii” fiind rari și foarte rari. Cele despre bani par a interesa cel mai mult.

A fost un timp când emisiunile locale erau cele mai urmărite: TVV, Unison Radio /Vaslui/Bârlad „dădeau ora exactă” pentru concetățeni. Ca mai toate cele din țară și acestea au dispărut, dar nici lumea nu mai are nevoie de ele: totul e o apă și un pământ, cu aceeași finalitate: informarea fadă și puțin folositoare din cauza durabilității în timpul personal-afectiv. E greu să te intereseze cineva din Guyana...

Așa că omul nostru, românul nostru, stă multe ore în fața micului ecran, și stă, și stă, și nu produce nimic nici cu capul nici cu brațul, într-o stare de cumplită tâmpenie și goli-ciune sufletească. Nici crimele nu-l mai trezesc, pentru că acceptă moartea ca pe timpul dacilor, dar fără țărâna strămoșească în mână.

Stați, stați, că nu-i totul... (!?).

Ziarul Meridianul nr. 6 (2142) de joi 15 februarie 2024

PRESA CA BÂRFĂ ȘI MEDIA CA PRESĂ

La cât s-a bătut apa în piuă în ultima perioadă de timp, pe subiectele alegeri și pensii, cred că s-a accentuat serios lehamitea publică. Se mai adaugă vorbăria despre război care poate provoca o stare de anxietate pentru întreaga comunitate. Din cauza asta dispar elementele esențiale ale vieții din atenția publică: sănătatea, calitatea vieții, cultura, chiar sportul. Noroc de televiziunile care trăiesc din bârfirea = analiza, zic ei, a ceea ce mai există ca sport și în primul rând fotbalul. „Viața la țară”, necazurile de la oraș, gândurile de viitor sunt înnecate de tot felul de borfași deveniți „comentatori” pe diverse teme. Există una, Tatoi, alta Dana Budeanu, care se pricep la toate problemele în discuție, de o platitudine desăvârșită. Sunt și câțiva prezentatori-realizatori... înfiorători.

Viața presei constă în scandal, sânge, femei (de când a apărut, la noi primele ziare din 1829, deși unii spun că Gazeta de Moldavie ar fi începutul presei). Problema de azi e CONȚINUTUL însoțit de greșelile de ortografie și punctuație. Cum am recunoaște, analfabetismul funcțional.

Ajungem dar la cultură și învățământ unde, privind după realități, e mare jale. Viața mi-a prilejuit experiență în ambele domenii, iar în ce privește jurnalismul, cam puțini din toată România îmi pot sta deopotrivă. Așa că ar trebui să aleg un subiect predilect, dar, nu acum și aici. Afirm doar că bârfa, chiar prin gazete ori televiziuni, nu înseamnă presă, nu e informație serioasă, nu folosește mare lucru, decât la pierderea de timp.

Cândva, oamenii de la banca minciunilor consumau semințe de floarea soarelui, de bostan, mâncau floricele de porumb, sau câte o bucată de mălai cu dovleag. Și... stăteau, stăteau. Pentru că mai toți gospodarii aveau pe lângă casă ciupercării, și din cauză că erau multe, celor care trăncăneau degeaba li se reproșa că mănâncă ciuperci, adică vorbesc degeaba. Adesea se înlocuia cu „mănânci bostan” pentru că și cultura aceasta era foarte răspândită.

În toate televiziunile, mai în toate posturile de radio (cât de puțin se mai ascultă astăzi!), marea majoritate a postărilor pe net care ajung pe telefoanele noastre manipulează, mint, fură. Suntem inundați de reclame și furturi sub aparență de daruri. Mi-a apărut un mesaj de tipul „ați câștigat 5000 de euro, ca să-i încasați trimiteți anul nașterii, adresa, CNP, contul în bancă...” Să mă mai mir când citesc de țepele primite?

Bârfa modernă e cumplit de păguboasă, ca pierdere de timp, consum nervos cumplit meșteșug de tâmpenie, sustragere de bani ori alte valori.

Știți care-i problema ? Nu vom scăpa prea curând de asta!

De-ale zilei:

Ieri a avut loc ședința ordinară a Consiliului județean Vaslui. Printre constatări:

- Dezinteres major pentru cunoașterea activităților propuse spre dezbateri. Dacă Bugetul județului a fost adoptat în jumătate de oră, la această întrunire totul a mers pe bandă.

- Nu există opoziție, de cea calificată, adică bună cunoscătoare a legilor și muncii nemijlocite, nici vorbă. Treci zi, treci ședință, indemnizația să vină!

- Cândva minți lucide și sprintene, Viziteu și Iacob, peneliștii treji... s-au topit în rândul celor blazați și nesiguri că vor mai prinde un mandat. Privit de la distanță, acesta este unul dintre cele mai slabe garnituri din istoria C.J. din care am făcut parte 5 (cinci) mandate. Era și democrație, atunci.

- Ciprian Trifan și-a intrat bine în rol. Urmărim evoluția.

Protestul fermierilor... care a fost sau...n-a prea fost la Vaslui, nu lasă urme, nimic nu se schimbă, greutățile rămân, perspectivele sunt schilave. La seceta care „se desfășoară” e tare greu de anticipat ce se va întâmpla.

Am citit un Raport al directoarei de muzeu județean, în care prea obișnuita femeie Mocanu livrează tot ce poate cuprinde inima mincinosului de pe timpul comunismului. Mai mult un raport politic, inclusiv cu „măsurile interpinse”, despre care îmi propun să discut mai ales că zice femeia că: . Astfel, se poate observa o modernizare a aparițiilor în mass-media;

- Comunicarea cu ziaristii și reporterii din cadrul televiziunilor locale s-a intensificat, aceștia fiind informați din timp despre programul evenimentelor din cadrul muzeului și invitați să participe la acestea, la conferințele de presă susținute (care?), acțiunile organizate fiind reflectate în mass-media locală la nivel de excelență. A crescut numărul interviurilor acordate de către managerul muzeului la televiziunile locale.

Măi, măi, să fie. Minciuni cât încape!!! Modernizare a la Mocanu/manager.

La înmormântarea aceluia colonel Mihai Focșa, am gândit:

- Sunt din ce în ce mai rari patrioții de talia acestuia...

- A participat col. Caraman din Basarabia, foarte bună reprezentare;

- N-am uitat că, la statuie: cumătra Mocanu s-a dat în spectacol certându-l vizibil oțărâtă pe L. Chiriac pentru că i-ar fi dat cuvântul pe 10 ianuarie.

- Omagiul public nu a fost pe măsura muncii publice a colonelului patriot. Mă întreb ce rost mai pot avea dovezile... post mortem, că mulțimea rămâne tot indiferentă. Și de asta mai sărăcim o bucată.

Boli și mărtișoare

Trec zile, trec nopți, trec zilele noastre din totalul pe care ni l-a lăsat viața („marea trecere”). Dacă ne lăsăm, suntem doborâți de boli, neplăceri, invidii, dușmăanii și... uităm să mai visăm sau chiar să trăim cum trebuie. Am un prieten care și-a găsit o mare plăcere să posteze pe net participarea sa la petreceri, am altul care e căzut rău în fața publicului care-i recunoaște valoarea socială (e un mare sculptor).

Cârcotași cum tot suntem, am putea găsi că nici semnele de primăvară nu sunt încurajatoare anul acesta, fără zăpadă, fără înghețuri aspre iarna nefiind grea și cu omătul mare, nu e promițătoare pentru agricultura anului. Personal, îmi aduc aminte că în anul 1946, prin februarie ne soream la soare având tovarăși păsările curții, tot felul de găze și albine. Nu a fost decât un lat de palmă de zăpadă, apoi nu a plouat decât o dată (cu inundații nu glumă) și totul a fost pârjolit de secetă.

Pentru cine nu știe, nici nu-i doresc să știe, ce nenorocire mare înseamnă o secetă !

Ne întoarcem la mărtișor și ziua femeii, adică la bucuria primăverii, când tânăr și bătrân trebuie să se bucure, să se încarce cu optimism pentru viață. Nu trăim numai să bem și să mâncăm ci să și visăm. Ce ne-am face fără dragoste?

Deci, de mărtișor și ziua femeii simbol: urările cele mai calde și dorința simplă, să ne trăiți tovarășelor, prietenelor, mamelor, iubitelor?! Să ne mai înțelegeți când trebuie faptele dar să ne înaripați gândurile. Voi sunteți motivarea vieții și... divorțurilor. Noi, ne dăm mari, dar, tot pe lângă voi ne realizăm (nu-i așa?). Cum să nu ne dorim împreună o viață frumoasă ?

Și din boli ieșim mai ușor cu gânduri frumoase.

Ziarul Meridianul nr. 9 (2145) de joi 7 martie 2024

Politică fără delicatețiuri: AUR

Am fost invitați la o conferință de presă la noua forță politică din județul Vaslui, așa cum se arată a fi AUR, organizația vasluiană. Erau și alți reprezentanți ai presei locale, joia trecută, erau pregătiți pentru comunicări interesante. Am remarcat pe doamna Laura Gherasim, propusă la europarlamentare și pe prof. univ. Sorin Chelmu, vasluian promovată uneori prin guvernele postdecembriste. Evident, pe lângă ei diverși, printre care și candidatul la primărie, Ionel Sandu, căruia i s-a dat cuvântul să-și prezinte câte ceva din program, asta după prezentările actualității politice ale celor doi menționați.

I-am avertizat că voi fi mai critic și chiar am fost în finalul discuțiilor. Observații:

- Organizația AUR Vaslui încă e într-un fel de nebuloasă, probabil pentru că încă nu sunt constituite structurile necesare. Pe o hartă erau marcate comunele unde sunt organizații și unde nu. Prin comparație cu Forța Dreptei, inimoșii aceștia mai au de alergat destul.

- Cei doi din prim plan au devenit personaje cu discurs, credibile, reprezentabile: Laura are și farmecul feminin, are și organizare a textului, iar prof. univ. Sorin Chelmu nu se dezice de meseria lui de universitar: sobru, exact, comunicativ, atractiv.

- Prezența universitarului Chelmu este un mare câștig pentru județ. Îl vom urmări și noi, iar dvs. trebuie să-l luați în calcul pentru preferințele la vot.

- S-au ridicat acum două figuri de TINERI, buni și foarte buni, care merită evidențiați pentru carismă, pentru conținut, pentru realitatea faptelor prezentate: Marius Arcăleanu și Sorin Chelmu. Cred că sunt adversari serioși pentru Ciprian Trifan, pentru că alții mai importanți nu cred că sunt.

- Candidatul pentru primărie, Ionel Sandu este un necunoscut pentru noi, pentru că a tot fugit de întâlnirea noastră. Din ce a spus la conferința de presă, constatăm că nu are discurs electoral, nu prezintă convingător ceva fapte negative constatate, are un orizont foarte redus de informație, s-a contrazis în afirmații.

- Sandu a spus despre pacostea orașului Vaslui, Vasile Pavăl că are ceva ascuns pe sub preșuri și că trebuie controlat dar și că „a făcut foarte bine ce a făcut, dar nu destul... Vom vedea ce mai spune (azi).

- Liberalii au dispărut din orizont... i-a distrus pe deplin, Tătaru?!?

Ca speranță: poate în aceste alegeri locale vom vedea și oameni cu sânge în instalație, pentru că de 3 decenii numai purtători de oală electorală au fost.

Poate AUR-Vaslui să producă revirimentul ?

Ziarul Meridianul nr. 10 (2146) de joi 14 martie 2024

VAL ANDRIESCU A PLECAT LA CERURI

Duminică 17 martie 2024, l-am condus la întâlnirea cu lutul strămoșesc din groapa comună cu a tatălui său, pe prietenul meu vechi și drag, pe poetul (mare), pe prozatorul (mare), pe epigramistul și ziaristul de mare merit Val Andriescu.

La cele două „întâlniri” cu prietenii, adică la Biserica Adormirea Maicii Domnului, din Vaslui (unde părintele Vasile Pârcălabu a oficiat o interesantă slujbă „de plecare”) și apoi la cea din satul său natal Poiana Alexii din comuna Pușcași, unde preotul paroh a săvârșit altă slujbă înainte de înhumarea propriu zisă, ambele cu o asistență de sub 40 de persoane, ambele cu familia și foști buni prieteni.

Am scris că Val a fost un personaj de legendă, acum întăresc acele zise, căci cei peste 10 ani în care am conlucrat s-a dovedit un coleg de o loialitate rară, un creator de spirit, inimă și literatură, un om cu totul deosebit. Eu și familia mea întregă l-am prețuit și iubit cu adevărat.

E greu să pot reproduce cuvântările mele de la catafalcul lui Val pentru că am avut prea negre aceste zile care mi-au marcat viața, chiar așa, pentru că decesul său m-a întors cu fața spre micimea lumii în care trăim și constatarea că pământul acesta este cumplit de nerecunoscător cu acei pe care îi înghite. Voi extrage dintre trăirile mele din aceste zile: - *Val a fost un fel de autodidact în arta literară, în meserie, în jurnalistică, dar a atins nivelurile de excelență. Chiar și în sport, unde ne-am întâlnit competitori de mai multe ori la volei.*

- Îmbolnăvirea sa în urmă cu câțiva ani a însemnat mare, mare pagubă pentru spiritualitatea județului Vaslui, și nu numai, pe unde și-a lansat cărți, a susținut recitaluri de poezia și epigramă, a prezentat ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Leova.

- Prin eforturi proprii și permanente, Val a devenit o voce distinctă în tot ce înseamnă literatura și publicistica regională (inclusiv într-ale umorului, fiind premiat în Festivalul Umorului, întemeiat de noi în iulie 1970).

- I-am recunoscut întotdeauna valoarea, loialitatea, disponibilitatea la efort creator, fiind unul dintre cele 101 personalități vasluiene pentru 100 de ani. Este de asemenea micromonografiat în cel puțin 8 cărți dintre cele 63 pe care le-am realizat.

- Este printre cei 5 întemeietori ai revistei internaționalizate MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, ajuns astăzi difuzată în 32 de țări de pe 4 continente. Colaborator aproape număr de număr în primii 4 ani. Toată opera sa tipărită este de certă valoare artistică.

L-am petrecut până la coborârea într-o groapă mizeră dintr-un colț de cimitir al satului părăsit de tineret care nu mai are nici măcar școală generală.

Marile regrete sunt greu de „acoperit” pentru că un om de asemenea valoare nu s-a bucurat de nici un fel de onorare publică, nici un fel de sprijin din partea nimănui, noroc de familie. A fost membru UZPR, al ALPI-Iași, al LSR Iași, al Grupului nostru de presă.

Am privit neputincios cum doar câțiva concetățeni din satul unde a copilărit mai știau de el, pentru că a fost mai mereu plecat, a ieșit în lume să-i lumineze fața, dar prin sat a fost rar. Deci, ai lui, că a vrut el

să fie înmormântat alături de părinții săi, NU L-AU MAI RECUNOSCUT. S-a întors în lut dar tot ca străin...

Am constatat că nici preotul satului, nici cei doi tovarăși din copilărie nu știau mai nimic despre el, despre cărți, despre familie, despre fapte. Vasăzică omul are aproape 20 de cărți tipărite, opera lui e cunoscută bine în diaspora, deci în lume, și iată-l necunoscut la el în satul în care a vrut să-și așeze oasele după moarte. Cumplită recunoștință a sorții!!!

I-am privit familia: de oameni muncitori și foarte respectuoși. Copiii foarte bine crescuți, deci și aici și-a făcut cât a putut el datoria, dar... în ce cruntă sărăcie a fost îngropat!

I-am privit pe cei care au venit pentru ultimul său drum: lume subțire dar mult prea puțină pentru celebrarea unui eveniment capital. Ba, un nesimțit bătrân și nesănătos la cap căuta scandal prin curtea bisericii din Vaslui. M-am simțit umilit până în măduva oaselor de neprețuirea publică a unui asemenea creator ca Val. Mărturisesc faptul că sunt cu inima neagră de atunci; nedreptatea vieții pentru cine își dă sufletul tocmai pentru viață; a lui și a altora. Pentru că Val a fost un optimist incorigibil.

Pentru mine, o bucată din frumosul vieții s-a desprins și rămâne în groapa mizeră dintr-un sat gata să dispară... Din familia lui, o nepoțică frumoasă are să-i ducă, poate, forța de creație mai departe.

Val a plecat dincolo...

Omul cu păcatele sau faptele lui bune s-a refugiat în lutul galben...

E bine, oare, că-i lipsește lacrima publică ? Neamul ăsta, cum își prețuiește valorile?

Creatorul de frumos, de idei, de poezie, de întâmplări din romanele lui, visătorul din Poiana Alexii pare că s-a întors acasă, dar, de fapt va tot hălădui prin lume prin opera lui.

Odihnește-te în pace prietene, Val Andriescu!!!

Ziarul Meridianul nr. 11 (2147) de joi 21 martie 2024

01.012.2015 Vaslui. Sediul redacției trustului de presă Meridianul. Ședința de înființare a publicației Meridianul-magazin cultural-științific (titlu provizoriu). O ședință care dorim a deveni istorică și la care au participat: (de la stânga la dreapta): Val Andriescu, Anca Moldoveanu, Mihai Batog-Bujeniță, Ursu Cornelia, Dumitru V. Marin și Valeriu Lupu. Nu-l uităm nici pe colegul de redacție Andrei Lucian Anton, cel care s-a sacrificat și a fotografiat.

CARTEA ÎN VIITOR: cale de recuperare și odihnă ?

Multă lume se întreabă care e viitorul cărții în viața omului; cum se va tranșa actuala preferință „deșănțată” a tineretului școlar pentru telefon și calculator; cum se vor hrăni cei care stau cu zilele pe net, știindu-se că generațiile mai vechi n-aveau destul de mult timp pentru sapă, oi, vaci, pomi, etc. Generația care acum „se duce” a trăit din munca câmpului, chiar și după atâtea războaie.

„Mă cufund ca într-o mare de visări dulci și senine” zicea M. Eminescu referindu-se la generația anterioară de scriitori, din epoca în care se puneau bazele limbii literare românești, când se democratizau și instituțiile statului. Generația pe care unii dintre noi o mai reprezentăm, a însemnat muncă fizică (pe câmp, prin uzine, prin mine, păduri, sau vase de pescuit) sau de concepție, adică intelectuală care să le permită monumentele edilitare ale timpului.

N-a lipsit cartea, poezia, metafora, visarea, înfiorarea sentimentelor deși nu existau atât de multe și variate sisteme de comunicare.

Mulți condamnă refugiul școlarilor în tot felul de di-vaisuri, exaltarea rece chiar și spre sex, iubirea tradițională cu parfum, poezie, tremur pasional nefiind de acceptat în vârtejul existenței, ori în goana după bani. Banul ca rezultat al unei munci devine tot mai vânat, mai necesar, mai dominator. Problema e că se distruge umanismul rasei umane. Se mai adaugă și psihoza războaielor stârnite de antihristul Putin...

Putem vorbi de o salvare a umanității... omului ?

Ar mai putea, oare, să ajungă cartea (generic larg) ca loc de desfătare, împlinire sufletească, odihnă intelectuală, mod de refacere psihică și trupească... vreodată?

Ziarul Meridianul nr. 12 (2148) de joi 28 martie 2024

REZUMAT

O carte dintr-o serie consacrată suferințelor de după cel mai mare dezastru militar din istoria României, înfrângerea de la Cotu Donului de după 19 noiembrie 1942... Am reluat întâmplări rememorate după zeci de ani, dar care au girul trăirilor directe, al suferințelor uneori supraomenești ale subiecților, cu doza de incredibilitate, pentru că „sutaviețuirea” după asemenea întâmplări nu mai pare posibilă.

E o carte-mărturie pentru azi și pentru mai târziu, generată de afectivitatea cu care foștii luptători își pot explica supraviețuirea din infernul unui Război provocat de Hitler și Stalin care nu s-au înțeles la împărțirea lumii. Drept care, de la mic (acei copii încă în burta mamelor) la mare (soldați, ofițeri, generali) și multe națiuni, au stat sub mantia morții, cu multe, prea multe, milioane de jertfe.

Istorisirea directă a lui Nică Paiu, Gheorghe Voiculescu, Neculai Mocanu, Costache David, Gh. Tezu, Minu Poede, repovestirile după relatările altor eroi (V. Cernat, V. Marin, C. Iosub ș.a.), celelalte date și informații, nu refac o istorie a luptelor ci alcătuiesc doar un fragment din ISTORIA SUFERINȚEI NAȚIONALE...

...pe cale s-o uităm astăzi, spre aspră condamnare într-un viitor, în istoria neamului românesc.

Dacă va mai exista acel viitor.

Firavele povești de dragoste umanizează pe cât pot asprimea unui crud război.

În Pantheon, tot trebuie să rămână... faptele!

Dumitru V. Marin

Ziarul Meridianul nr. 12 (2148) de joi 28 martie 2024

RUBRICA ALEGERILOR:

Percepția momentului.

Am de ales, observația cât de cât atentă, actuală, spre folosul cititorilor, ori înlăturarea cu scârbă a oricărei referințe... electorale. Numai că oamenii au nevoie să citească și un comentariu neangajat. Și, tocmai acesta este rolul meu de om dezinteresat de funcții politice (am fost 29 de ani șef de partid ecologist), scârbit la maximum de „democrația” competitorilor de azi. De fapt, democrația internă de partid nu mai există (toți aspiranții devenind purtătorii de oale), dezbaterile de idei/doctrine la fel, personalități purtătoare de stindard lipsesc. E un marasm total, campania electorală vasluiană e lipsită de orice fel de „bătălie” în sensul pozitiv al înfruntării de principii și idei. Scăderea democrației este la un nivel cu totul nebănuit acum 30 de ani!

Rezultă o întrebare: în numele și pentru cine te bați, riști, câștigi, pierzi?

Spun public, acum după apariția cărții mele cu nr. 63 și după 54 de ani în slujba culturii vasluiene. Am senzația că tot continuând, nu fac altceva decât să pun mărgăritare în râțul porcilor. Acum, în preajma apariției M.C.R. cu nr. 37 (peste 1050 de colaboratori din toată lumea !) ar trebui să nu mă mai mir de lentoarea mișcării ideilor împrejurul meu, lumea fiind preocupată de burtă și nu de creier. Iată de ce nu știu, uneori, cum e mai bine.

O rubrică electorală pentru acest an, cred că se impune, întrucât mai liberi în cuget în lumea asta nu cred că sunt prea mulți. Poate unii mai și gândesc!

Am scris:

Vaslui: Lucian Braniște intră în rolul candidatului-competitor.

Dat fiind că pare binecuvântat sub patrafirul lui Vasile Pavăl, unul dintre cei 3 gropari ai culturii vasluiene, adică Dumitru Buzatu, Ramona Mocanu, Vasile Pavăl, vom fi foarte atenți cam ce promite în domeniul pe care noi îl reprezentăm local și în lume (vezi... Cotitura de la Cotu Donului...!).

ADAug, azi: deja și-a afișat un banner frumos la intrarea în sediul PSD. La ce forță are în spate, deja pare învingător. Peste ei sunt votanții...

Marius Arcăleanu e într-o competiție pe care o poate câștiga, având tot ce-i trebuie pentru asta. E demn de atenția noastră.

ADAug, azi: este ceva neclar cu Dreapta unită, unde încă nu s-au stabilit ierarhiile. La nivelul municipiului mai există un fel de aspirant, încă viceprimar fără strălucire, C. Mândru, care-i va face greutate. Stimate vice, de mult ți-am cântat că nu faci ce trebuie, păcat de tine și ca învățător și ca politician-administrator. N-ai făcut nimic până acum, nici „mare” consilier nu ai să faci.

De fapt, nu-i bai, Arcăleanu e oricum cel mai bun candidat în această competiție.

Ionel Sandu își încordează mușchii cam greu, exprimările noastre din numerele anterioare fiind pe deplin acoperite.

ADAug, azi: După cum se prezintă gogoșa AUR care se cam dezumflă, tot așa și cu ambițiosul necunoscut de mai sus, care n-are cu ce să ne convingă, deocamdată. Aud că se exprimă bolovănos și incoerent, dar nu comunică mai cu nimeni.

Cred că nici la cei de deasupra lui nu le răspunde la telefon. A vorbi despre șanse... subiect mort!

Percepția momentului.

Ăștia sunt cei trei și, doamne, toți trei... candidați la municipiul Vaslui, azi.

Bârlad: Dumitru Boroș e pe scaun papal, coaliția susținându-l la nemurire. Prin lipsa altor candidați avocatul-primar poate fi iar... primar. Să vedem noutățile.

ADAug, azi: nimic nu tubură apele din municipiu, Căcaina curge inperturbabil. Toate-s vechi și nouă, toate, alt primar n-apare-n spate !

Huși: Jan Ciupilan nu pare a avea adversar, deloc, nu numai pe măsură.

Un bun prieten, profesor, îmi răspunde la întrebare: cine are banii și tupeul lui Ciupilan ? Nimic la orizont.

Negrești: Necunoscutul Rusu pare în pole-pozițion. Să-i vedem pe ceilalți.

Care... că Rusu se dă tare...până trece și el la partidul unic.Poate ne luminează și pe noi cu prea buna lui știință de edil.

Murgeni: Eduard Cazacu este pe primul loc și va rămâne primar.

Orașul de pe Valea Elanului nu are o viață politică notabilă, țiganii din Bedreaga nu au timp decât de bătăile dintre ei, politică le trebuie?

Dacă un om se bizuie la o candidatură, oricum trebuie să aibă grijă de educația lor. Mare curaj pe inginerul zootehnist, dar omul are o mare voință. Pentru că-l știm un împătimit pentru o idee națională el trebuie sprijinit.

Un pariu pentru Consiliul Județean:

Ciprian Trifan are câteva lungimi de tură, înaintea lui Nelu Tătaru. Un liberal simpatic și avocat, cu care m-am întâlnit la Tribunal, crede că fostul ministru va câștiga lejer. Noi pariem că Tătaru va ieși pe locul 3 din doi candidați.

ADAug, azi:

S-a anunțat candidatura prof. univ. Chelmu, vasluian de pe la București, care nu-mi mai răspunde la telefon.

Eu îl prețuiesc prea mult și abia aștept să-l văd desfășurându-se. Sorine, ești în fața muntelui... urcă-l, dragule!

Dar, abia se aude zăngănitul armelor electorale.

De fapt, peste 2 luni aflăm câte ceva despre stabilitatea acestui teren mișcător numit politică, unde fiecare ajuns sus, uită de unde a plecat, se închină icoanei cu 3 trandafiri, ajunge mai sus cu coloana vertebrală sfărâmată. Ăl mai tare e ăl cu banii, că așa e dintotdeauna politica: pe bani mulți, mai toți urlă?!?

Și... se arată mare zvoană pentru perindarea mărimilor politice pentru încurajarea candidaților și sporul la procentaje... De mâine... spectacol, spectacol!!

Ziarul Meridianul nr. 13 (2149) de joi 4 aprilie 2024

The collage consists of several overlapping political posters and news snippets. At the top right, the date "Nr. 10 23.05.2024." is visible. The main headline reads "FOIAȚA ELECTORALĂ Vs SPORIALĂ DIN POLITICĂ LOCALĂ".

- Top Left:** A poster for "DREPTAȚĂ Un nou început. În direcția bună." featuring Marius Arcăleanu, labeled "Marius ARCALEANU pentru Primăria Vaslui". Logos for USR and PMP are present.
- Top Center:** A poster for "DREPTATE pentru Vaslui!" with "AUR Alegerea de AUR" and "Ioan Corobuță".
- Top Right:** A poster for "DREPTATE pentru Vaslui!" featuring "IOAN COROBUȚĂ" and the PSD logo.
- Middle Left:** A poster for "CITIȚI...Foiața e" featuring Sorin Chelmu, labeled "SORIN CHELMU AUR la Consiliu".
- Middle Right:** A poster for "CITIȚI...Foiața electorală Vs.?" featuring Sorin Chelmu.
- Bottom Left:** A logo for "UNION alb&negru" and a snippet: "Florica Dănciule și-a cumpărat o pungă de pufuleți cu surprize și i-a picat guvernul".
- Bottom Right:** A poster for "Citiți VS Vaslui-Pul" featuring "COSTEL VASILIU" and "Vaslui-Pul".

Small text snippets and logos are scattered throughout the collage, including "www.fv.ro" and various party logos (USR, PMP, AUR, PSD).

(?...?) CARTEA ÎN VIITOR: cale de învățătură, de recuperare sau de odihnă?

De când s-au descoperit roadele dulci ale științei de carte ne-a rămas proverbul „ai carte, ai parte”, și asta e cam de mulțișor poveste...

Nevoia comunicării scrise există de prea multe mii de ani, cartea ca experiență de viață s-a dezvoltat mai ales după invenția lui Guttenberg (tiparul mobil), iar în aceste secole s-au realizat cele mai mari invenții din istoria omenirii. Doar computerul a depășit mult-mult performanțele științifico-spirituale ale aceluși timp. Când prin 1972-1974, la Văleni de Munte, Grigore Moisil ne vorbea de calculatorul românesc „Felix” (mare cât un perete) și proorocea excepționala lui dezvoltare și pătrundere, nu puteam bănui explozia informațională de azi. De fapt, eu personal nici prin 1993, când scoteam ziarul Teleradioeveniment și credeam că va apărea telefonul portabil (ca o cărămidă, gândeam eu) nu intuiam miniaturizarea și performanțele de azi. Când am văzut tipărite „drepturile omului” într-o cărticică de mărimea buricului de deget, m-am mirat destul, dar astăzi nu mă mai mir că într-un cm de material combinat încap o carte și alte milioane de informații).

Mintea omenească ajutată de acest fel de instrument a dus la sateliți și explorare cosmică, dar aproape a exclus cartea ca lectură, odihnă sufletească, dezvoltare imaginativă și refugiu într-o altă lume, închipuită, dar regeneratoare de umanitate.

Computerizarea și ultracondensarea informațională are ca efect neglijarea sau eliminarea invenției lui Guttenberg.

Multă lume se întreabă care e viitorul cărții în viața omului; cum se va tranșa actuala preferință „deșănțată” a tineretului școlar pentru telefon și calculator; cum se vor hrăni acei care stau cu zilele pe net, știindu-se că generațiile mai vechi n-aveau destul de mult timp pentru arătură, sapă, oi, vaci, pomi, etc. adică pentru producerea hranei pentru toți. Generația care acum „se duce” a trăit din munca câmpului, chiar și după atâtea războaie.

„Mă cufund ca într-o mare de visări dulci și senine” zicea M. Eminescu referindu-se la generația anterioară de scriitori, din epoca în care se puneau bazele limbii literare românești, când se democratizau și instituțiile statului, se dezvoltau concepte, se inventau și se tot inventau alte mijloace spirituale. Generația pe care unii dintre noi o mai reprezentăm, a însemnat muncă fizică (pe câmp, prin uzine, prin mine, păduri, prin aer, sau vase de pescuit) sau de concepție, adică intelectuală care să le permită monumentele edilitare ale timpului. N-a lipsit cartea, poezia, metafora, visarea, înfiorarea sentimentelor, deși nu existau atât de multe și variate sisteme de comunicare.

Mulți condamnă (azi) refugiul școlarilor în tot felul de divaisuri, exaltarea rece chiar și spre sex, iubirea tradițională cu parfumul, poezia, tremurul pasional nemaifiind de acceptat în vârtejul existenței, ori în goana după bani. Banul ca rezultat al unei munci devine tot mai vânat, mai necesar, mai dominator. Problema e că se distruge umanismul rasei umane. Se mai adaugă și psihoza războaielor stârnite de antihristul Putin...

Cartea pe hârtie e pe cale de dispariție, cartea ca ilustrare a activității și aspirațiilor umane pare desuetă. Și atunci ? Nu cumva suntem pe o șosea modernă-modernă pe care o tot urmărim fără să mai putem observa (admira...) peisajul înconjurător?

Putem vorbi de o salvare a umanității... omului ?

Ar mai putea, oare, să ajungă cartea (generic larg) ca loc de desfătare, împlinire sufletească, odihnă intelectuală, mod de refacere psihică și trupească... vreodată?

Cum să ne gândim la viitorul cărții?

Până la urmă ajungem la ceva predictibilități legate de viitorul nostru și al omenirii. Inteligența artificială, compu-terizarea fără frontiere, tendința evitării eforturilor fizice și intelectuale, orientarea către existența concretă și nu visul renăscător de acțiune și speranță par a ne duce inexorabil către un minim social. Va putea, oare, ca microciparea să stimuleze, ori să animalizeze existența umană? Mă declar prea mic pentru un viitor așa de incert, dar am slujit cartea, limba română, educația, jurnalismul, o viață întregă (cu realizări unice) ca să nu mă întreb ce poate urma... după(!), cum se vor descurca acei care să ne mai poarte în amintire („vis al morții eterne...”), și cum i-aș putea sfătui de bine. Că, de mâncat trebuie să mănânce, viața trebuie să și-o trăiască. De aici întrebarea, cartea le mai poate fi folositoare? Care fel, cum va arăta?

Și... vine nr. 37/2024...

Nu cred că mai spun o noutate: ne împlinim visul de a scoate o revistă reprezentativă pentru jurnalismul cultural de pretutindeni. În februarie 2015 nu credeam că e posibil să scoatem revista, nicicum să avem atâta autoritate în lume, pentru că aici și acum înregistrăm 1030 de colaboratori din patru continente.

În esență:

Am publicat aproape toate genurile literare, istorie, jurnalistică, teatru. Cu mai multe sau mai puține realizări, dar multe-multe creații, cele aproximativ 6000 de pagini selectate și tipărite în M.C.R. însemnând consfințirea valorilor dintre marginile limbii române. Nu am dus și nu ducem lipsă de colaboratori, de nume mari, de prieteni, de dușmani. Nu ducem deloc lipsă de voință. De bani... da, dar după cum vedeți ieșim la lumină tipografic și online, ieșim în lansări și sărbători ale limbii române.

Ne pare tare rău că am pierdut prieteni și colaboratori de primă mărime, pe care-i declarăm Membri de onoare ai publicației, a căror figuri le vedeți pe o pagină. În ultimul an, s-au dus în câmpiile cu verdeață Cătălin Simpetru, Dan Teodorescu, recent Val Andriescu, unul dintre întemeietori. Să le fie țărâna ușoară!

Considerăm că întocmirea Antologiei „Dimensiuni culturale globale prin TVV – 30 și M.C.R. 7”, Pim, Iași, 2021, 332p. cu ilustrarea operelor a circa 160 de autori din lume, la care adăugăm (cam orgolioși) „Mărturii pentru istorie”, Pim, Iași, 2022, 274 pag. (cu 80 de mărturisiri ale contemporanilor) sunt cărți care să tot rămână.

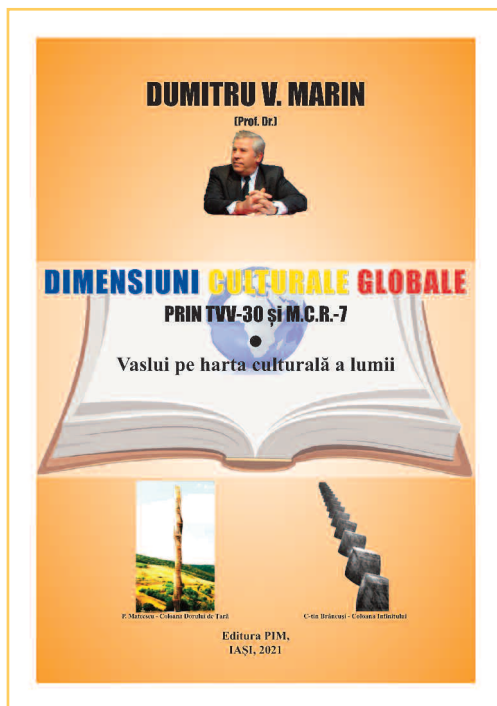
Nu prin pagini, ci prin mărturiile de rezistență în epocile viitoare.

Simpozionul Internațional „Omagiu cărții și culturii vasluiene”, ajuns pe 29 aprilie 2024, la Ediția a XIII-a, e și public, și unic, și foarte valoros. Nu că alții n-ar putea realiza și ei o asemenea manifestare de răsunet, ci pentru locul unde reușim să-l organizăm: un oraș care uneori nu apare pe harta României, dar pe care noi l-am ridicat în cultura lumii, revista și cărțile se află în mari biblioteci ale mapamondului.

Gândul nostru bun vă vine încă o dată cu acest număr de Revistă, ca întotdeauna luminos și optimist.

Să ne trăiți prieteni-colaboratori și cititori de pretutindeni/
DVM.

Ziarul Meridianul nr. 15 (2151) de joi 18 aprilie 2024

Libertatea presei... la Tribunalul Vaslui!

Ieri și alaltăieri am avut cauze la Tribunalul Vaslui cu obiectul cererii foarte clar: libertatea de exprimare, libertatea și gratuitatea de participare la manifestările publice, cererea de pedepsire a cetățencei Mocanu Ramona Maria, încă directoare la Muzeul județean Vaslui, atitudinea părtinitoare a unor judecători. În rezumat, mă zbat să le determin pe unele judecătoare să respecte și să aplice legile țării relativ la drepturile fundamentale ale omului, adică mă zbat pentru drepturile constituționale chiar cu judecătorii. Am mers până acolo, încât am cerut recuzarea unei judecătoare, pe care președinta acestui tribunal, doamna Pascaru a respins-o imediat...

Faptul demonstrează nimic altceva decât înțelegerea dintre slujitorii instituției, colegi de palere, completuri de judecată, amici, când e vorba de a aplica preferențial Legea (în acest caz, L.544/2001, actualizată).

Vă spun de la bun început, că nu am nădejde ca să găsesc această libertate publică aplicată de unele instanțe, în ghemul de interese care merge până la favorizarea infractorului, chiar dacă în calitatea mea de președinte al filialei Vaslui a UZPR chiar trebuie să lupt pentru ziaristi, public, pentru normalitate. Vă amintesc de „premiera” numitei Mocanu cu 10 000 de lei pentru câteva pamflete publicate în acest ziar, de către un complet pe care aș fi preferat să-l laud. Acum câteva săptămâni am asistat la o cumplită bătaie de joc, chiar în Instanță.

Pentru că e iminent subiectul alegerilor, subiectul enunțat va fi dezbătut în serial. Va merita.

Deschid, dar, o rubrică necesară: judecătorii vasluieni și dreptatea legilor.

Grupul de presă CVINTEȚ TE-RA

Strada 13 Vaslui nouă
P.O. Box 100
71000 Vaslui

MERIDIANUL MERIDIANUL
IAȘI-VASLUI-BACĂU-LEOVA
CULTURAL ROMĂNESC

„Să știi, să vrei, să poți”

Strada 13 Vaslui nouă, P.O. Box 100, 71000 Vaslui. Telefon: 0744 231 380. Email: meridianvsl@gmail.com / www.fv.ro

SIMPOZIONUL INTERNAȚIONAL

OMAGIU CĂRȚII ȘI CULTURII VASLUIENE ediția a XIII-a

Luni, 29.04.2024

Locul de desfășurare: BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ VASLUI

□ Ora 11.30:

Prezentarea personalităților și delegațiilor; Expoziții de carte, reviste, ziare, picturi, sculpturi, caricaturi;

Alte momente organizatorice, fotografii, socializare.

□ Ora 12:

Cuvânt de deschidere

Prezentarea M.C.R. 37 și a unor opere ale invitaților;

• Vaslui și vasluieni

• Iașul și ambițioșii săi valoroși

• Bacăul, USR, UZPR, LSR și alți invitați.

• Moment special pentru Basarabeni

□ Ora 13:

Moment artistic

• Lecturi din opera lor sau prezentarea operelor;

• Activități culturale reprezentative, organizate în Bibliotecă, precum și prezentarea cultural-istorică

Moment afectiv-sărbătorește

□ Ora 15:

Masa.

Participanți din: România, R. Moldova, Ucraina, Germania.

Prezenți, în total, circa 60 de persoane. Organizatorii implicați asigură contracostul la deplasare și masă, precum și... dreptul la cuvânt al fiecărui participant.

Organizatori cu minte, inimă și literatură:

• Filiala UZPR, Vaslui, președinte Dumitru V. Marin

• UZPR, președinte Sorin Stanciu

• U.S.R. Bacău, președinte Dumitru Brăneanu

• L.S.R. Iași Nord-Est, președinte Ilie Seredinc.

DIRECTOR GENERAL
prof. dr. D.V.MARIN

VĂ AȘTEPTĂM LA
BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ VASLUI

INTRARE LIBERĂ!

SIMPOZIONUL INTERNAȚIONAL, Omagiu cărții și culturii vasluiene.

Nu e cazul să argumentez că, acum, Vasluiul este centrul răutăților și al comportării condamnabile, din România. Parcă nimic și nimeni nu merită aprecieri și stimă necesară.

Iată, de ce:

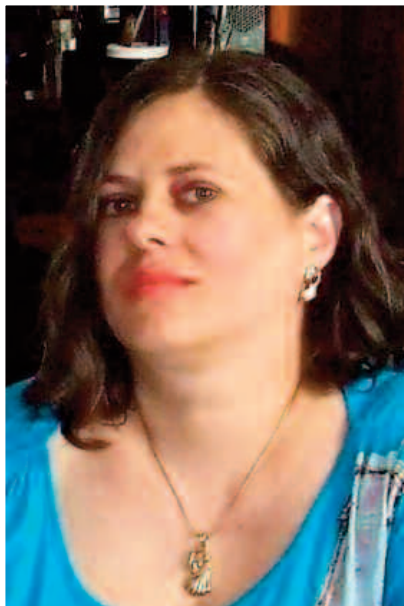
- 1. Reamintim că prin M.C.R. (a apărut nr. 37) am ridicat aceste locuri în lumea culturală, sunt 1050 de colaboratori de pretutindeni;*
- 2. Simpozionul internațional, la această a XIII-a ediție, completează imaginea pozitivă a noastră, a tuturor, prin contribuții directe și valoroase.*
- 3. „Omagiul cărții și culturii vasluiene” este un prilej de bilanț pentru tot ce înseamnă mișcare spiritual-literar-istorică pe plaiurile ștefaniene.*
- 4. Cele câteva cărți (și revista) care vor fi lansate, luni, 29 aprilie 2024, începând cu ora 12, la Biblioteca Județeană Vaslui, sunt semnale puternice de existența Curentului Cultural-Informațional Vasluian.*
- 5. Toți invitații noștri, din județ, din țară, din afară, sunt creatori de valoare și-I puteți auzi, vedea, întreba...*
- 6. ... POFTIȚI...*

DVM

La aniversare Prof dr Dumitru V. Marin, o activitate culturală cu valoare de patrimoniu viu

Dumitru V. Marin s-a născut la 28 aprilie 1941 în satul Giurgiuoana, com. Podu Turcului, jud. Bacau. A devenit un vasluian demn de cinste pentru că pune, pietricele peste pietricele, zi de zi, fără oprire, Vasluiul pe harta culturală a lumii. Activitatea sa didactică și culturală are dimensiuni internaționale.

A absolvit Facultatea de Filologie, Iasi (1965), Facultatea de Filologie (limbi străine) București (1974). În CV ul său, la

loc de onoare, se mândrește cu un Doctorat în filologie, din 1998, cu teza „Importanța revistei Ion Creangă în folcloristica românească”, Univ. București (îndrumător, Mihai Pop).

A desfășurat o activitate didactică bogată care îl face demn de titlul de cetățean de onoare al Vasluiului, titlu pe care încă nu l-a primit dar sperăm să devină realitate firească. A fost profesor de limba și literatura română și director la Măcărești-Iași, la liceele 2, 3, 4 și Mihail Kogălniceanu, Vaslui, însumând, în total, peste 40 de ani rodnici în slujba catedrei.

Acum ar urma să vorbim despre activitate socială, editorială și de presă dar ar curge râuri de cerneală și s-ar consuma kilometri de hârtie pentru că aici vorbim de realizări demne de cartea recordurilor. Cu peste 60 de volume editate, majoritatea închinată cunoașterii culturii și a oamenilor de cultură vasluieni, prof. dr. Dumitru V. Marin este, fără îndoială, cel mai prolific scriitor și cel mai valoros jurnalist vasluian.

Să amintim doar câteva repere, zeci de studii științifice publicate în ziare și reviste, peste 2152 de editoriale, mii de emisiuni și interviuri, inclusiv cu 9 președinți de stat, 17 prim-miniștri, parlamentari europeni (inclusiv Ioschka Fischer - Germania), parlamentari români, sute de politicieni, înalte fețe bisericești etc. Cea mai valoroasă realizare culturală care poartă sigla Dumitru V. Marin este revista Meridianul Cultural Românesc. Revista are un impact exploziv în diaspora, atrăgând, ca un magnet, scriitorii români cu dor de țară în suflet. Dar mai presus de toate, are meritul de a arăta lumii fața adevărată a României, prin valorile culturale promovate. Scriitori străini din Italia, Israel, Libia, Canada, Italia, Anglia, Germania, etc. sunt mândri că au publicat în această prestigioasă revistă. Tot la capitolul prestigiu, revista marchează puncte grele, aflându-se printre revistele enumerate în cv-urile scriitorilor noștri profesioniști care își trec la colaborări doar revistele relevante.

Și mai relevant, deasupra tuturor realizărilor, este faptul că dl. prof. dr. Dumitru V. Marin este, chiar ne este contemporan, există, în același timp cu noi, cei care avem șansa să îl ascultăm, să îl citim în timp real și să îl avem ca model. Este fără îndoială un tezaur valoros și un model demn, cu valoare de patrimoniu viu. Mai presus de toate, este prietenul la inima căruia ajung doar cei care știu să urce toate treptele! Onorată că am ajuns acolo! La mulți ani, omului care sfințește locul, omului care ne face să spunem cu mândrie, oriunde în lume, că suntem vasluieni!

Gabriela Ana Balan

Ziarul Meridianul nr. 16 (2152) de joi 25 aprilie 2024

Căutător de oameni oameni

Zeletin, vale adâncă
Unde păsările- ți cântă,
Cu izvoare ce nu seacă,
Oameni vin și oameni- ți pleacă.

Dar izvorul cel divin,
Dumnezeu și Zeletin
Ți le- a dat ție, Marin!
Plin de minte și cuvinte,
Luminat de la zenit
Curgi mereu neliniștit.

Cine știe, te cunoaște.
Cine nu, murmură- ți paște.
Nu te- ascunzi nici de cuvinte,
Curgi mereu tot înainte,
Nu ești tulbur, ești cuminte.
Vrei să dai un strop de minte
Chiar și soarelui pitic
Fără ca să- i ceri nimic.

Tu ești om, nu ești mister,
Auzi inima ce- ți bate
De pe margine de cer.
Ești un om ca fiecare,
Dar cu inima mai mare.

Vei rămâne cum te știm
Fără plâns în țințirim.
Vei rămâne cunoscut
De oameni și de cuvânt.
Ești izvorul care curge
Cât cerul cu fulgi va ninge.

Cât lumea va fi mai bună
Și invidia va pleca,
Tu vei curge- un veac, o eră
Pentru lumea bună, rea.
Tu vei curge- n veșnicie,
Eu mereu îți voi cânta
Și astăzi de ziua ta!

*Dedic aceste cuvinte din sufletul
meu, ce timpul mi-l arde în
flăcări de stea, domnului prof.
dr. Dumitru V. Marin, la îm-
plinirea onorabilei vârstei de 83
ani!*

LA MULȚI ANI!

Cu stimă,

Ioan Măcnea Vetrișanu

Sărbătoarea limbii... dar și a omului

Avem privilegiul, fericirea și binecuvântarea de a fi contemporani, iar acum printre noi, de a-l sărbători pe unul dintre cei mai mari oameni de cultură ai Moldovei, dar și un mare patriot, un om tenace cu un corp de fier, „un munte de cultură” după cum menționa o distinsă doamnă conferențiar universitar. La cei 82 de ani este doctor

în istorie, director de televiziune TV Vaslui, director Radio Unison, director ziar Meridianul, director revistă Meridianul Cultural Românesc ce apare pe 4 continente cu peste 1050 de colaboratori și director zonal UZPR, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România. Câte funcții și câtă răspundere!

Originea, rădăcinile de unde a început a-și trage seva cu multă inspirație editând 63 de cărți se află pe Valea Zeletinului, în satul Giurgioana, comuna Podul-Turcului, județul Bacău. De menționat că pe această vale, în amonte, în satul Burdusaci s-au născut următoarele somități intelectuale:

1. George Emil Palade, singurul român laureat al premiului Nobel
2. Ștefan Zeletin, profesor universitar, filozof, economist și sociolog
3. C.D. Zeletin, academician, medic, poet, eseist și traducător
4. Miltiade Filipescu, academician paleontolog
5. Puiu Filipescu, profesor dr. la Univ. Iași, autorul lucrării „Toponimia Văii Zeletinului”

6. Constantin Filipescu, agronom, autor și coordonator al „Marii Enciclopedii Agricole a României”

7. Cicerone Poghirc, cel mai mare latinist al țării.
Iar în aval, domnul Dumitru V. Marin în fața căruia mă înclin.

La mulți ani cu sănătate !

La 120 să ne așteptați,

Iar an de an încă o carte

Cu lingura cultura ne-adăpați.

Să ne trăiești de-a pururi

Cu râvnă să ne tot păstorești,

Cu iubire și credință

Cultura, talantul să-l înmulțești !

Scriitor, Ionel DORIN

Ziarul Meridianul nr. 16 (2152) de joi 25 aprilie 2024

Revista

Meridianul Cultural Românesc

nr. 37!

*O revistă care, intrând în
anul „10” al apariției sale,
impresionează prin harul ei cul-
tural aparte ce-l răspândește cu ge-
nerozitate peste toate meridianele
lumii, avându-și o aceeași obârșie
vasluiană, etalată cu strălucire
printr-o continuată neobosire a
profesorului dr. Dumitru V. Marin!*

Mulțumim, stimate Profesore!

M. Caba

Am primit revista MCR

E foarte greu în ziua de azi să rămâi dedicat și convins în credința dreptății istoriei neamului tău. Nu trebuie să le știi pe toate cu precizie pentru că doar amintirea și povestea părinților tăi e îndeajuns să-ți dea forța luptei cu gelozia păzitorilor dăinuirii și nemuririi țării strămoșești. Nu poți să te opui condiției tale de român, fiu al Moldovei, al Vasluiului și al fraților tăi, gospodari ai pământului. Dumnezeu, dintotdeauna, a fost alături de munca neobosită a domnului, condiționat de vremuri și istorie, Dumitru V. Marin.

Mulți pretind, însă, el o face în ciuda obstacolelor din umbră, o duce mai departe, cu mândria și cinstea de urmaș al lui Ștefan cel Mare.

Nimeni nu e perfect, însă calitatea ce-a mai mare, dăruită de Dumnezeu e bunătatea și credința lucrului bine făcut. Nerenunțarea la iubirea aproapelui. Domnul profesor îmi aduce aminte de păsărea care alerga cu apa în cioc să stingă focul pădurii din care fugeau înnebunite toate viețuitoarele. Leul o întreabă: Unde fugi, păsărico? Nu vezi că arde? La care ea răspunde: Dacă fiecare și-ar face datoria să care partea lui de apă l-am stinge. Tot așa și domnul Dumitru V. Marin, își face partea sa de datorie.

Revista MCR conservă adevărurile timpului, istorisirile locurilor, a bătrânilor amintiri, poezia tineretului și suspinul/dorul de acasă, a celui de pretutindeni. Ne ține la curent, aici în Australia și desigur și alte colțuri ale pământului, pentru a ne întări și cultiva evoluția culturală și spirituală a națiunii noastre. Mulți și-au pierdut speranța în dăinuire, însă nu și domnul Prof. dr. Dumitru V. Marin. De acolo, din Vaslui, el pulsează prin lucrările domniei sale, reviste și ziare, cărți și radio-tv, sclipind precum Luceafărul. Luminează neobosit înspre eternitate.

Cu ocazia împlinirii onorabilei vârste de 83 de ani îi Urez un Sincer și Respectuos **LA MULȚI ANI!**

Ben Todică,
Multimedia - Melbourne/Australia

Ziarul Meridianul nr. 16 (2152) de joi 25 aprilie 2024

***Felicitări
din
Canada!
Sănătate,
pace și
poezie!***

**Dumitru
Ichim**

OMAGIU CĂRȚII ȘI CULTURII VASLUIENE PRECUM ȘI LUI D. V. MARIN

Luni, 29 aprilie 2024, BJV.

Programul integral respectat; Succinte observații:

Din nou: Privighetorile Zeletinului, ansamblul condus de prof. N. Popa, de aproape 50 de ani, a fost prezent la sărbătoare. Profesorul Popa din Podu Turcului, mereu nesprijinit, ba, dat afară din Centrul cultural, merită toate aprecierile noastre pentru eroismul său. Felicitări, Nicolae! Micul concert a fost de mare calitate. Prezențe remarcabile de peste hotare: Melbourne, Roma, Passau, Montreal - Canada, ș.a. 3 ore pline de cultură, suflet, frumusețe și bunătate. Aproape toți cei interesați au luat cuvântul, într-o atmosferă de mare sărbătoare culturală. Nicolae Viziteu și-a lansat noua carte prezentată de dr. Valeriu Lupu. Cel mai mare caricaturist vasluian din toate timpurile a înfățișat și o expoziție de caricaturi de excepție.

D.V. Marin a avut dublă lansare, romanul Cotitura de la Cotu Donului și Revista internațională MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, NR. 37, cu 1050 colaboratori, de la apariție.

Părintele protopop Adrian Chirvase a binecuvântat adunarea și a rostit un cuvânt de apreciere și cu miez cultural și înălțător în credință.

Au fost prezenți și candidați în aceste alegeri, Marius Arcăleanu, Sorin Chelmu, Laura Gherasim (europarlamentare).

Mulțumiri și felicitări pentru contribuții deosebite la realizarea acestui Simpozion internațional, poetei Gabriela Ana Balan, artistei Viorica Ghenghea, prof. dr. Luminița Cozmei, d-lui Ilie Serediuc, scriitor ieșean care a prezentat o minie expoziție cu opera personale (l-a cinstit pe D.V. Marin cu o Diplomă de excelență, în numele LSR), lui Jenică Rusu, și mai ales, lui Gelu Voicu Bichineț, directorul și gazdă excepțională.

S-au acordat Diplome de excelență celor prezenți, le-a fost apreciată opera și activitatea, inclusiv, a doamnelor-artiste populare, pentru expoziția lor.

/ REDACȚIA/.

Ziarul Meridianul nr. 17 (2153) de joi 9 mai 2024

Ioan Hodaș a scris pe Facebook:

29 aprilie 2024. Manifestare culturală deosebită: „Omagiu Cărții și Culturii Vasluiene”, a XIII-a ediție, desfășurată în orașul lui Tănase, Vaslui, la Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul”, director prof. Gelu Bichineț.

La acest simpozion, național și internațional, a fost invitat și umoristul Ioan Hodaș, din județul Vaslui, primvicepreședinte al Ligii Scriitorilor Români, Filiala Iași - Nord Est (și Ilie Serediuc, președintele). A citit din creația sa poezii umoristice și, în final, a recitat un catren umoristic, „CONSTATARE” (Frații Bichineț sunt scriitori vasluieni.):

În Vaslui sunt mulți poeți,
Urmași à la Bichineți,
Dar mulți migrează către Iași,
Să-i urmeze pe Hodași!

A avut loc o adevărată sărbătoare a culturii, literaturii și contribuției scriitorilor și artiștilor din zonă.

Organizatori au fost: Revista Meridianul Cultural Românesc, Filiala județeană Vaslui a UZPR (condusă de la înființare de D.V. Marin), Liga Scriitorilor Români – Filiala Iași – Nord Est și Uniunea Ziaristilor Profesioniști din România. Manifestarea a fost moderată de, cel care a fost organizatorul și sufletul acestei manifestări, Prof. dr. Dumitru V. Marin. Acesta a sărbătorit și o frumoasă vârstă, de 83 de ani.

Au participat: scriitori, critici literari, caricaturiști, umoriști, artiști, interpreți, pictori și fotoreporteri, din țară și străinătate. Au fost dezbătute temele despre știrile false, importanța limbii române și cultivarea limbajului, un imperativ perpetuu pentru că: „Sufletul unui popor trăiește în limba lui națională. În ea se întipăresc, printr-un îndelungat proces istoric, preocupările, frământările, aspirațiile, modul de a înțelege existența, adică întreaga lui spiritualitate.”

A fost lansată revista M.C.R. cu nr. 37/2027, cu 1050 colaboratori din 32 de țări. Mulțumim mult Domnului Dumitru V. Marin că a inserat în paginile acestei publicații din creațiile mele. Un aspect important este faptul că se regăsește și interviul acordat scriitoarei și jurnalistei, prof. Silvia Hodaș, de regretatul jurnalist și prolificul scriitor, Val Andreescu, cu câteva ore înainte de a pleca dintre noi.

De asemenea, a fost lansat volumul COTITURA DE LA COTUL DONULUI, a 63-a carte a lui D.V. Marin.

Felicitări organizatorului și participanților pentru frumoasele momente de înaltă cultură.

Scriitor, Ioan Hodaș)

Ziarul Meridianul nr. 17 (2153) de joi 9 mai 2024

Simpozionul internațional „Omagiu cărții și culturii vasluiene”, ediția a XIII-a

Distinse domn Profesor Dumitru V. Marin, distinsă audiență, distinși frați români. Nu știu cum să vă spun ce onoare simt eu acum, vorbind aici, tocmai din Australia, cu ocazia serbării unui confrate, nu doar ziarist, scriitor, profesor și erou dar și moldovean, frate al marelui Ștefan. La 83 de ani timpul devine foarte prețios și știu că dl. prof. dr. Dumitru V. Marin are foarte lucruri încă de spus dăruit fiecăruia dintre noi. Acum toată lumea vede că țin și eu aproape de vârsta bunicilor noștri înțelepți și ca și dl. prof., cu inima tânără și pasionat de viață, în dorința de a trăi cât mai intens și mai emoțional ca și dânsul, ca și domnia sa aventurile creației.

Am observat trei lucruri pe care le afișează dl. prof. în trăirile sale: zâmbește tot timpul, gândește atunci când scrie și țintește evenimente și realizări, este mereu preocupat de neam și țară – aceasta reiese din toate lucrările sale și al treilea lucru, dl. prof râde și plânge atunci când doare. Doare familia și țara. O vedem în articole, analize, ziare, cărți, televiziune, etc.

Calități de părinte. Imaginați-vă să vă fericiți și împliniți prin răs, gândire și plâns în iubire de viață și semenii, zilnic. Asta da realizare. Se vede prin tot ceea ce realizează. Dl. Prof. Dumitru V. Marin știe de unde vine, unde este și unde vrea să ajungă. O demonstrează în Meridianul Cultural Românesc și nimeni și nimic nu îl poate opri. E determinat să sfredească stânca. E complet ieșit din lumea cârcotașilor care se împiedică de punct și virgulă. E un mare idealist, un mare visător, cu destinație în reușită și succes. Un mare exemplu.

Acesta e secretul domniei sale. De unde vii, unde ești și unde vrei să ajungi. Esența reușitei în viață, asta vrea să ne spună dl. Prof, prin fiecare lucrare în care nu uită niciodată familia, credința și istoria țării. Este un intolerant al toleranței prostiei și uitării de neam.

Pentru că are principii. Cum ajungi aici? Trebuie să fii entuziast în viață. Trebuie să ai un vis, o țintă și să știi pentru cine și ce lupți. Și dumnealui luptă pentru noi toți care suntem azi prezenți, aici, pentru a-l sărbători.

Vă sfătuiesc pe toți să iubiți ceea ce faceți, așa cum o face dl. Prof, ca să ne bucurăm de ceea ce avem și dorim să obținem. Să ne petrecem fiecare moment n veselie, cum numai moldovenii știu în hora, gândirea și iubirea lor. Să înfruntăm fiecare zi cu entuziasm și bucurie de erou, de reușită și împlinire. Nimic nu se desăvârșește fără entuziasm și curaj. Dl. prof. Dumitru V. Marin. La 83 de ani, suferă de un entuziasm cronic și contagios care îl ține mereu tânăr, plin de vise, secretul reușitei sale. Un exemplu urmașilor săi, un om prezent peste tot întinsul Moldovei care ne încurajează continuu să țintim.

Nu vă opriți din zâmbet și preocupări frățești. Să vă îmbrățișați aproape și în fiecare an de acum încolo să-l sărbătorim în frăție și pace.

La mulți ani, d-le prof. Dumitru V. Marin, pentru tot ce ne-ați dăruit nouă și continuați să o faceți acestui neam românesc.

Vă mulțumesc.

Domnul să binecuvânteze România.

Ben Todică, Melbourne, Australia.

Ziarul Meridianul nr. 17 (2153) de joi 9 mai 2024

Sunt 9 ani de când am venit aici. Am adus un dar special, un mesaj din partea grupului Scriviamo, un grup de scriitori italieni, colaboratori ai revistei MCR (încă de la al 2-lea număr), care cunosc România prin prisma acestei reviste. La al treilea număr al revistei am făcut publică o idee pe care mi-am asumat-o și pe care unii au preluat-o: aceea că domnul profesor Dumitru V. Marin este cel mai valoros jurnalist din toate timpurile. Chiar dacă atunci am spus un lucru care mi se părea măreț, acum se vede clar că realizările sunt multe. Vedeți cum crește numărul cărților și în aceste cărți pe care vă rog să le citiți suntem foarte mulți vasluieni care ne regăsim.

Din partea Danielei Stracamore am primit următorul mesaj:

„Există întâlniri la care nu poți să fii prezent din cauza distanței. Cu mare bucurie aduc mulțumire celor ce m-au găzduit de multă vreme și m-au publicat în această revistă culturală. Astăzi sărbătorim ziua de naștere a unui OM și și-a dedicat viața culturii. Suflu azi în lumânările festive. Multe felicitări pline de căldură trimitem din Italia. Cele mai bune urări din partea numeroșilor prieteni care s-au văzut publicați de ani de zile pe pagina Scriviamo. Să fii manager în domeniul publicațiilor culturale e o muncă de titan.

Cred că domnul Marin adoră, înainte de toate să dea înțâietate autorilor, să-i promoveze, să-i pună în valoare, ca să strălucească versurile pe care le scriu poezii. Știu puține despre domnul Marin ca persoană dar îl cunosc bine din paginile revistei. Se vede munca de echipă a unor oameni care duc mai departe eforturile colaborând cu mândrie.

Este unul din pușinii oameni, tot mai rari astăzi care cheltuiesc pentru ceilalți bani din propriul buzunar dar nu se pune doar pe el personal pe pedestal.”

Gabriela Ana Balan

Ziarul Meridianul nr. 17 (2153) de joi 9 mai 2024

Mă bucur că sunt azi în mijlocul dumneavoastră. În săptămâna pătimirii trebuie să ne regăsim personal în jertfa și învierea mântuitorului Isus Hristos, altfel nu prea prindem mare lucru din ceea ce înseamnă credință. Mântuitorul Hristos – așa este numit Dumnezeu Cuvântul. Suntem în această săptămână în care Cuvântul este cheia de bază. Este numit Dumnezeu Cuvântul prin faptul că Sfânta Treime prin persoana Mântuitorului Hristos transmite mesajul care cuprinde adevărul care-l face pe om liber prin persoana mântuitorului Hristos lumii întregi. De aceea cuvântul, mesajul este important. Pentru că omul trebuie să știe de ce face un anumit lucru și în același timp trebuie să știe cum să facă un anumit lucru ca el să poată să fie implicat în ceea ce este chemat să facă. Cuvântul este ceea ce desăvârșește ceea ce căutăm noi. Putem avea foarte multe lucruri. Putem avea, putem avea foarte multe lucruri. Dacă împărtășim aceste lucruri la oamenii dragi, cuvântul ne ajută să nu îngropăm experiențele de viață, valorile trăite și conturate până la noi și în același timp să ne bucurăm de ceea ce au însemnat acestea pentru cei dinaintea noastră. Deci iată cât de mult cuvântul pentru noi. Un om cu cât este mai școlit, mai învățat are prin școala în sine, un standard personal de viață mai ridicat. În încheiere mă adresez celor care simt nevoia să valorizeze pe cei care au această abilitate de a folosi cuvântul: trebuie să ne gândim la copii, la noua generație să-i îndrumăm spre școală spre lectură. În semn de respect pentru domnul profesor Marin care face eforturi deosebite pentru a strânge cuvântul ca adevăr în cărți și de a-l transmite mai departe îi doresc să fie în continuare tot atât de plin de simțul umorului ca și până acum. Doamne ajută și pe curând.

Adrian Chirvasă, protopop al Protoieriei Vasluiului

Ziarul Meridianul nr. 17 (2153) de joi 9 mai 2024

Luni 29 aprilie 2024, o zi frumoasă de primăvară numai bună de o călătorie spre o întâlnire cu adevărat culturală, în care am pornit cu o delegație de 6 artiști plastici și artiști populari, membrii activi în Asociația „Artă, Tradiție, Cultură”, (AATC) Bârlad, în căutarea frumosului, emoției și a bucuriei.

Cu autocarul plin de oameni însetați de cunoaștere, de frumos, de plăcut și de valoare, care este condus cu multă atenție și profesionalism de domnul Sergiu Donea, am pornit cu bună dispoziție și voie bună spre orașul Vaslui, unde am fost invitați de binecunoscutul scriitor, jurnalist și om de cultură, prof. dr. Dumitru V. Marin, pentru a participa la Simpozionul Internațional „Omagiu cărții și culturii vasluiene” ediția a XIII-a.

Această manifestare cultural-artistică care și-a propus de 13 ani de zile ca să celebreze, arta, cultura și literatura cu participarea scriitorilor, poezilor, umoriștilor și artiștilor din județ, din țară și străinătate, s-a desfășurat la Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Director prof. Gelu Bichineț, în sala de letură care a fost plină de invitați din toată domeniile artistice și de oameni iubitori de frumos.

De-a lungul timpului acest Simpozion Internațional a devenit tradiție, cu o bogată activitate culturală de excepție a cărui reușită se datorează organizării impecabile a distinsul și neobositul scriitor și jurnalist de excepție, prof. dr. Dumitru V. Marin, care a pus mult suflet, dăruire și tot eforturtul necesar ce suportă cheltuieli materiale, pentru ca această eveniment să fie posibil.

În cuvântul său de deschidere prof. dr. Dumitru V. Marin, a subliniat importanța acestui eveniment internațional, unde participă: scriitori, critici literari, caricaturiști, umoriști, artiști plastici, interpreți și fotoreporteri din țară și din străinătate care sau adunat pentru a susține spiritul românesc în aceste momente de frământări și probleme economice, sociale și politice și au fost dezbătute teme și diferite subiecte despre: știri, informații, despre importanța limbii române, lansări de cărți, reviste și ziare. Această zi dedicată cărții și culturii, reprezintă un moment de sărbătoare și atât invitații prezenți în sală cât și participanții străini au adus un plus de valoare, și la această a XIII-a ediție, prin recunoașterea valorilor literare și artistice din județul Vaslui la nivel național și internațional și a meritelor culturale în zeci de țări a prof. dr. Dumitru V. Marin care a dovedit-o prin mesaje, scrisori de apreciere și de videoclipuri cu declarații ale oamenilor de valoare din străinătate, care au fost puse spre vizionare publicului din sală. În cadrul Simpozionului Internațional „Omagiu cărții și culturii vasluiene” prof. dr. Dumitru V. Marin, directorul trustului de presă, a lansat ziarul „Meridianul”, revista „Meridianul Cultural Românesc” (MCR) nr 37/2024 și cea de a 63-a carte „Cotitura de la Cotul donului” în această zi specială în care și-a sărbătorit împlinirea frumoasei vârste de 83 de ani.

Scriitorul și jurnalistul ing. Ilie Serediuc, Președinte la Liga Scriitorilor Români (LSR) – Filiala Iași-Nord Est, a vorbit despre prof. dr. Dumitru V. Marin, ca fiind un om de mare valoare și mare caracter și ca scriitor, devotat cuvântului scris, jurnalismului și culturii. Apoi și-a prezentat cărțile scrise și editate de-a lungul anilor și revista „Nord-Est Cultural” Nr.18 - 2024, ce apare sub egida LSR, dăruind câte un exemplar din fiecare volum, amfitrionului acestui important eveniment.

Poeta Mimi Rotariu – secretară LSR – Filiala Iași – Nord Est a menționat câteva aspecte de la lansarea volumului său „Picătura de iubire” și a recitat o poezie din noua carte. Acest important simpozion a scos în evidență și o a doua carte de grafică satirică lansată de cunoscutul caricaturist vasluian Nicolae Viziteu, care i-a dăruit un exemplar prof. dr. Dumitru V. Marin. Ca întotdeauna la fiecare ediție, responsabil cu terapia prin răs, a fost scriitorul prof. Ioan Hodaș, care prin textul și poeziile sale umoristice a adus multe zâmbete și hohote de răs.

Ca o surpriză deosebită al acestor momente de cultură ce înnobilează omul, a fost și o incursiune vizuală plăcută redată în formă și culoare de o înaltă ținută artistică a creațiilor expuse de talentații artiști plastici: Viorica Ghenghea și Aurica Beciu, handmade - Georgeta Stan și artizan Geta Călin, Maricica Balan și Rodica Zugravu, membrii activi în cadrul „ATC” Bârlad care au adus o pată de lumină și au încântat privirile celor prezenți. Un frumos moment muzical artistic a fost susținut de către tinerii și talentații artiștii al Ansamblului folcloric „Privighetorile Zeletinului”- Podul Turcului - Bacău, coordonat de inimosul profesor Nicolae Popa, care au încântat inimile publicului aflat în sală cu un colaj de melodii instrumentale și vocale. Acest eveniment important a fost un mare succes și avut loc în condiții excelente, la care au participat valoroase personalități remarcante județene: sculptorul Gheorghe Alupoaiiei, scriitorii: Ilie Sereciuc, Valeriu Lupu, Vasile Chelaru, Laura Gherasim, Roxana Galan, tânărul scriitor elevul Dragoș Răianu, poeții: Mimi Rotariu, Ioan Măcnea, Gabriela Măcnea, Gabriela Ana Balan, Ionel Dorin, Iolandina Lăcrămioara Ivan, muzicienii: prof Mihai Manciu, Nae Popa,

artiștii plastici, Viorica Ghenghea, Nicolae Viziteu, Aurica Beciu, umoriștii Ioan Hodaș și actorul Dănuț Ailincăi și alți valoroși oameni de cultură din țară: Iași, Bacău, Bârlad, Vaslui, Vetrișoaia, Codăești, Podu Turcului, București și alte localități. Atât artiștii plastici și populari expozanți, tineri artiștii instrumentiști care au evoluat muzical, umoriștii, poeții cât și oamenii de cultură participanți la acest grandios simpozion, care cu adevărat promovează talentul nativ - valorile, pe plan național și internațional, au primit „Diplome de Excelență” pentru contribuția la afirmarea și promovarea valorilor culturale a județului Vaslui, în țară și străinătate prin activitatea lor artistică. Evenimentul a fost moderat cu multă pricepere și dăruire de domnul prof. dr. Dumitru V. Marin, care a îngemănat muzica, arta și poezia creând o atmosferă de înalte trăiri emoționale, iar publicul a fost minunat și receptiv la toate momentele culturale și fiecare a trăit clipă la maxim.

Felicitările se îndreaptă către organizator, omul, profesorul, scriitorul și jurnalistul de excepție, prof. dr. Dumitru V. Marin, care susține cu multă dăruire și pasiune nivelul ridicat al culturii în județul Vaslui și îi mulțumim pentru invitația făcută asociației noastre de a participa și în acest an la activitățile culturale artistice din cadrul acestui simpozion. Dacă ar fi mai mulți astfel de oameni minunați, ca prof. dr. Dumitru V. Marin, ca să țină flacăra culturii mereu aprinsă, viața ar fi mult mai bună și mai frumoasă. Arta, tradiția, cultura unește oamenii iar pentru această hrană sufletească, noi membrii „ATC” aducem mii de mulțumiri, felicitări și aprecieri prof. dr. Dumitru V. Marin, invitaților, artiștilor participanți, publicului numeros și divers, elevilor prezenți și tuturor celor care sau implicat în această muncă de organizare dăruită frumosului, în cadrul acestui eveniment artistic, atât de important în viața culturală a județului Vaslui.

Artist-plastic, prof. Viorica Ghenghea

Ziarul Meridianul nr. 18 (2153) de joi 16 mai 2024

- În primul rând, vă salut în numele colegilor bibliotecari. În al doilea rând, în momentul în care am acceptat să se organizeze Omagiul cărții și culturii vasluiene în acest loc, știam că profesorul Marin este greu de stăpânit și se supune greu canoanelor. Am acceptat acest eveniment la noi cu convingerea că nimeni nu vine să facă politică. Am acceptat să ne întâlnim la omagiul cărți vasluiene gândindu-mă că voi fi alături de profesorul Marin și alături de toți cei care într-un fel sau altul contribuie cu mici cărămizi la acest edificiu frumos care se numește cultura română, să fie prezenți toți reprezentanții partidelor. De regulă nu se întâmplă așa. Am convingerea că cei care au venit pentru prima oară astăzi, în biblioteca noastră dintr-un dor pentru carte pe care nu știu cum să-l mai cataloghez vor veni și a doua oară. Tot așa lipsit de vreun interes. Sper din tot sufletul ca mesajul meu să fie foarte clar și să se înțeleagă că ne-am întâlnit la Biblioteca Vasluiană pentru Omagiul Cărții Vasluiene, pentru a cinsti truditorii acestei bresle și nicidecum pentru a face politică. Întâmplător, oameni politici care au apucături frumoase în domeniul scrisului pot fi alături de noi și-i primim cu toată căldura.

Însă din suflet vă rog să-nțelegeți menirea acestei manifestări. Spre deosebire de toate celelalte instituții de cultură care într-un fel sau altul i-au trântit ușa-n nas profesorului Marin din orgoliu, din vanitate, din răutate, din invidie, din prostie din motive pe care nici nu vreau să le știu, ușa bibliotecii vasluiene Nicolae Milescu Spătaru a rămas deschisă dintr-un motiv cât se poate de simplu.

Prețuirea pe care noi o avem pentru cel care într-un fel sau altul se apleacă pentru ceea ce înseamnă preocupări intelectuale și pentru că, am considerat și considerăm mai departe că (pe lângă toate păcatele – toți avem) Marin Dumitru are preocupări intelectuale, am ținut ușa deschisă.

Eu îi doresc să fie sănătos, să ținem cont de faptul că și-a sărbătorit ziua de naștere cu foarte puțin timp în urmă. Îi spunem la mulți ani, îl asigurăm de prețuirea noastră și, nu în ultimul rând îi doresc să fie înconjurat de oameni frumoși, fără scopuri meschine, oameni care să-i înțeleagă mesajele și, de ce nu, oameni care să-l sprijine în acest demers extraordinar de dificil.

Demersul de a mai da de o parte, de a estompa din răutatea și prostia care domină un areal binecuvântat, cum este Vasluiul, dar din păcate cu foarte multe astfel de asperități. Vă doresc tuturor sănătate, să valorificați cu toții spațiul Bibliotecii Județene, bucurați-vă de această întâlnire și să aveți parte de o săptămână ușoară, care să deschidă frumos calea spre lumina pe care o așteptăm și nu în ultimul rând să aveți mai multă înțelegere, dragoste și iubire pentru semenii dumneavoastră. Gânduri bune și succes în tot ce faceți.

Voicu Gelu Bichineț

Ziarul Meridianul nr. 18 (2153) de joi 16 mai 2024

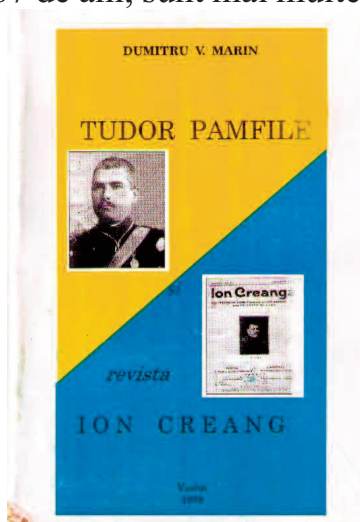
Mesaj la 83 de ani și o zi

E necesar să mă retrag în istorie...?

Consider că în această viață am realizat ceva important pentru mine și semenii mei. M-am străduit ca limba noastră să pătrundă în simțirea multora, am înfruntat mari și felurite greutăți, am înfruntat dușmăniile unor politicieni - dintre care unii mânuiți de o „doamnă”, amabilă, la timp, cu ceva mai puțină logică dar cu prea mult lipici, am fost, indubitabil, unul contra multora, tot ce am realizat fiind prin mijloace și creier proprii: sunt omul muncii mele greu de egalat – cel puțin un timp. De aici, din Vaslui, de unde dintotdeauna a migrat materia cenușie. M-a ajutat noua tehnologie, inventivitatea, munca fără preget, familia. Probabil și un soi de inteligență...

Am fost învinuit de lipsă de modestie, că de ce tot spun și scriu cine sunt. Dar, dacă EU nu identific localnici merituoși pe aproape, de același nivel... de unde să-i scot; și dacă EI nu (se) exprimă, să las munca mea necunoscută?

Despre om și munca de peste 67 de ani, sunt mai multe cărți serioase, durabile, ca „Tudor Pamfile și revista Ion Creangă” (Pim, Iași, 1998, 294 p.), OPERA MAGNA 1 – 7 (vreo 4400 de pagini), „Cotitura de la Cotu Donului” (Pim, Iași, 2024, 420 p.), romanul „Zăpadă pe flori de cireș”(1999, 274 p.) una cu „Mărturii pentru istorie...” (Pim, Iași, 2022, 278 p.), ș.a. Împreună cu Revistele sunt peste 100 de cărți, cu tot cu ziar, peste 98 000 de pagini tipărite.

Nu credeam să-nvăț a-mbătrâni vreodată (adaptare/M.E.), deși am învățat toată viața, m-am luptat mereu unul contra multora, am mobilizat o lume spre limba română (M.C.R., 6000 de pag., are 1050 de colaboratori din 32 de țări). Mă găsesc în fața unui pas din viață, sunt mulțumit că am reușit atâtea după mult mai multe greutăți care mă puteau îngenunchea. Rămân omul generației având cultul cărții, post era Guttenberg, dintr-o familie veche de 4 secole, cu urmași gata să înfrunte alte veacuri. Cred că mi-am folosit bine creierul, mușchii, oasele, orele de muncă. Mai am multe, multe, de făcut în această viață plină, plină, plină.

Mi-ar trebui odihnă, după acești ani super-agitați.

Vă îndemn pe toți să vă urmăriți credința, putința, năzuința.

Până la urmă trebuie să mă retrag în istoria acestor locuri ori a neamului.

Dar, oricând, însă, și eu pot pleca în câmpiile cu verdeață veșnică.

Mă întreb ca și marele poet Tudor Arghezi... „De ce-aș fi trist?... Și totuși...”

DVM/29.04.2024.

Ziarul Meridianul nr. 17 (2153) de joi 9 mai 2024

1028. Younis Tawfik: MCR 30 (39)

1029. Zeno Turdeanu: MCR 34 (65)

1030. Zoltan Terner: MCR 1 (68); MCR 4 (77); MCR (55); MCR 10 (92); MCR 11 (46)

CAMPANIE... FĂRĂ ÎNTREBĂRI?

Cam în toată lumea, Campania posibilei primeniri în conducerea unei unități teritoriale, agită apele, descoperă amicitii, blaturi, mișelii, uneori scandaluri și crime: e stare de căutare.

Mai e și stare de suspiciuni, trădări, furturi și în general, de agitație, chiar dacă nu toată lumea e în competiție, ori participă la vot. Cu ceva depășiri mai mult sau mai puțin admisibile...se reactivează democrația. Mai este nevoie să amintim că e o perioadă așteptată, în care ne aflăm?

Vorbim acum, numai de județul Vaslui, unde 6 partide și-au anunțat candidații la fotoliul de președinte la județ, de primari și consilieri în localități. De departe forța dintâi este PSD, care conduce județul de la Revoluție încoace și care a reușit să atragă cele mai numeroase valori în rândurile sale, indiferent cât de curat ori prin ce mijloace. Anul acesta s-au făcut pașii cei mai mari spre partidul-stat prin anihilarea PNL de sus în jos și de jos în sus precum și slăbirea opoziției. Ba, PUSL este un alt PSD mascat, generat de ambiția lui Voiculescu de a conduce statul român. Rămâne să vedem dacă AUR e chiar în opoziție, iar ADU (Alianța Dreapta UNITĂ), se alege cu voturile visate (și necesare ca opoziție adevărată). Mai este alt PSD deghizat al lui Ponta, Pro-România, la nivelul local condus de un mare ambițios, gata să fie român imparțial, cu oricare grupare dar să rămână sus, cât mai sus. La C.J. Ciprian Trifan, la primărie Lucian Braniște. Le voi face portretizările în nr. următoare.

Deși se mai cred mare forță, PNL-iștii... NU-S (!). Cum să pui pe locul 22 pe consilierul Viziteu, cel care reprezintă cu mare cinste liberalismul în județ, de atâția ani?

Cred că ADU îi depășesc mult, că AUR e deasupra lor. La C.J. candidează deputatul Mihai Botez, la primărie ec. Marius Arcăleanu.

AUR se ridică mult peste PNL prin candidați valoroși în multe comune, chiar dacă nu au înlesnirile primarilor în funcție, conduși de Nelu Tătaru.

Ne întrebăm de șansele celor de la ProRomânia și PUSL, despre care nu avem multe cunoscute. Vor fi acolo, la alegeri, dar, pragul este de 5%, și nu cred că-l vor atinge, mai ales în starea de somnolență în care se află.

Vă amintesc faptul că am apucat vremuri de democrație adevărată, după 1990. Acum sunt contrariat să aflu de blaturi, înțelegeri, schimbări de partide imediat după alegeri, tot felul de afaceri politice și trădări ale electoratului.

Până la urmă care e una dintre întrebările noastre? Cine va ocupa fotoliile cele mai înalte (că toți au consilieri care să le ducă oala electorală) și cam ce valoare au pentru asta. Devine interesant ?

DVM/29.04.2024.

Ziarul Meridianul nr. 18 (2154) de joi 16 mai 2024

CITIȚI ...Foița electorală Vs.?

Am ajuns la nr. 9 din serialul pe care-l cuprinde această Foița electorală de Vs. difuzată zilnic pe Facebook. Pagina aceasta urmărește exclusiv ce se întâmplă în târgul nostru cel vechi, legat de „activiștii” politici care se străduie să învioreze atmosfera social-politică din municipiu și din județ. Ar trebuie să fie un fel de furtună cu sclipiri de inteligență și avalanșă de propuneri legate de viitorul locului, Moldovei, țării. Dar, așa cum o vedem noi astăzi, e aceeași moleșeală și rutină dintotdeauna, ceva în genul lasă-mă să te las, mai toți competitorii locali mizând pe liderul central care apare frecvent la televiziuni naționale și tot cam așa și în presa națională. Ce pot avea aceștia cu marile probleme ale localității... încă nu știm. Ultimul material „zburat în eter” la ora 13: „Găina vecinului e mai grasă...?”

Vorba asta înțeleaptă se potrivește mișcării politice actuale, unde partidele politice de la nivelul competițional al jud. Vaslui, se întrec în lipsa activităților de substanță, crezând că găina lor e mai grasă și nu a vecinului. Invidia și concurența din viața publică era (dintotdeauna) generată de această realitate gospodărească: găina vecinului e mai grasă, de poftit la ea.

Tot din politica actuală: oare ce face ăsta, cum îl pot critica sau da în judecată? (Ca în felul acesta să se vadă ce bun, corect, capabil, sunt eu). Și, acel oarecare care ia cunoștință percepe diferit o realitate.

S-au întâlnit aproape de centrul Vasluiului, grupurile agitatorice de la AUR și PSD.

Imediat, săgeți politico-electorale de la un grup la altul, degenerat în acuze de tipul „hoților, comuniștilor, ați nenorocit orașul și județul, huo, huo, huo !!! La pușcărie cu voi !” Psd: „Putiniștilor, excrocilor, extremiștilor, huo, huo...”). Era mult zgomot pentru că și grupurile erau măricele, cu o asistență de 15-20 de oameni, în afara competitorilor. Cam mult zgomot pentru nimic.

În liniște, dar metodic ADU, adică ordonat și cu substanță cei de la Alianța Dreapta Unită, condusă de deputatul Mihai Botez, acționează destul de potrivit pentru atingerea scopului de reală forță de opoziție, propuneri reale și măsurate. Oricâte presupuneri se pot face ceilalți competitori politici sunt alături de PSD sau pseudo-pesediști, pentru că liberalii nu prea mai există, cei din partidul lui Ponta chiar nu există, iar partidul lui Voiculescu-Varanu nici nu scoate capul în lume. Cine o fi Iamandi ?

Am remarcat eleganța cu care ec. Marius Arcăleanu își conduce campania electorală și am fost martor la o întâlnire cu concetățenii, cam puțini, totuși. Oricare ar fi rezultatul la primăria Vaslui, omul și politicianul Marius Arcăleanu se dovedește a fi omul care trebuie în acest loc. Vom reveni.

Azi, miercuri, că Foița electorală Vasluiană are durata de O ZI, evident mâine vom avea alta dar și Ziarul Meridianul... vedem ce apare public, pentru că în culise se citesc planuri, cărți, caiete, se plănuiesc alianțe și sabotaje, se împart amante (mizeriile campaniei).

Am purtat o discuție consistentă cu un candidat la consiliul local pentru Vaslui, un tip cu totul deosebit, cu o activitate publică remarcabilă de mulți ani de zile, colonelul în rezervă Cătălin Carabină.

Îi vom face loc într-un număr următor.

Și, totuși, nu mă părăsește gândul că fiecare competitor își vede găina sa mai grasă decât a vecinilor (DVM)”.

Fotografia momentului:

Boierul cel puternic este PSD-ul cel aflat la butoane de 30 de ani, cu oamenii pe care-i știm în funcții și avantaje care se știu dinainte câștigători. Începând de la deputatul Solomon, președintele județean și terminând cu oricare altul, nimeni nu mai răspunde la telefon, semn că a fost dat ordinul pe unitate: pesediști din toată lumea, uniți-vă! Adică acționați pe tăcute, noi suntem și la numărare. Trifan Președinte, Braniște primar, și apoi... lăsați pe noi !

PNL-ul dr. Nelu Tătaru are „silenzio stampa” la ieșirile necesare, însă are o publicitate strașnică la un ziar din județ. Din cauza asta chiar ar putea fi pe locul II, dacă nu s-ar fi compromis în halul acesta, dacă Tătaru ar vrea să câștige. Nu vrea și nu va câștiga. Tătaru, președinte (când va făta...), Robert Vlada, primar (iar cu puțini consilieri, că el n-are șansă).

Pe locul II e sigur ADU, adică Alianța Dreapta Unită, condusă pe județ de deputatul Mihai Botez, sub faldurile unui drapel afișat: Botez, președinte, Arcăleanu, primar. Și... au ăștia o echipă...?! Bravo!

Tot la Locul II se bate AUR și auriștii lui Chelmu. Ori-care dintre aceste două partide pot obține victoria primarului lor la Vaslui, a președinților de partid, în județ. Nu e de mirare că Ciprian Trifan găfâie binișor, cu toată armata lui, în competiție cu aceștia. Sper să fac o analiză mai aplicată în nr. următor al ziarului.

Iepurașii sunt, dar...nu se văd. Adică celelalte două PARTIDE ar avea misiuni speciale să coaleză lumea sub aceeași pălărie, dar altă Mărie, pesedistă. La ce să le pomenim numele, prenumele, candidații...?

NOTĂ: la primăriile din județ candidează destui „oameni cu inime sterpe/legați de cârma țării cu-ncolăcirii de șerpe” (V. Alecsandri) ca și deputații. Prea mulți sunt dinainte câștigători, disprețuitori-blazați (ca la Viișoara, de pildă), prea puțini...vor fi schimbați.

Să rămânem clari: analizăm la rece, nu ne interesează, nu sprijinim nici un partid, nici un candidat anume.

Dumitru V. Marin

Ziarul Meridianul nr. 19 (2155) de joi 23 mai 2024

www.tvv.ro

FOIȚA ELECTORALĂ VS O ȘOALĂ DIN POLITICA LOCALĂ

Nr. 9/22.05.2024

DREAPTA UNITĂ
USR
PMP
PSD
VASLUI
Un nou început.
În direcția bună.
Marius ARCALEANU
primar Primăria Vaslui

DREAPTA UNITĂ
USR
PMP
PSD
Un nou început.
În direcția bună.
VOTEAZĂ

DREPTATE pentru Vaslui!
AUR
Alegeri de AUR pentru Primăria Vaslui
Ionel SANDU

PSD
PE 5 IUNIE VOTĂM
IOAN COROBUTĂ
primar Primăria Vaslui

Ăl de anțărt...

Ne-am procopsit în aceste alegeri comprimate. E o liniște în teritoriu cum rar se poate vedea, părerile emise pe la crășme sunt cam de genul: ăla, mî, ce știe ăla?, Asta nou e un prostălău, cum să-l votez... da, stai așa că nici nu știu dacă merg la vot; ori unul ori altul tot un drac, tot psd; Cre-că tot ăla vechiu e bun, ce să știe ăsta; ce dacă n-a făcut nimic, e liniște în sat; nu-mi place psd, dar primarul lor îmi place...; alții... care?; mă, parc-ar fi bun... ăla, pe ăla îl votez.

Apare un fel de individualizare chiar între primari: care, mă, ăla de anțărt? Atunci nu ai nici o problemă. Pregătește șampania!!!

A fost un fel de defilare pe la porțile oamenilor sau pe străzile orașelor, grupuri sau persoane mai ambițioase. Concetățenii i-au înțeles pe candidați și nu prea i-au descurajat, dar nu lipsesc remarcile de tipul: pe ăsta nu-l votează nici nevasta, pun pariu. Ce... tot vin ăștia, că tot nimic nu se face; minciuni, minciuni, la poarta mea...

E curioasă atitudinea primarilor în funcție. M-am întâlnit cu mai mulți, unul transpirat era tare bucuros că nu are contracandidat decât „pe ăla de anțărt” și clar iese din nou. Așa de mulți dintre ei sunt așa de umflați că pot sta liniștiți că tot ei ies...!

O fi bine, o fi rău?

În numele stabilității toți sunt lipsiți de scânteile care să aducă progresul, tot în numele stabilității democrația moare sugrumată și mai ale înfometată. Ce exemplu mai clar poate fi decât actuala frăție de la guvernare ?

Fără alegeri nu se poate, fără unii primari...da.

*

Europarlamentarele par interesante la Vaslui datorită doamnei Gherasim, de pe locul 8, AUR.
Ce bine-ar fi să ajungă în Parlamentul european. Cred că toți o votăm!

Ziarul Meridianul nr. 20 (2156) de joi 30 mai 2024

Vârtej ?

Vârtej, furtună, vânt, vifor, uragan, uneori tornado, ar fi feluri de epitete pentru niște alegeri care să răstoarne mafiile locale, înrădăcinate puternic și sigur și în județul Vaslui. Dacă n-ar fi fost evenimentele din 1989 eu, probabil, n-aș fi ajuns somitatea locului, cum mă prezintă destui, pentru că atunci era ghemul viermuitor provincial în care nu puteai intra cu coloană vertebrală, în frunte cu familia Alexandru. Bătălia vieții mele a fost permanent cu ghemul de atunci continuat cu încrengătura solidă de azi, în care o muiere poate conduce toți „bărbații politici” iar aceștia fac baraj la țâța bugetului.

Și astăzi, e greu-greu pentru oricine să intre în gașca lor.

Sunt genuri de referință, că alegerile de duminică doar le confirmă puterea.

Marti, trebuia să fie mare, mare vâjâială în județ, în special în municipiul Vaslui. De adevăratelea, pentru că am primit de 3 ori ro-alert, avertizare într-o limbă care părea cea română. Cum echipamentul a fost cumpărat din cele străinătăți, în cursul acestui secol nu se găsește o româncă să-și imprime glasul, așa că ascultăm cum putem româna crâmpoșită. Aseară nu s-a adevărit avertismentul, nu la noi.

Vârtej în politica locală ? Da... de unde, că actorii (candidații) par a se fi pleoștit cu totul. Auriștii stau la cafele, păziți de Laura Gherasim, având asistent pe prof. univ. Sorin Chelmu, și păziți de Ionel Sandu de la mare distanță (o fi având aplicație specială?) Parcă s-au prea domolit...

A.D.U. e pe val, candidatul la Consiliul Județean, deputatul Mihai Botez iese mult în evidență.

I-a adus în județ și pe cei mai mari din cele 3 partide, aleargă chiar și prin comunele unde nu are candidați, împarte cu exactitate sarcini și... vorbe! O foarte bună impresie, bazată pe meritele sale. Așa cum se arată „impresiile” chiar bate bine la porțile C.J. unde locțiitorul de președinte Ciprian Trifan, ar trebui să-i simtă suflarea, și nu numai pe a lui Tătaru. La nivel de Vaslui, e mare bătălie pentru postul de primar: jupân Braniște nu dă semne de activitate, știe el că sub cădelnița fostului, îi vine de plocon fotoliul de edil. Ascultător să fie, că totul se rezolvă, că și la județ are sfinți. Păcat de tine, Luciane! Luptător de adevăratelea e ec. Marius Arcăleanu, absolut nimerit pentru postul de Primar. Noi îl susținem cu toată convingerea că acesta e omul care ne trebuie; el trebuie votat și nu altul.

Nelu, e vorba de președintele PNL, distrugătorul PNL Vaslui, deputat și titular medic (apreciat) la Huși. Pentru noi, nu există în teritoriu, cum nici el nu pare a fi auzit de noi. Nouă nu ne pare nici bine nici nebine de prezența lui, cam pe locul 4, după cum se mișcă. Păcat că, chiar și în rarefiatul PNL mai sunt oameni de calitate. Și el are clădită împrejur o mafie necuvântătoare (dacă Arcăleanu a vorbit, iată-l la Forța Dreptei!).

Credeam că alegerile vor revigora nu numai viața politică ci, mai ales economică, ca să nu spun de spiritul liber: cum am fost așa rămânem !

Unele partide mimează democrația și speră să le pice cu hârzobul ceva, ceva, nic măcar ambiții publice nu mai au.

Despre ceilalți ?

Care ceilalți ?

Ziarul Meridianul nr. 21 (2157) de joi 6 iunie 2024

LINIȘTEA DE DUPĂ ALEGERI:

De luni, 10 iunie 2024 s-a făcut... liniște. Câștigătorii s-au îmbătat de bucurie, cei înfrânți, de ciudă că munca, cheltuiala, timpul, eforturile lor, au fost cam degeaba. Care-au ajuns consilieri, mai au o jumătate de satisfacție: vor putea să se afirme mai mult în comunitate, vor putea să spere la mai mult peste timp.

De disperare... nu e cazul. Fiecare știa la ce se bagă, cum să cheltuiască mai puțin, cum să se facă mai cunoscut, ce câștig poate avea și care e cuantumul pierderilor.

Tot ce urmează e un comentariu, ca observator străin de runda aceasta de alegeri, după ce, vă reamintesc, am condus ecologiștii vasluieni timp de 29 de ani ca președinte pe județ. Vreau să spun că am un fel de autorizare pentru comentariu.

PE JUDEȚ:

Era o ciudată surpriză ca Ciprian Trifan să nu iasă câștigător la fotoliul de Președinte; e o răsplată pentru cei 30 de ani de muncă, umilințe, satisfacții, speranțe, indiferent cine și pentru ce l-a promovat. Sper să rămână OM și în noua postură, să ajungă de-adevăratelea independent (fie de foștii șefi, fie de către vreo muiere) să ofere măsura unei altfel de gândiri.

Pe orașe:

Murgeni: un om și un specialist la un loc potrivit, și pentru viitor.

Negrești: Dacă i-a convins pe con-orășenii săi că e potrivit...să-i conducă!

Huși: Realesul cel mai sigur pe sine și pe populația incultă. E tare, tare, Jan.

Bârlad: A fost pasul spre partidul-stat, care l-a dinamizat, inspirat, câștigat.

Vaslui: La câtă forță politică avea în spate, și măgarul lui Moș Vasile ieșea.

Sper ca noul primar să nu fie prea mult subjugat de foști și actuali...partizani.

Pe partide:

PSD este principala forță politică și se dovedește că **POATE**, chiar și să deființeze **PNL**, cândva speranță într-un județ prăpădit rău de tot.

PNL e tot la vale, și va fi cât actualul președinte îi gătuie pe ai săi.

USR are o trupă activă dar finanțe prea puține. Păcat de certurile interne.

AUR, gălăgiosul cu oameni liniștiți și pacifiști. Are câțiva consilieri **BUNI**.

FORȚA DREPTEI în barca învingătorilor. Președinte și consilieri aprigi.

Alte partide... alți eroi necunoscuți, cu voință, putințe și parale prea puține pentru războiul mare al alegerilor.

Pierderi mari și neașteptate:

1.Toader Dima, cel mai titrat primar, dr. în științe, pierde la Berezeni?!

2.Încrezutul primar de la Tăcuta, iată-l praf. E act de justiție socială.

3.Cel mai muncitor dintre primari, pierde la Dragomirești. Căile, domnului.

4.Cea mai mare pierdere: democrația locală, și așa puțină, dispare?!!!

Observați că n-am dat nici un nume, și subliniez că **DEMOCRAȚIA** e în mare pericol.

Ziarul Meridianul nr. 22 (2158) de joi 13 iunie 2024

VACANȚA...

Constatare: e o perioadă necesară (concediu) pentru tot omul muncitor.

Vacanțele categoriilor sociale diferă cumplit: cine are bani petrece pe mări și pe yahturi, nu singur ci cu slugi dar mai ales cu dame de companie. Zice că după atâta muncă are și el dreptul la relaxare și refacere. Cine are funcții politice are tot aceleași posibilități de petrecere, iar când sunt surprinși, fac deliciul presei care poate scormoni în putregaiul cu față umană.

Ar trebui multe articole prin care să demonstrăm afirmația de putregai uman care se vede cum începem să descriem activitatea vreunui parlamentar. De faptăștia fură și de pe viu și de pe mort...

Bugetarii țării românești sunt cei mai norocoși puturoși; schemele mult prea încărcate, activitatea „stilizată” a combatanților pe târâm public fac din aceștia plante prețioase care fac bine umbră pământului. Acum le-au venit contigente noi, după alegeri.

După cum am scris, prea puțini primari au fost schimbați în acest unic tur, în care peste 80% dintre primari n-au mișcat un deget să fie aleși, bazați pe lipsa de combativitate socială. Unii au avut grijă să-I desființeze din timp pe potențialii contracandidați. Să nu credeți că nu s-au furat voturi...

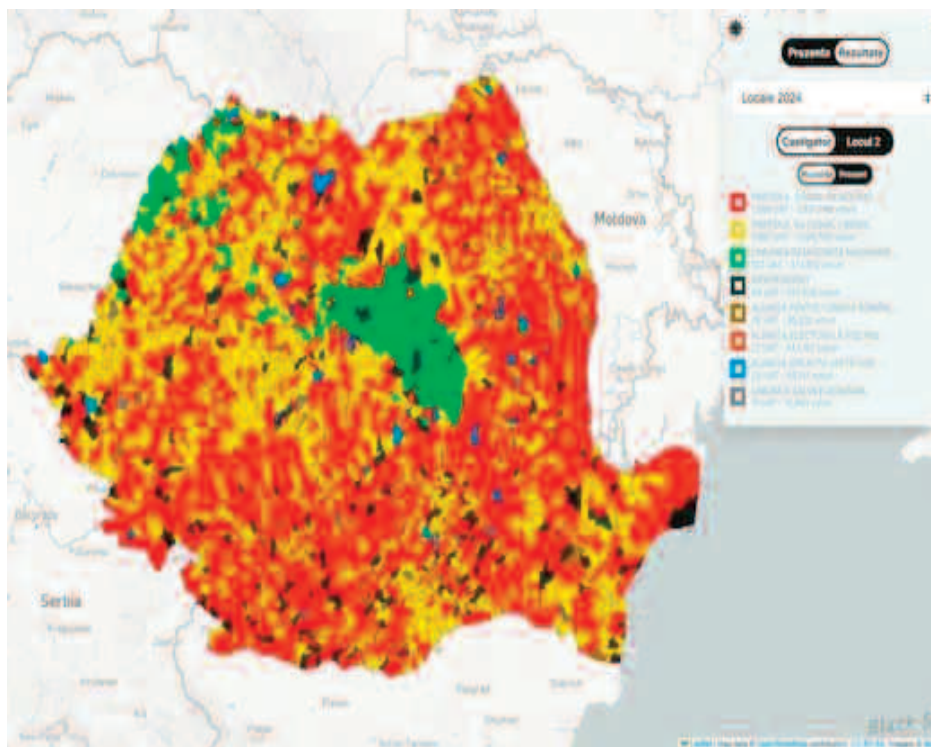
Satisfacții și surprize: Câțiva primari merită cu prisosință re-ocuparea fotoliilor, pentru că au muncit bine și mult, și sunt mai mulți din seria deschisă de Eduard Cazacu de la Murgeni.

Căderea d-lui ing. Toader Dima de la Berezeni, și a celui din Dragomirești e de domeniul bombelor.

TOT VACANȚĂ o să luăm și noi, în sensul că mai multe numere de azi încolo vor apărea online. După cum se vede mulți, cam prea mulți, nu mai au chef de ziar tipărit, iar în campanie electorală s-au oprit la mediul online, acel ceva din neant cam egal cu zero, astăzi. Iluzia a fost mare.

Noi, nu prea avem vacanță deși tare ne-ar trebui...

Ziarul Meridianul nr. 23 (2159) de joi 20 iunie 2024

harta interactivă a alegerilor pe județe

sursa

<https://far-se.github.io/alegeri/#Primari%202024>

Seceta a ucis orice boare de vânt...

O deplasare pe ruta Vaslui – Huși – Fălciu de marți 16 mi-a prilejuit mai multe reflecții dintre care mai reproducem pentru Dv.

De la Lunca Banului și până la Fălciu e tot câmpul alb, adică toate culturile sunt distruse de secetă. Chiar am încercat să mă uit și peste Prut, pe la punctual de trecere de la Bumbăta și unde nu puteam vedea decât același dezastru: seceta foarte distrugătoare, mișcare zero și acolo, ca și pe la noi, căci pe partea de drum parcursă, dacă am întâlnit 10 autoturisme. Nici prin sate nu e mișcare, dovadă că oamenii mai stau prin adăposturi pe aceste 42 de grade.

Peisaj de neuitat, dramatic și extrem de trist pentru actualitatea județului, pentru că chiar în pofida faptului că Vetrișoiaia este dintotdeauna polul secetei, acum e cu mult mai aspră situația. Canicula care afectează toată țara are urme adânci și în județul Vaslui.

LUNCA BANULUI:

Puțină circulație prin sate, nu m-am văzut cu primarul re-ales, am admirat acel colț de rai COLACU, unde ar fi toate cele necesare unei vieți normale. Acum fără oameni, nici măcar pescarii amatori.

Vetrișoia:

Localitatea pare părăsită de oamenii locului, primarul Stângă nu dă cu zilele prin primăria care păstrează, însă, mirosul permanent de țigară, semn că primarul stă toată ziua cu țigara în gură. Îmi pare rău să constat că vetrișoienii s-au păcălit din nou cu un primar care are grijă doar să-i meargă afacerile sale. Vorba unui cetățean de pe drum: ăsta-i poporul, tot așa și primarul. Ce vreți de la noi ?

Stângă afaceristul a trecut la partid de stânga să-și asigure funcția. Noi ne vom strădui să aflăm dacă a făcut ceva și pentru comună.

BEREZENI:

În toți km pe care i-am parcurs în sat nu am întâlnit un om, măcar unul, care să arate că satul e locuit. Din păcate nici pe primarul Toader Dima nu l-am revăzut, deși aș fi vrut să-i spun prietenește că-mi pare rău ca a pierdut alegerile. Nu ne putem exprima în legătură cu noul primar pentru că nu l-am văzut, iar acum la spartul târgului, ceea ce era mare merit pentru inginerul dr. se transformă în defecte. „Las-că are sute de hectare în proprietate, nu moare de foame...” Oricum, Berezenii a înflorit în timpul mandatelor sale.

Fălcu:

Neculai Moraru este ca de obicei un om echilibrat, am discutat mai bine de o oră despre situația grea „a mămăligii” noastre. E de părere că, oricum, nu ne paște foametea, dar că se impun niște măsuri guvernamentale.

Re-re-alesul Neculai Moraru reprezintă un model de cumpătare și de grijă pentru populația unei comune de peste 5000 de oameni.

Ziarul Meridianul nr. 27 (2163) de joi 18 iulie 2024

A apărut
COTITURA DE LA COTU DONULUI...
(roman istorico-literar,
edit. PIM, Iași, 2024, 420 p.)

O carte dintr-o serie consacrată suferințelor de după cel mai mare dezastru militar din istoria României, înfrângerea de la Cotu Donului de după 19 noiembrie 1942... Am reluat întâmplări rememorate după zeci de ani, dar care au girul trăirilor directe, al suferințelor uneori supraomenești ale subiecților, cu doza de incredibilitate, pentru că „sutaviețuirea” după asemenea întâmplări nu mai pare posibilă.

E o carte-mărturie pentru azi și pentru mai târziu, generată de afectivitatea cu care foștii luptători își pot explica supraviețuirea din infernul unui Război provocat de Hitler și Stalin care nu s-au înțeles la împărțirea lumii. Drept care, de la mic (acei copii încă în burta mamelor) la mare (soldați, ofițeri, generali) și multe națiuni, au stat sub mantia morții, cu multe, prea multe, milioane de jertfe.

Istorisirea directă a lui Nică Paiu, Gheorghe Voiculescu, Neculai Mocanu, Costache David, Gh. Tezu, Minu Poede, repovestirile după relatările altor eroi (V. Cernat, V. Marin, C. Iosub ș.a.), celelalte date și informații, nu refac o istorie a luptelor ci alcătuiesc doar un fragment din ISTORIA SUFERINȚEI NAȚIONALE...

...pe cale s-o uităm astăzi, spre aspră condamnare într-un viitor, în istoria neamului românesc. Dacă va mai exista acel viitor.

Firavele povești de dragoste umanizează pe cât pot asprimea unui crud război.

Suferințele din timpul războiului, cele de după terminarea lui, marchează o întreagă epocă istorică, întreaga națiune română căreia i se impune comunismul.

Deși în carte sunt prea puține, în Pantheon, tot trebuie să rămână... faptele!

Ziarul Meridianul nr. 28 (2164) de joi 25 iulie 2024

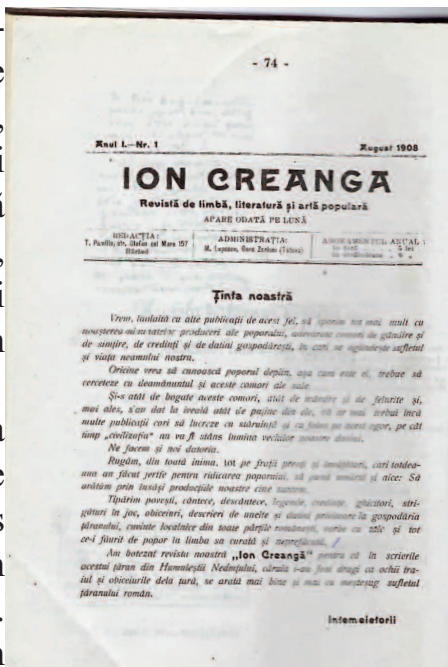
116 ani

Ion Creangă, REVISTA REPREZENTATIVĂ DE FOLCLOR ROMÂNESC: DESTINE PARALELE DESPĂRȚITE DE UN SECOL (I)

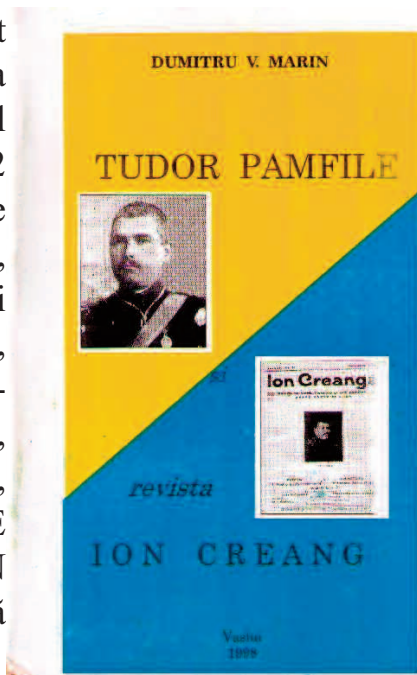
Acum 116 ani, la 1 august 1908, Tudor Pamfile (n.Țepu, 10 iunie 1883) scoate, la Bârlad – România, cea mai importantă revistă românească de folclor din toate timpurile, ION CREANGĂ inaugurând și impunând curentul romantic în etnofolcloristică.

E o inițiativă unică, a ofițerului folclorist, susținut de un grup din ce în ce mai valoros de folcloriști, proveniți din lumea satelor: M. Lupescu, G.T. Kirileanu, Șt.Tuțescu, Leon Mrejeriu, Iacov Antonovici, ș.a.

5 decembrie 1990, Dumitru V. Marin reușește să înființeze prima televiziune privată (licența 001/TV), din România, apoi radio, ziar, revistă, ca deschizător de drumuri în presă și mass-media. Revista care face acum epocă s-a intitulat MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC (1058 colaboratori), apărută la câteva zile după întemeierea grupului

Ofițerul folclorist născut la Țepu, lângă Tecuci „vine” la Bârlad, repartizat la Regimentul 3 Roșiori și în mai puțin de 2 decenii desfășoară o activitate unică prin bogăție, varietate, valoare, importanță națională și apreciere europeană. Folclorist, etnograf, istoric, literat, manager, ofițer de carieră apreciat, participant la două războaie, acesta lasă lumii MITOLOGIE ROMÂNĂSCĂ, revista ION CREANGĂ și operă personală impunătoare.

Profesorul la licee din Vaslui, pedagog, etnolog, romancier, editorialist, manager, reporter în 32 de țări din toată lumea, reușește 2 recorduri mondiale în jurnalistică, 4 naționale, 19 întâietăți în județul Vaslui, ajungând cel mai mare jurnalist vasluiian din toate timpurile. Conducător de cercuri și cenecluri lite-rare, autorul primului roman realizat din istoria Vasluiului, întemeiază și conduce aproape 3 decenii cel mai important și complet grup de presă de la sfârșitul sec.al XX-lea și primele 2 decenii ale mileniului 3, televiziune, radio, ziar și revistă de reprezentativitate globală, MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC (înf.1 febr.2015), și școală de presă.

Cei doi „venetici”(invers după cum emigrau creierele) au făcut istorie culturală în județul Vaslui, oarecum similar, dar în domenii diferite.

În condiții precare din învățământul local, fără teatru, universități și cu firavă tradiție culturală autohtonă, strângând în jurul său personalități și intelectuali de valoare, adunând 276 de colaboratori la revista de folclor ION CREANGĂ (exceptional record), mulți alții

Dumitru V. MARIN și Vasile BULAI în satul Neuillé-Pont-Pierre, Franța, 26.03.1995

la alte 12 publicații pe care le-a condus direct și indirect, Tudor Pamfile devine emblematic pentru localismul creator dintr-un oraș de provincie, ajuns și datorită lui imediat autoritar cultural după Iașul (fost capitală) cel de câteva ori mai mare, cu tradiție istorică, politică și culturală (și) de cercetare afirmat prin marile sale valori naționale formate aici. Reprezentativitatea lui Tudor Pamfile este indubitabilă.

În condițiile în care un oraș de 17.000 locuitori se populează cu tot felul de venetici, adică muncitori, țărani, elevi, specialiști, cadre didactice și alți relocați din satele apropiate, o comună ceva mai dezvoltată cu potențial dobândit prin instituții (înființat ca centru de județ în 1968) și valori importate, activitatea în care se afirmă D.V. Marin a fost cea didactică, după ce 4 ani a fost inspector în domeniul culturii (răstimp în care a efectuat variate cercetări folclorice în teren și a participat la simpozioane, conferințe, jurii). A debutat ca ziarist în 1957, a colaborat la numeroase ziare și reviste, a susținut un doctorat (Importanța revistei Ion Creangă în folcloristica românească), a avut o activitate de excepție în domeniul presei după 1989, când a înființat Studioul de radio și televiziune pe 5 decembrie 1990.

A realizat câteva cărți importante pentru istoria culturii locale (TVV-15... Explozia cultural – informațională, Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase”, Meridianul de Vaslui – Bârlad, axă culturală, Prima clasă - personalități de pe Valea Zeletinului, romanul Zăpadă pe flori de cireș... monografia L.M.K., Editoriale valabile din vremuri regretabile, Învățămant și merit vasluian, Ceaușescu... Bănescu, Cu Eminescu, dascăl de suflet, 25-Tvv – istorie și cultură, etc., etc.). Se detașează vol. Tudor Pamfile și revista Ion Creangă (Pim, Iași, 1998, 294 p.), Opera Magna 1-7, Cotitura de la Cotu Donului (Pim, Iași, 2024, 420 p.) și, evident, revista M.C.R., la nr. 38, cu 1058 colaboratori.

A strâns împrejurul său tineri (Școală de presă, aprox. 500) și ceva mai vârstnici cu scopul dovedit de a face presă modernă, nouă, de valoare ridicată, în care scop a fost prezent la mari evenimente naționale și din străinătate (colaborator la BBC, Deutsche Welle, Vocea Americii, invitat al televiziunii canadiene etc.).

(Apărut în Meridianul Iași-Vaslui-Bacău nr.39 (1818) de joi, 05 octombrie 2017)

Ziarul Meridianul nr. 29 (2165) de joi, 1 august 2024

„Un crâmpel de monografie

■ Recent, peisajul publicistic vasluian s-a îmbogățit cu o nouă apariție editorială: „Meridianul (Vaslui-Bârlad). Axă cultural informațională“, semnată de prof. dr. Dumitru V. Marin. Prin această lucrare, autorul realizează o radiografie personală a presei vasluiene de ieri și a rolul jurnalistului.

Mihaela Zărnescu
Apariție editorială.

DESTINE PARALELE DESPĂRȚITE DE UN SECOL (II)

Profesorul vasluian se dovedește un prolific întemeietor, el însuși fiind un mare jurnalist, un scriitor de mare merit, un istoric local și al învățământului, un întemeietor de publicații indiferent în ce instituție a lucrat.

Prin acțiunile sale unice, dar și prin reacțiile firești și necesare după Revoluție când se restabileau relațiile capitaliste de după comunism, profesorul născut la Giurgioana – com. Podu-Turcului, jud. Bacău (28.04.1941), stabilit din 1 martie 1970 în Vaslui, a determinat și influențat curentul cultural – informațional din județ și, parțial, din Moldova. Mai întâi, ca activist cultural, apoi prin cenaclurile literare susținute, prin TVV (începând din 5 dec 1990), Unison Radio (rețea de 2 posturi, Vaslui-Bârlad), ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Leova, revista M.C.R.

Tudor Pamfile rămâne unic în istoria culturii românești prin opera sa, în special MITOLOGIE ROMÂNEASCĂ (3 vol.), culegerile de Jocuri de copii, prin rolul său dinamizator la începutul secolului al XX-lea și mai ales prin cei 14 ani de apariție ai revistei (nu numai de folclor) ION CREANGĂ. „Academia Bârlădeană” înființată pe 1 mai 1915, împreună cu George Tutoveanu și Toma Chiricuță, a fost un cenaclu complex care mai „trăiește” și astăzi.

D.V. Marin rămâne unic în istoria jurnalismului românesc (9 mențiuni în enciclopedia Istorie a jurnalismului), prin grupul de presă întemeiat, condus și susținut 3 decenii, prin interviuri cu 9 șefi de stat, 17 prim-miniștri, Papa Ioan Paul al II-lea (la Krakowia), P.F. Teoctist și Daniel – mitropoliți,

episcopi, parlamentari de pretutindeni, cu mii de intervievați, cu mii de articole și sute de EDITORIALE. Este la al doilea record mondial prin REVISTA dinspre jurnalismul real cultural MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, care, până la nr. 38 înglobează 1058 de colaboratori din toată lumea, cu difuzare în 520 de locuri în țară. Este o bătălie (scrisă) pentru limba română care este supusă unui atac absolut criminal în condițiile globalizării.

Dacă între 1900 – 1920, Tudor Pamfile se zbătea să mai adune „firișoarele de aur” ale creației populare, conștient de dispariția folclorului (cel puțin în dimensiunile momentului) ușor de constatat în realitatea de astăzi, iată însăși limba română este în cel mai mare pericol, prin depopularea țării, prin limbajul computerelor, prin cultura video, prin reformele din învățământ, prin migrația creierelor, prin uitarea limbii în diaspora. Sunt așa de mari transformări (unificatoare) în comunicare, că, nu numai Ștefan cel Mare, ci chiar marele Mihail Sadoveanu (realizatorul romanului istoric) dacă s-ar întoarce pe pământ nu ne-ar mai înțelege (noi, da, ei... nu). Probabil, acesta este mersul lumii, acum, la această nouă migrație. De aceea M.C.R. este într-o crâncenă bătălie pentru limba română și iată de ce folclorul viu pe timpul lui Pamfile, după un secol, nu ne ajută prea mult în aceste eforturi ale noastre, susținute prea puțin de populația dintre granițele limbii române, deci de pretutindeni, din toată lumea.

Tudor Pamfile reprezintă un modul (doar 15 ani!) dintr-o epocă din istoria națiunii noastre. Bârladul cultural al timpului său (un târg mai bine organizat, fostă capitală a Moldovei de Jos, cu prima școală în 1803) rămâne prin locul de naștere al lui Al. I. Cuza și Gheorghiu Dej, prin contribuții substanțiale la cultura noastră semnate de istoricul Gheorghe

Ghibănescu, poetul G. Tutoveanu, folcloristul Tudor Pamfile, episcopul și istoricul Iacov Antonovici, familia de cărturari Codreanu, folcloristul Mihai Lupescu, mulți cu prezențe autoritare în învățământul public sau și în politică/știință/administrație. Începutul secolului XX marca o notabilă dezvoltare a învățământului, o importantă afirmare a culturii (prima revistă literară de după Război, Florile Dalbe) și ziaristicii (prin Vocea Tutovei, Ion CREANGĂ, Miron Costin, Lumina, ș.a.) cu ceva mai mult decât Fălticeni, și evident mai puțin decât Iașul universitar cel ca număr de populație, aproape dublu.

(Apărut în Meridianul Iași–Vaslui–Bacău nr.41 (1820) de joi, 19 octombrie 2017)
 Ziarul Meridianul nr. 30 (2166) de joi 8 august 2024
 Ziarul Meridianul nr. 31 (2167) de joi 15 august 2024

DUMITRU V. MARIN

„Mîncîndu-se cu dezinvoltură între Vaslui – Iași – Bacău – București sau Krakovia – Istanbul – Londra – Moscova, capabil să fie deopotrivă performant ca manager, reporter, operator TV, conducător auto, scriitor, editorialist, monografist, capabil să se dedice unor riscante inițiative politice, om de lume și în același timp întreprinzător eficient, Dumitru V. Marin ni se propune ca un model de umanitate, deziderabil acum și, relativ, în viitor!”

(Gheorghe Alupoaei, *Semne grafice de recunoaștere*, vol III)

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
 „NICOLAE MILESCU SPĂTARUL” VASLUI

Dumitru V. Marin - 80,
un jurnalist în slujba culturii

VASLUI, 2021

DESTINE PARALELE DESPĂRȚITE DE UN SECOL (III)

În actualitatea mileniului III:

La doar 50 de km distanță, Vasluiul nu conta prea mult în arealul cultural. Erau câteva școli publice, din 1890 un Gimnaziu, cu primul liceu care funcționează destul de târziu, după primul Război Mondial. Pe la 1910, după ce la Bârlad se înființase din 1846, Clusul real al Codreanului (liceu), la 1870 apăruse primul ziar Semănătorul și exista aura unui centru cultural – spiritual, Vasluiul abia se apropia de 10.000 de locuitori și înregistra câteva apariții de publicații efemere, școli în dezvoltare și puține personalități reprezentative (se ridicau emigrați de aici, matematicianul Gh. Vrânceanu, actorul Constantin Tănase, Emil Racoviță, min. Const. Angelescu ș.a. care cresc și se afirmă departe de Vaslui).

Se observă că la începutul secolului trecut Bârladul este mult-mult mai reprezentativ în context național, în timp ce după un secol, în cel de al XXI-lea, raportul se inversează: mult mai multe personalități, mult mai bine reprezentat în mai multe domenii, mult mai prezent în competiția românească este Vasluiul.

**GRUPUL DE PRESĂ
CVINTET TE-RA**

ORGANIZEAZĂ

DUBLĂ LANSARE DE CARTE

**101 VASLUIENI
PENTRU
100 DE ANI** și **MERIDIANUL CULTURAL
ROMÂNESC
An. V, Nr. 1 (17)**

Luni, 25 martie 2018, ora 13
BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „NICOLAE MILESCU SPĂȚARUL” VASLUI

Am organizat aici centrul unui curent cultural – informațional, unde colaborează teatrologul Valentin Silvestru, se afirmă istoricul și criticul literar Theodor Codreanu, criticul Th. Pracsiu, poeții Ion Iancu Lefter, Mihai Apostu, Val Andreescu, Gabriela Ana Balan, Daniela Oatu, dr. Valeriu Lupu, prozatorul Ion Gheorghe Pricop, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile Dumitru V. Marin, cercetătorul Vicu Merlan, istoricul Costin Clit, inginerul oenolog Avram D. Tudosie, istoricii Lucian Valeriu Lefter, Laurențiu Chiriac, istoricul local Dan Ravaru, alți poeți, prozatori, istorici, actori, cu prezențe la nivel de țară. Observație importantă: aceștia sunt oameni care AU ACTIVAT AICI, în condiții de exil la țară, cu greutateți generate de spiritul provincial, fără vreun sprijin financiar, sabotaj în destul.

O altă adnotare specială: Sunt notabile (azi și aici) CENTRE CULTURALE în localități mai mari care sunt susținute = reprezentate de nume importante, la Alexandru Vlahuță (poetă de excepție Gabriela Ana Balan), Berezeni (scriitorul Mihai Andon), Codăiești (epigramistul Ioan Hodaș), Costești (epigramistul Ion Toderășcu), Dodești (poetul Mihai Apostu), Duda Epureni (prozatorul și poetul Ion Gh. Pricop), Găgești (muzeograful Marin Rotaru), Ivănești (cântăreața Sivia Ene), Munteni de Jos (cantautorul Romică Brunchi), Pogonești (rap-sodul Andrei Dumitru), Puiesti (poetul Petruș Andrei), Roșiești (istoricul I. Onel), Vetrișoia (poetul, prozatorul și realizatorul unui grup statuar unic în țară, Ion Mâcnea), Vutcani (istoriograful Ion Diaconu). Acest rapid inventar ce evidențiază cele mai pregnante personalități locale dintre alte sute de creatori de suprafață mai redusă (v. numeroase articole și cărți) e fapt care ne îndreptățește să vorbim de un veritabil Curent cultural – informațional din jurul ziarului Meridianul și revistei Meridianul Cultural Românesc, al posturilor de radio + Tvv. Bârladul este reprezentat astăzi de poetul Simion Bogdănescu, alt poet retras, Cristian Simionescu, conducătorul revistei Baaadul literar, Gruia Novac, alți câțiva istorici printre care Elena Monu, Oltea Gramaticu.

În domeniul presei mai există la Bârlad, (la 55.000 de locuitori), Est News, iar la Vaslui (63000 locuitori), Vremea nouă, Obiectiv, Monitorul, Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, cu câțiva combatanți de merit: Cristian Nicolae Lapa, Cătălin Sîmpetru, Daniel Tănăsuc, Loredana Ciobanu, Aurina Petrea-Știrbu, Simona Mihăilă ș.a. Posturile de radio UNISON, televiziunea Vaslui completează acest sector, de unde s-au ridicat Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea. În domeniul artistic există Teatrul Victor Ion Popa (Bârlad), Ansamblul Trandafir de la Moldova (Huși) și Rapsodia Vasluiului cu interpreți tineri valoroși: Cosmina Adam, Denisa Ciobanu, ș.a. Dintre oamenii de afaceri stabili în aceste decenii, familia Ghiorghii Safir, Adrian Porumboiu, patronii turci de la Rulmentul Bârlad, ș.a.

Toți aceștia, absolut toți, au fost promovați și cultivați de Grupul de presă și cultură (S.C. CVINTET TE-RA SRL) condus de prof. dr. D.V. Marin răstimp de peste 30 de ani.

*(Adaptare, după, Meridianul Iași-Vaslui-Bacău nr.42 (1821) de joi, 26 octombrie 2017)
Ziarul Meridianul nr. 32 (2168) de joi 22 august 2024*

membrii delegației din județul Vaslui
care a mers în 1990 la Alba Iulia

Cătălin Simpetru 2007

MAI POT FI OCULTAT...

Dar:

NU MAI POT FI DAT AFARĂ...

Să fim clari: prof. dr. Dumitru V. MARIN nu mai poate fi dat afară din ISTORIA CULTURALĂ a Vasluiului și României, nici de vreun dușman, nici de vreun partid, nici de vreun glonte. E parte spirituală a unei jumătăți de secol (1970 – 2023) din evoluția social-politică și mai ales cultural-jurnalistică din acest eșantion românesc, o bună parte din Moldova românească. Și numai...

Prin ce: în afara unei munci la catedra de profesor, conducător de cenacluri (și echipe) inspector cultural și reputat (chiar autoritar) om de presă, conducătorul ziarului zonal Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău (ap. 26 sept. 1996) acum și Leova, a TvV (ap. 5 dec. 1990), Unison Radio (1993-1994), a Rev. Internaționalizate Meridianul Cultural Românesc (1 febr.2015), adică un grup unic de presă în România, a tipărit peste 61 de cărți, a avut o prezență peste 29 de ani în viața politică (șef de partid ecologist), a fost un mentor în sport, literatură, jurnalistică și mai ales în cultură. Doar o mențiune legată de revistă: după 34 de numere, are 930 de colaboratori din toată lumea (4 continente). A ales să se implanteze aici împotriva cursului istoric al hemoragiei creierelor ivite pe plai, unde s-a simțit creativ și necesar.

O.C.M. (Ogiva Culturală Marin) este capsula timpului său, care înglobează ziare, reviste, opere ale timpului, nu numai ale profesorului, ci și ale unora dintre colaboratori (sau nu) care s-au manifestat în acest răstimp, de regulă cu autografe (peste 1000) care au scris, ori nu, despre promotorul acesta multilateral al timpului. Țeava aceasta din oțel, în diametru de 23 cm, lungime 10,6 m, înfiptă în beton 1,2 m., lângă statuia/bust înlănțuită (semn de piedici contemporane serioase), în colțul casei, proprietate, poate dezvălui peste ani (nu știm câți) o stare de luptă și vis, de realizări de rang național și universal, într-o atmosferă de ocultare oficială permanentă. E singurătatea creatorului de cursă lungă; unul contra multora. A fost crucea destinului său: SĂ ÎNFRUNTE pe cei mari, puternici, bogați, dintr-o clică mereu alimentată la gurguiul bugetului.

Scopul.

Să se știe, de către cei care pot și vor, și știu ce e munca, visul creativ, bătaia pentru limba română și pentru afirmarea potențialului vasluienilor blestemați de Dumnezeu să le plece mereu materia cenușie. De la N. Milescu, D. Cantemir, Emil Racoviță, și la câțiva afirmați astăzi departe de țară, care tot au plecat,... la cei valoroși de azi/aici, extrem de puțini (se pot număra pe degetele de la o mână), dar care AU RĂMAS să facă orice pot mai bine, pentru cei de AICI. D.V.Marin s-a născut în comuna Podu Turcului – Bacău, dar a rămas AICI ca stâncă neclintită de valurile dușmăniei.

Din 1990, au fost și imagini TVV, înregistrări radio, dar apoi și ziarul ori revista ...ca, scripta manent!

Cele peste 98000 de pagini scrise, tipărite, difuzate, pot fi parte dintr-un patrimoniu? Pot fi obturate dar nu uitate.

Prof. dr. Dumitru V. MARIN nu poate fi dat afară din istoria culturală vasluiană și națională creată chiar de el !!!

Cu numărul 2108, an XXVII, ziarul zonal Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Galați, ca semn de frăție, s-a extins și în Raionul Leova/R. Moldova (al 5-lea județ cuprins în sfera sa). Revista îi publică normal pe basarabeni; Cultură și informare românească.

Cine sunt eu ?

Reprezentantul momentului de prestanță națională prin mijloacele de presă a vasluienilor pedepsiți să le migreze materia cenușie în toată istoria lor. Omul care a făurit, promovat, atras, infuzat, difuzat, CULTURĂ în toată existența sa.

Las viitorimii, mare-mică, dovezi de muncă, pricepere, pasiune, dăruire!

Să se știe !!!

Numărul 34/2023, M.C.R., ori va fi aniversar...ori nu va fi deloc.

ANIVERSĂM... M.C.R. !

Cu destulă mândrie marcăm momentul intrării pe 9 ani a celei mai prestigioase reviste consacrate jurnalismului cultural de pe aceste meleaguri și cu siguranță cea mai importantă din toate timpurile pentru județul Vaslui.

Prin „grija” istoriei care consemnează hemoragia permanentă a creierelor de când se știu aceste locuri, iată, nu putem nominaliza o publicație de importanță națională sau cu desfășurare în lume plecată de pe aceste locuri, cu oameni de pe aici (că, mulți statornici de pe aici n-au cam fost), cu eforturi de orice fel, dar, de aici, și, măcar cu ceva utilitate pentru autohtoni.

Putem relua materiale scrise de noi despre începuturile presei vasluiene, tocmai pentru că ziarul zonal Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Leova a trecut de mult în anul 27 (26 sept. 1996).

Dacă timpurile ar fi propice pentru cultură, dacă analfabeții funcționali din fruntea județului și ai primăriei ar fi puținel iubitori de ceva cultură, momentul ar fi trebuit marcat printr-o amplă sărbătoare social-culturală spre folosul localnicilor, că nu oricând se poate ivi, dezvolta și realiza o revistă de asemenea autoritate internațională ca Meridianul Cultural Românesc, înființat la 1 februarie 2015, de un grup mereu pomenit, dar, și, imediat căzut în grija, finanțarea și tipărirea unui om singur.

Condiții și cauze:

Televiziunea Vaslui (Licența 001/TV) s-a ivit datorită ambiției unui om și copiilor lui, posturile de radio Unison, tot datorită aceluiași ambițios, ziarul tot din aceeași cauză. Împrejur existau doar unele semne de trezire a provinciei care să intre în jocul valorilor naționale, prin câțiva „vechi” cu literatură de sertar (Ion Baban, preotul Sofianu), cu câțiva elevi (cam 550, până la urmă) în frunte cu Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea, Cătălin Sîmpetru, care s-au „aruncat” în undele radio și TV, și s-a ivit apoi un mare pasionat de muncă și literatură Val Andreescu, evident și alți câțiva aspiranți la glorie literară, pentru că ziaristica era un termen nedefinit pentru ei și pentru atunci. Deși era **DECE- NIUL DUȘMĂNIEI** era și deceniul libertății de expresie de după Revoluție. Rolul Televiziunii Vaslui este de-a dreptul inimaginabil pentru mulți, astăzi. Aici s-a deschis democrația și libertatea de exprimare în Vaslui.

Apariția ziarului a însemnat și mai concret democrația cuvântului, pentru că au avut acces toți aceia care și-au dorit, și n-au fost puțini care-și încercau pana în diverse specii literare. Iată de ce pagina culturală n-a lipsit niciodată în nici un număr al prezentei publicații (cam 36000 de pagini, pentru că a fost și cotidian, și cu 3 apariții pe săptămână; au mai fost câteva sute de ziare electorale).

Cauzele extinderii între granițele limbii române sunt clare: valoarea publicației, corectitudinea redactorului-responsabil-finanțator, necesitatea unui purtător de cuvânt al jurnalismului cultural, pentru că aceasta este nișa ocupată de noi în ansamblul publicațiilor de pretutindeni.

Condițiile, iarăși nu pot fi discutate, pentru că, cel mai important aspect este finanțarea și aceasta a căzut pe spinarea lui D.V. Marin.

NICI O INSTITUȚIE DE STAT, Consiliul Județean, Primărie, nici măcar nu s-au abonat, considerând cu mintea deșteaptă a primarului că 52 de lei/an pentru ziar și 80 pentru revistă nu interesează, nu pot fi găsite, și reprezintă o mare sărăcie pentru ei.

Primarul Pavăl primește 15 000 de lei lunar, cum să dea el 52 de lei ? Buzatu are și mai mult (basta mașină, ciubucuri, avantaje) dar nu poate încuraja o asemenea revistă cu 80 de lei pe an... Nici măcar nu dădea de la el; și dacă nu dă el, nu dă nici vreo instituție subordonată Consiliului Județean.

Ne mai întrebăm de ce nu există nici o altă publicație reprezentativă pentru Județul Vaslui ? Ne putem întreba și cât o să mai reziste și asta, și nu din cauza finanțării profesorului, ci pentru că nemernicii ăștia (au inclus-o și pe Mocanu de la Muzeu) îl sabotează cât pot pe omul de cultură care reprezintă cultura, învățământul și politica acestui loc de 53 de ani. Subliniem, de la 1 martie 1970, deci nu mai poate fi dat afară nici de vreun partid, nici de dușmani, nici de vreun glonte.

Ar fi și o întrebare directă: „conducătorilor” nevrednici, dacă voi nu faceți, de ce-l tot ocultați pe cel care mai poate să facă ceva pentru vasluieni ?

La o asemenea aniversare nu ne pot lipsi și prietenii, mai ales colaboratorii. Ieri, Mihai Batog Bujența a alăturat unor felicitări (sincere, că și el pune umărul), îndemnul „Să nu vă lăsați, domnule Profesor, că altul ca dvs. nu se va ivi prea curând, și e păcat nu numai de Vaslui. Chiar că, acei ce vă prigonesc, nu-și dau seama. Nu vă lăsați !”. Și alți, mulți, de peste hotarele județului, au cuvinte de acest fel (aproximativ, 207 personalități se exprimă în volumele aniversative)

Numai Pavăl, Buzatu și Mocanu... refuză un abonament de... 52 de lei (4 țigări) pe an, ... pe an, de atâția ani!

*Meridianul Cultural Românesc, An IX,
Nr. 2(34), aprilie - mai - iunie 2023*

MEMORIAL MUZEAL M.

După Simpozionul de marți, 26 septembrie 2023, se finalizează capsula timpului M, OCM (Ogiva Culturală Marin/capsula timpului) și, tot ce mai trebuie pentru completare la punctul muzeistic SPIRIT STOP, care deja a prins contur...public. Mai trebuiesc etichete și denumirea suplimentară MEMORIAL MUZEAL M.

Ce cuprinde MEMORIAL MUZEAL M. din SPIRIT STOP ?

Pe scurt: Ogiva timpului M, adică o țevă din oțel în diametru de 23 de cm, groasă în carne de 1 cm, înaltă de 10,60 m, cu volum de cuprindere documente de circa 2,5 mc, ocupat cu variate dovezi de cultură vasluiană răstimp de peste 53 de ani (ziare, reviste, cărți, C.D., casete video și audio, stickuri, fotografii, obiecte), de când DVM este (în) fruntea culturii vasluiene. Adică de la 1 martie 1970.

Toată țeava vopsită tricolor, este înfășurată în lanțuri (opreliștile societății, ale neocomuniștilor, neputinți ale vieții), poartă aripile cam la nivelul acoperișului, mai jos alergătura omului (picioarele desprinse de pământ mâinile ușor lovite de contemporani). Drept sus, emblema personală DvM din țeavă patrată de 2 cm. Are și rol de paratrăsnet. Această capsulă a timpului este încastrată în beton 1,5 m, alături de bustul, placa memorială și celelalte elemente.

Crucea simbolizează credința promotorului cultural în munca sa și în prețuirea viitorului, veșnicia unor realizări.

Statuia-bust, este opera sculptorului Cristi Pânteș (din anul 1993), decedat de mai mulți ani.

A stat câțiva ani buni în depozitul Muzeului Județean Vaslui.

Sculptura în lemn, reprezentând un blazon nobiliar sui generis, altă sculptură în lemn dur reprezentând desprinderea de pământ și de lanțuri, victoria omului prin creație ale Elenei Bîrlădianu.

Casca militară din al doilea Război Mondial, simbolul prețuirii eroismului.

Carcasa primului emițător TVV, 5 dec. 1990, provenit de la Centrul spațial BAIKONUR, Uniunea Sovietică, la origine componentă duplex dintre Iuri Gagarin (primul cosmonaut din istorie, 1961) și baza de coordonare de la sol. Procurat printr-o întâmplare fericită. Diverse aparate componente la emițătoarele TVV și Unison Radio Vaslui. În acest moment (2023) există în întregime SISTEMUL de emisie de la Unison radio Bârlad, inclusiv antena de pe blocul 190, unde a fost amplasată (donație refuzată de muzee). Mai sunt diverse copii după unele cărți (Bătălia pentru Vaslui-ro, 800 p., TVV – 15, +...), iar alături, PLACA MEMORIALĂ cu litere sculptate în marmură (ca și la mormântul din Cimitirul Eternitatea, dreapta față de altar), Biblioteca stradală unică în județ, a înghițit peste 1000 de cărți, ziare, reviste, în mare parte furate.

M.M.M. nu cuprinde toate cele 61 de cărți tipărite până în prezent și nici toată colecția ziarului, nici a revistei internaționale M. C. R., nici casetele de la Unison Radio, nici prea multe casete produse de T.V.V.(înf.5.12.1990/L .001).

Asemenea inițiativă privată nu există în județele Vaslui-Iași-Bacău-Galați, raioanele Leova și Ialoveni, R. Moldova, pe unde colind ca jurnalist, fie și la acești 82 de ani și jumătate ai mei; știu că lui Ivan Patzaichin (marele canotor) i s-a ridicat recent de către oficialitățile din Tulcea un memorial mai amplu pe bani publici, în Dolhești, jud. Iași, un expatriat și-a ridicat un obelisc cu inscripție, la Răchitoasa-Bacău, în cimitir, există Coloana dorului de țară a lui P.Mateescu (e pe coperta M.C.R.), mai există un „popas al spiritului” cu grup de 13 statui și muzeu personal întocmit de prozatorul Ioan Măcnea, în satul Vetrișoia pe Valea Prutului (unde există și cartea „Marile prietenii de pe Valea Prutului”) alături de alte câteva ale lui D.V. Marin. În plin câmp, între satele Berezeni-Rânceni există o statuie și ceva amenajări consacrate lui Anastasie Fătu. Niciuna nu egalează SPIRIT STOP din Vaslui, o alcătuire cu totul particulară.

Mi-am dorit să las ceva UNIC posterității, după munca mea de salahor intelectual, mereu unul contra multora, ca cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, IREPETABIL în istoria acestor locuri, ca și Dimitrie Cantemir, Constantin Tănase.

MEMORIALUL MUZEAL M., amplasat pe 1,2 m.p. în colțul proprietății personale cu acces la strada Frunzelor, la 80 m. de Palatul administrativ, la nr. 2, firmă vizibilă, lângă clădirea din 1891, va fi scos din circuitul comercial prin acte civile notariale și oferită în administrare Consiliului Județean, iar în caz de desființarea a acestuia, Primăriei Vaslui, comunității vasluiene pentru care am scris 21000 de pagini dintre cele 93000 și am ridicat Vasluiul în cultura universală, cunoscut în 32 de țări, 4 continente, peste 1000 de colaboratori...

În nici un caz, nu va exista posibilitatea ca MEMORIALUL M. să fie dezafectat mai înainte de anul 2073. Cei care mereu vin au dreptul să știe...

*Meridianul Cultural Românesc, An IX,
Nr. 3 (35), iulie - august - septembrie 2023*

...9 ani... MCR

Înceiem cei 9 ani de la apariția revistei internaționalizate M.C.R. Ar fi altă împlinire a noastră după TVV, Unison Radio și ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Leova care formează grupul de presă,unic în țară.

O revistă de cultură, oricare ar fi ea și oricine ar susține-o, are o durată determinată, are o anumite influență publică, își asumă și are un rol legat de fenomenul pe care îl reprezintă, în cazul nostru JURNA-LISMUL CULTURAL.

Am afirmat într-un alt editorial că noi continuăm spiritul Daciei literare, continuăm Convorbiri literare și prestigioasa Viața românească (de la începutul sec. al XX-lea), înscriindu-ne după 2015, printre cele cu mare și aleasă primire pentru apărarea și promovarea limbii românilor. Că e așa, e numărul mare de colaboratori (se vede ușor, peste 1000) și participarea creatorilor de limbă română dintre marginile limbii române, adică de pe mapamond, și... cele peste 6000 de pagini tipărite. Pare îndrăzneț să ne includem, de aici din Vaslui, printre publicațiile cele mai prestigioase de-a lungul vremilor, dar noi, cei de aici, am beneficiat cu adevărat cât a fost necesar de cuceririle tehnice ale vremii noastre: internet, telefonie, televiziune, rețele sociale, etc. „Adunarea” pe care am sunat-o în februarie 2015, a avut răspunsurile cele mai entuziaste de pretutindeni, chiar dacă am fost o revistă de nișă, chiar dacă în județ nu existau grupuri creative care să-și reverse valoare în aceste pagini, chiar dacă oficialitățile (cu destui analfabeți funcțional și adversități directe) nu ne-au sprijinit nici măcar cu un abonament.

Am crezut că există acel Curent cultural informațional vasluian, pe care l-am susținut în fața lumii, revista Meridianul Cultural Românesc strângând împrejurii-i tot ce era mai valoros de primprejur și din toată lumea (32 de țări, 4 continente). Chiar credem că recordul nostru nu va fi egalat prea curând, și, că, reprezentăm o perioadă de dezvoltare spirituală locală din timpul „istoric”.

Înceiem un an cu bune și cu rele, cele din urmă fiind legate de măsurile de austeritate luate de guvern, care ne bagă și pe noi în faliment. Încercăm un fel de bilanț care să ne dea curajul de a înfrunta războiul „mediatic” și atâtea alte greutăți „specifice”.

Pe 5 decembrie am depășit cei 33 de ani de când am înființat prima televiziune privată din România, Licența 001/TV, de la CNA.

Pe 26 septembrie, știți că am sărbătorit cei 27 de ani de la apariția ziarului Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Leova, în cadrul unui alt Simpozion internațional, cum rar se mai întâmplă.

Pe 24 decembrie 2023, trebuie să sărbătorim prima emisiune publică a TVV. De Ajunul Crăciunului, 1990, pe stațiile TVR, adică toată Moldova noastră și cam ¼ din Basarabia, am difuzat prin caseta noastră un program de toată lauda (azi), cu 28 de subiecte în 45 de minute.

Dar:

Elementul de presă care ne-a adus cea mai mare notorietate în lume a fost Meridianul Cultural Românesc, astăzi cu peste 1000 de colaboratori din 32 de țări, 4 continente.

Și prin el am ridicat Vasluiul pe harta culturală universală, nișa care ne-a prilejuit această afirmare fiind JURNALISMUL CULTURAL.

Suntem, deci la nr. 36, suntem gata să-l tipărim și, ca întotdeauna va fi interesant, chiar valoros, cum a fost de la bun început: 93 de colaboratori chiar de la primul număr, 1/2015. Azi, avem 1020.

Bineînțeles că sunt tentat să prezint câte ceva din cuprins, adică din cele 26 de rubrici, cam cu tot ce poate interesa pe cititorii dintre marginile limbii române, adică de pretutindeni. Cel mai bine e să consultați această revistă internațională, pentru că a apărut tipografic și distribuită online peste tot.

Am participat la încheierea unui Proiect cultural trans-frontalier, ocazie în care mi-am amintit cum am intrat în burta calului de bronz, în 1974, să controlez dacă nu era fisurată vreo porțiune din statuie. Vă reamintesc faptul că la Expoziția de la Casa Scânteii, unde Ceaușescu a hotărât ce se aprobă și ce nu, tot eu am prezentat (împreună cu sculptorul) argumentele și prototipul. După festivitatea de marți, am „văzut” ce mai este pe dealul artificial ridicat de un buldozerist Vasile, tot sub controlul meu, lucrând ziua și noaptea. Aveți imagini de azi.

*Meridianul Cultural Românesc, An IX,
Nr. 4 (36), octombrie - noiembrie - decembrie 2023*

(?...?) CARTEA ÎN VIITOR: cale de învățatură, de recuperare sau de odihnă?

De când s-au descoperit roadele dulci ale științei de carte ne-a rămas proverbul „ai carte, ai parte”, și asta e cam de mulțișor poveste...

Nevoia comunicării scrise există de prea multe mii de ani, cartea ca experiență de viață s-a dezvoltat mai ales după invenția lui Guttenberg (tiparul mobil), iar în aceste secole s-au realizat cele mai mari invenții din istoria omenirii. Doar computerul a depășit mult-mult performanțele științifico-spirituale ale aceluși timp. Când prin 1972-1974, la Văleni de Munte, Gri-gore Moisil ne vorbea de calculatorul românesc „Felix” (mare cât un perete) și proorocea excepționala lui dezvoltare și pătrundere, nu puteam bănui explozia informațională de azi. De fapt, eu personal nici prin 1993, când scoteam ziarul Teleradioeveniment și credeam că va apărea telefonul portabil (ca o cărămidă, gândeam eu) nu intuiam miniaturizarea și performanțele de azi. Când am văzut tipărite „drepturile omului” într-o cărticică de mărimea buricului de deget, m-am mirat destul, dar astăzi nu mă mai mir că într-un cm de material combinat încap o carte și alte milioane de informații).

Mintea omenească ajutată de acest fel de instrument a dus la sateliți și explorare cosmică, dar aproape a exclus cartea ca lectură, odihnă sufletească, dezvoltare imaginativă și refugiu într-o altă lume, închipuită, dar regeneratoare de umanitate.

Computerizarea și ultracondensarea informațională are ca efect neglijarea sau eliminarea invenției lui Guttenberg.

Multă lume se întreabă care e viitorul cărții în viața omului; cum se va tranșa actuala preferință „deșănțată” a tineretului școlar pentru telefon și calculator; cum se vor hrăni acei care stau cu zilele pe net, știindu-se că generațiile mai vechi n-aveau destul de mult timp pentru arătură, sapă, oi, vaci, pomi, etc. adică pentru producerea hranei pentru toți. Generația care acum „se duce” a trăit din munca câmpului, chiar și după atâtea războaie.

„Mă cufund ca într-o mare de visări dulci și senine” zicea M. Eminescu referindu-se la generația anterioară de scriitori, din epoca în care se puneau bazele limbii literare românești, când se democratizau și instituțiile statului, se dezvoltau concepte, se inventau și se tot inventau alte mijloace spirituale. Generația pe care unii dintre noi o mai reprezentăm, a însemnat muncă fizică (pe câmp, prin uzine, prin mine, păduri, prin aer, sau vase de pescuit) sau de concepție, adică intelectuală care să le permită monumentele edilitare ale timpului. N-a lipsit cartea, poezia, metafora, visarea, înfiorarea sentimentelor, deși nu existau atât de multe și variate sisteme de comunicare.

Mulți condamnă (azi) refugiul școlarilor în tot felul de divaisuri, exaltarea rece chiar și spre sex, iubirea tradițională cu parfumul, poezia, tremurul pasional nemaifiind de acceptat în vârtejul existenței, ori în goana după bani. Banul ca rezultat al unei munci devine tot mai vânat, mai necesar, mai dominator. Problema e că se distruge umanismul rasei umane. Se mai adaugă și psihoza războaielor stârnite de antihristul Putin...

Cartea pe hârtie e pe cale de dispariție, cartea ca ilustrare a activității și aspirațiilor umane pare desuetă. Și atunci? Nu cumva suntem pe o șosea modernă-modernă pe care o tot urmărim fără să mai putem observa (admira...) peisajul înconjurător?

Putem vorbi de o salvare a umanității ... omului ?

Ar mai putea, oare, să ajungă cartea (generic larg) ca loc de desfătare, împlinire sufletească, odihnă intelectuală, mod de refacere psihică și trupească... vreodată?

Cum să ne gândim la viitorul cărții?

Până la urmă ajungem la ceva predictibilități legate de viitorul nostru și al omenirii. Inteligența artificială, computerizarea fără frontiere, tendința evitării eforturilor fizice și intelectuale, orientarea către existența concretă și nu visul renăscător de acțiune și speranță par a ne duce inexorabil către un minim social. Va putea, oare, ca microciparea să stimuleze, ori să animalizeze existența umană? Mă declar prea mic pentru un viitor așa de incert, dar am slujit cartea, limba română, educația, jurnalismul, o viață întregă (cu realizări unice) ca să nu mă întreb ce poate urma ...după(!), cum se vor descurca acei care să ne mai poarte în amintire („vis al morții eterne...”), și cum i-aș putea sfătui de bine. Că, de mâncat trebuie să mănânce, viața trebuie să și-o trăiască. De aici întrebarea, cartea le mai poate fi folositoare? Care fel, cum va arăta?

*Meridianul Cultural Românesc, An X,
Nr. 1 (37), ianuarie - februarie - martie 2024*

**MERIDIANUL
CULTURAL ROMÂNESC**

MAȘINA timpului și MAȘINĂRIILE omenești.

Un gând pentru acest număr (38):

Putem explica reușita de excepție a acestei publicații internaționalizate „Meridianul Cultural Românesc”? Dacă, nu noi, atunci, cine? Pentru că rezultatele sunt pe măsura muncii, inspirației, deschiderii către public, intenției și...realitate! Peste 1050 de colaboratori într-o perioadă scurtă, sub un deceniu.

Care a fost mașina timpului care ne-a ajutat? Cum s-a ajuns la internaționalizarea unei publicații apărută într-un oraș fără nume cultural, ce a fost determinant? A contat mai mult efortul nostru, ori dorința celor „de peste” adică din toată lumea să avem o asemenea publicație ? Căci, cu peste 1000 de colaboratori în spate, nu mai putem fi singuri.

Nu este vorba de vreo filozofie a vieții noastre ci o evidențiere a unor realități pe care le trăim. Motorul ăsta numit om, cu toate acțiunile sale, este înzestrat nu numai cu forță, ci are capacitatea de a gândi, visa, înfăptui. Asta și crează individualitatea umană, posibilitatea unuia de a face mai mult decât ceilalți. În competiția vieții, puține flori, rod în lume or să poarte. Până la urmă e o rânduială a lumii pe care cei cu noroc, voință, inspirație, o parcurg în desfășurarea lor umană. Acum, după aproape 10 ani știm că floarea noastră a rodit. Ce vreau să spun:

Nu toți visează ceea ce nu pot să facă. Cei mai câștigați sunt lingareții, adică acei care-și croiesc drumul pe lângă un „iubit conducător” la umbra căruia fură, lovesc și fac toate relele din lume, știind că stăpânul are grija lui:

câte jigodii n-au ajuns pe scaune înalte, deși au constituție și mai ales minte de pitici. Grupul viermuitor asigură de toate, funcție, salarii babane, influență socială, amante, averi. Rar îi ajută conjunctura, ci forța grupului (e valabil și în fotbal, nu?). Omul este o mașinărie care consumă, visează la un viitor, speră la bogăție. Unii spun că-și dedică viața familiei, alții că au visuri de aur pentru țară, alții cad în patima băuturii și rar mai produc ceva de valoare. Ei, și?

Sistemul este cel care poate stimula capacitatea creatoare, dar, azi, cel încetățenit la noi este cel mai aprig obstacol în calea producătorilor de vise=acte și fapte care să folosească tuturor. Nu are nici un barem pentru valorile tinere decât ...lingușeala. Așa apar niște paiate cu ceva inteligență dar care nu știu, nu vor, nu pot să facă diferența socială. Cei mai fricoși sunt intelectualii care, prevăzători, nu riscă nimic din starea lor de bine. Prea rar, vreun profesor înfruntă ghemul cu râme și tot felul de potențați, bucuroș doar de arginții pe care-I dau societatea („Tache, Tache, fii cuminte”).

Într-un cuvânt mașinăriile umane alcătuiesc împreună cu toate racilele, cu noi, toți, mașina timpului...

În pofida greutăților timpului instabil cultural rostogolindu-se implacabil către incultură, a creșterii importanței banului, a dispariției accentuate a dorinței spre latura cultural-educativă, deci a subțiririi cunoscătorilor de limbă și a creatorilor artistici, revista noastră se menține, poate și pentru că reprezintă un crez fără prea multă prețuire (din ce în ce mai mult), mai există un nucleu, cam sastisit și acela. Mi-aș dori să realizați cât de greu ne este astăzi, să servim loial limba română, creația artistică a neamului...

Cred că am realizat câteva elemente de progres:

- Am susținut frontul public de apărare a limbii române;
- Am ridicat minusculul Vaslui pe harta culturală a lumii;
- Am oferit spații, loc, modele de apărare într-un front unde nu prea există câștigător: limba română e condamnată în diaspora, e măcinată de limbajul global, un fel de englezească pentru toată lumea, mulți cred că acest colț de latinitate are zile numărate. Apelul la tradiție nu e de ajuns, pentru că și aceasta vă dispărea în puțin timp. Am scris că „firișoarele de aur ale limbii române” consemnate va fi un principal merit al publicației;
- Am lansat și susținut răstimp de 10 ani, cu fonduri proprii, cu mult timp propriu, cu sănătatea mea, nici un rând nefiind tipărit fără să-l văd eu;
- Am mobilizat o masă importantă de creatori, pe cei locali (care au rămas din ce în ce mai puțini, azi nu am un urmaș la continuitatea revistei) din cadrul Curentului Cultural Informatic Vasluian incluzându-I în susținerea demersului creativ din Revistă;
- Am suferit și pierderi mari-mari prin „plecarea” unor prieteni ca prof.univ. dr. Alexandru Ionescu, scriitorul și poetul Ion Gheorghe Pricop, publicistul și patriotul Ștefan Racoviță, prof. dr. ing. Avi Tudosie (iată, la 3 ani de la moarte nimeni nu mai pomenește de el, nicăieri), academicienii-colaboratori, etc.;
- Mulți n-ar fi făcut performanță fără M.C.R.;
- Avem prețuitori din toate continentele, din toată lumea;
- Mulți prețuiesc jertfa noastră; dar, nimeni nu ne susține financiar;
- Chemăm, deci, creatorii de pretutindeni să intre în bătălia pentru LIMBA ROMÂNĂ, de oriunde s-ar afla.

Într-o mașină a timpului, care niciodată nu întoarce (noroc de unele cronică și semnale) ne mai găsim locul subliniat adesea: suntem promotori autorizați ai limbii noastre naționale. Cu toate că... prea puțini și... prea români.

- Vivat, crescat, floreat limba română pretutindeni!

*Meridianul Cultural Românesc, An X,
Nr. 2 (38), aprilie - mai - iunie 2024*

EDITORIALELE MCR

- 1. O revistă dinspre jurnalism cultural**
 - 2. Previziune, exagerare sau... asta ne așteaptă!**
 - 3. Crimă culturală în formă continuată împotriva limbii române!**
 - 4. Ianuarie la români - date foarte importante**
 - 5. Caragiale - Cel de până azi!**
 - 6. Parisul cel frumos = de zi, cel urât = de noapte**
 - 7-8. Eminescu în starea lui de azi**
 - 9. Valori naționale... validate la Vaslui**
 - 10. Cultură paralelă în România (?)**
 - 11. Destine paralele despărțite de un secol**
 - 12. Datine - Obiceiuri de sărbătorile de Iarnă. Eseu - sinteză, decembrie 2017**
 - 13. Să ne înțelegem**
 - 14. Lucrăm la 101 Vasluieni pentru 100 de ani!**
 - 15. Trilingvismul - Actualitate și viitor**
 - 16. Credenționalele vasluiene la Alba Iulia - 1990**
 - 17. Tâmpenia anonimului... sau estomparea valorilor**
 - 18. Printre valorile secolului...**
 - 19. Jelanie și eroism la Cotul Donului... și după!**
 - 20. Bătălia pentru Vaslui; 222... printre noi. Memorialistică jurnalieră**
 - 21. Niveluri de cultură în județe (Exemplificare: județul Vaslui)**
 - 22. Festival semicentenar: FNUCT/ 50:50**
 - 23. Realitate culturală provincială.**
- Precizări strict necesare pentru vremuri și oameni: Comunistoizii... în acțiune (culturală!)**
- 24. 30... TVV – 25... Meridianul... – 6... M.C.R – AZI – Identitate, demnitate, modernitate**
 - 25. Destine... (inclusiv) Literare**
 - 26. Vitejie românească, istorie după 80 de ani: bătălia de la Țiganca**
 - 27. La o unică aniversare a unui important vector cultural din România**

28. 803– 4/28/2021

29. Gropari ai culturii (vasluiene) – De ce gropari?

30. Raport public

31. 50... Casa de cultură Vaslui...

32. Valoare și niveluri culturale, în județul Vaslui

33. Din istoria culturii și literaturii române: Unul... contra multora: Alecsandri-Hasdeu-Macedonschi... Marin

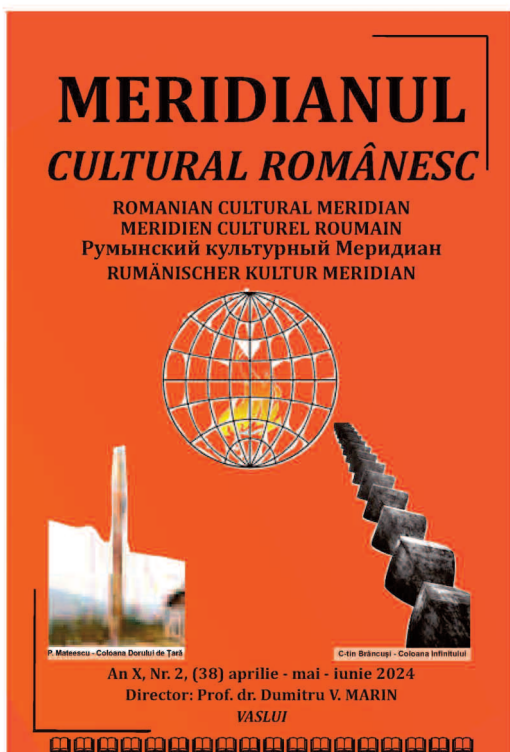
34. Mai pot fi ocultat... Dar: Nu mai pot fi dat afară..

35. Memorial Muzeal M

36. ...9 ani... MCR

37. (?...?) CARTEA ÎN VIITOR: cale de învățatură, de recuperare sau de odihnă?

38. MAȘINA timpului și MAȘINĂRIILE omenești.

figueroa
Episcopul Hușilor

Topul Județean al Firmelor Vaslui

pentru rezultatele financiare ale anului 2016
ediția a XXIV-a, 2017

Locul 2

CVINTET TE-RA SRL

SERVICII

Activități de difuzare a programelor de televiziune

Microîntreprinderi

3 Noiembrie 2017, Vaslui

Președintele C.C.I.A. Vaslui,
Ionel Constantin

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL
BĂRLAD

BIBLIOTECA MUNICIPALĂ
„STROE S. BELLOESCU”

DIPLOMĂ DE EXCELENȚĂ

Se acordă domnului **DUMITRU V. MARIN**
pentru contribuția la îmbogățirea tezaurului cultural vasluian.

Prof. Cristina Vizitiu

[Signature]

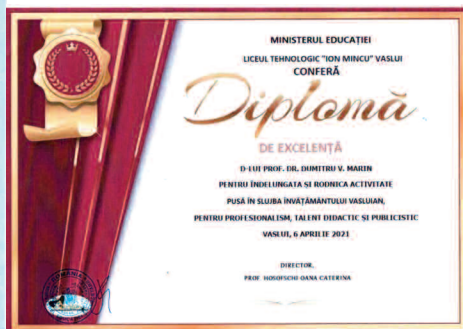
Bârlad,
05 aprilie, 2021

PRIMAR,
Av. Dumitru Boros

Familia Marin

BIBLIOGRAFIA TIPĂRITURILOR lui D.V. Marin
1972 – 2021- sept. 2024

I. ÎNCEPUTURI

- **Primul articol publicat : oct.1957, Bibliotecarul n-are timp, Steagul Roșu- Bacău.** Lucrează în învățământ din 10 sept.1959. Doctor :/1998.
- **EXTRASE, 2 Vol./2 Comunicări, cultură/Caraș Severin/Reșița, 1972, 1973**
- **Extras: ...Cântecul popular în cultura de masă, vol. Studii de folclor, II, Craiova, 1974, pp. 124-138.**
- **extras: Considerații preliminare privind promovarea cântecului popular la rev. I.CR., vol. Studii de folclor, III, Craiova, 1975, pp.149-162.**
- **Basme, de T.Pamfile, ed. îngrijită de D.V.Marin, Junimea, Iași, 1976.**
- **extras: O datină-spectacol la sărbătorile de iarnă în Moldova: Ursul, din vol. Interferențe, Vaslui 1980, pp. 44-51 (ed. Inspect. școlar Vaslui). Foarte multe art. în presa locală.**
- **Evoluția învățământului vasluian până la 1859/ Anuar de istorie/ Is(1980).**
- **Liceul M.Kogălniceanu, Centenar, monografie, Vaslui, 1990, A4.**
- **Teza de doctorat:**
- IMPORTANTA REVISTEI „ION CREANGĂ” ÎN FOLCLORISTICA ROMÂNEASCĂ, București, 1998.**
- **Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă”, istorie etnofolclorică, 1998, 294 p.**

- **Zăpada pe flori de cireș**, roman, 1999, 274 p. *Ediția a II*, 2014, ed. III/2021.
- **Unison Radio continuă**, prezentare media, 2000.
- **TVV-15... Explozia: „cronică a locului, jurnal intim”**, 2006, 556 p.
- **Meridianul – o istorie a presei locale și a Curentului Cultural Inf.**, 2009, 416 p.
- **Festivalul Național al Umorului „C.T.”**, istorie culturală, Pim, 2010, 218 p.
- **TV.V. – Vaslui – România – Europa, filă de istorie, presă și cultură – 2011**, 256 p.
- **Giurgioana-Bacău, Sat-Biserică-oameni**,/ monografie, Pim, 2011, 169 p.
- **Editoriale valabile din vremuri regretabile – culegere**, Pim, Iași, 2013, 258 p.
- **Cu Eminescu dascăl de suflet**, Studii și adnotări istorico-literare, Pim, Iași, 2013, 172 p.
- **Marin D.V. – Opera în câmpul critic și valoric (Th.Codreanu, C.D.Zeletin, N.Constantinescu etc.)**, opinii, editoriale, Pim, 2013, 202 p.
- **„Spirale” internaționale – vasluieni pe spițe din roata istoriei – reportaje și interpretări**, Pim, 2013, 208 p.

II.

Listă apariții editoriale D.V. Marin după anul 2014

(când a apărut, C.Galben,

Personalități băcăuane, vol. VII)

până în prezent, plus o foarte scurtă prezentare.

◆ *Primarii, ca niște oameni acolo, și ei – Jud. Iași – Ed. Pim, 2014, 338 p*

◆ *Primarii, ca niște oameni... Constantin Cernescu-Hârlău, Ed. Pim, Iași, 2014, 30 p.*

◆ *Ceaușescu –...– Băsescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu – Regele Mihai I (evocări de reporter), Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.*

◆ *UZP - Dumitru V. Marin-Zeletin, om, operă, prezență, Ed. Pim, 2014, 72 pag.*

◆ *UZP - Dumitru V. Marin-Zeletin, om, opera, prezență, Ed. Pim, Iași, 2014, 28 p.*

◆ *Prima clasă.../Personalități de pe Valea Zeletinului, Ed. PIM, Iași, 331 p. (2014)*

◆ *Marin D.V. contemporanul nostru (virtual, 2014).*

x. *UZP – Operă și viață pentru Vaslui-România (la 74 ani), Ed. Pim, Iași, 2015, 52 p.*

◆ *25 – TV. V – Istorie și cultură, Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016), 80 p.*

◆ *Învățământ și merit vasluian (eșantion din învățământul românesc)(I), Ed. PIM, Iași, 154 p. (2016).*

◆ *77 – D.V. Marin (istorie – cultură – jurnalism) – Volum omagial, Ed. PIM, Iași, 168 p. (2016)*

- ◆ ***Viata „pe portative”... în 16 note, Ed. PIM, Iași, 78 p. (2017)***
- ◆ ***Bârlad – Vaslui/Pamfile – Marin/Destine istorice, Ed. PIM, Iași, 156 p. (2017)***
- ◆ ***... 77 Noduri culturale și semne amicale, Ed. PIM, Iași, 397 p. (2018)***
- ◆ ***Editoriale, articole, eseuri, Ed. PIM, Iași, 184 p (2018)***
- ◆ ***101 Vasluieni pentru 100 de ani, Ed. PIM, Iași, 402 p. (2019)***
- ◆ ***Liceeni la Podu – Bacău, Ed. PIM, Iași, 204 p. (2019)***
- ◆ ***Marin D.V. – Vaslui – Din seva istoriei –, Ed. PIM, Iași, 160 p. (2019)***
- ◆ ***111 Valori naționale pentru Vaslui – Ed. PIM, Iași, 512 p (2019)***
- ◆ ***Marile prietenii culturale de pe Valea Prutului – Ed. PIM, Iași, 210 p. (2020)***
- ◆ ***Jale și eroism la Cotul Donului... și după(!), Ed. PIM, Iași, 274 p. (2019).***
- ◆ ***Jale și eroism, la Cotu Donului... și după(!) Ed.a II-a, Ed. PIM, Iași,(2020) 305 p.***
- ◆ ***Opera Magna 1, Folcloristica, Ed. PIM, Iași, 616 p. (2020)***
- ◆ ***Festival semicentenar: 50 pentru 50! F.N.U.C.T., Ed PIM, Iași, 332 p. (2020)***
- ◆ ***Opera Magna 2, Zăpada pe flori de cireș, roman, Ed. PIM, Iași, 520 p. (2020)***
- ◆ ***Opera Magna 3, Contribuții de lider cultural, Ed. PIM, Iași, 510 p. (2020)***
- ◆ ***Bătălia pentru Vaslui: 222 printre noi(!), Ed. PIM, Iași, 738 p. (2020)***

- ◆ **Călimănești-Vaslui... un sat ca multe altele**, *Ed. PIM, Iași, 322 p. (2021)*
- ◆ **Opera Magna 4, De la Ceaușescu la...Johannis/istorie în oglindă afectivă.** *Ed. PIM, Iași, 522 p. (2021)*
- ◆ **Dimensiuni culturale globale prin TVV-30 și MCR 7-8,** *Ed PIM, Iași, 332 p. (2021)*
- ◆ **Jurnalistică și cultură națională la Vaslui – MARIN 80,** *Ed PIM, Iași, 324 p. (2021)*
- ◆ **Opera Magna 5: Reportaje și editoriale,** *Ed. Pim, Iași, 704 p. (2021)*
- ◆ **Opera Magna 6: Un om în oglinzi ale timpului/DVMarin/ sau/ unul contra multora,** *Ed. Pim, Iași, (2021), 828 p.*
- ◆ **Opera magna 7,** *Ed. Pim, Iași, 2022, 680 p.*
- ◆ **Groparii culturii vasluiene,** *Ed. Pim, Iași, 2022, 174 p.*
- ◆ **Mărturii pentru istorie...** *Ed. Pim, Iași, 2023, 278 p.*
- ◆ **Casa de cultură Vaslui -50,** *Ed. Pim, Iași, 2023, 250 p.*
- ◆ **Din lupta vieții/9...19...59/M,** *Ed. Pim, Iași, 2023, 52 p.*
- ◆ **Spirit stop/Memorialul muzeal M.,** *Ed. Pim, Iași, 2023, 100 p.*
- ◆ **Cotitura de la Cotul Donului,** *Ed. Pim, Iași, 2024, 420 p*
- ◆ **Editoriale... și viața,** *Ed. Pim, Iași, 2024, 258 p*

Peste 6 decenii de muncă, dintre care peste 57 de ani în slujba vasluienilor, cu prezență calificată și zilnică: profesor, etnolog, romancier, om politic, istoric, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile și-a marcat drumul social-cultural unic prin cele 64 de cărți tipărite și... întemeietor de televiziune, radio, ziar, revistă internaționalizată, într-un târg... Este triplu recordman în presă, promotor în cultură, prezență remarcabilă în Agora.

A ridicat Vasluiul pe harta culturală a țării și a lumii.

*A fost mereu **unul contra multora** lăsând cărți ajunse în Pantheonul românesc: **Opera Magna 1–7, Jale și eroism românesc la Cotu Donului... și după (!), Bătălia pentru Vaslui-ro**, mai multe monografii și mai ales Revista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, având 1007, colaboratori de pe 4 continente, după doar 35 de numere (2023).***

*A scris și tipărit, fără ce-a publicat în ziarul **Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău**, aproximativ 98.000 pagini. A scos 3 reviste, 3 ziare, peste 64 de cărți.*

O asemenea muncă nu a fost apreciată de autoritățile locale care l-au ocultat mereu, dar a fost recunoscută de aproximativ 1488 mari valori din toată lumea (interviuri), cu 219 referiri directe ale marilor personalități și circa 1000 de autografe pe cărțile autorilor.

Prof.dr. D.V.Marin a dat cu certitudine viață anilor și anilor multă viață, prin rezultate unice din perspectiva celor peste 83 de ani de la naștere. Varietatea și calitatea reușitelor sale rămâne unică.

A realizat revista internațională Meridianul Cultural Românesc, în Vaslui, care după 38 de numere apărute înregistrează 1068 colaboratori.

A scris peste 2125 de editoriale pentru 2125 de numere (total, 2160) din ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Leova, care însumează peste 25500 de pag. și de peste 5368 de pagini, după 2014.

A scris toate editorialele revistei internaționale M.C.R. și toate încheierile Revistei cu 1068 colaboratori.

A organizat 14 ediții ale Simpozionului Național „Omagiu cărții vasluiene” și „Ziua presei vasluiene” dublate de altele la aniversări.

A devenit membru al ASRAN, în 2021. Este membru UZPR și al Ligii scriitorilor.

A organizat multiple acțiuni publice-culturale răstimp de peste 35 de ani, în Vaslui/Moldova/țară.

A fost sărbătorit în județ (Simpozion special, Vaslui, 29 aprilie 2024), în țară de către UZPR prin Simpozion Național, 24 apr. 2024, ora 11.30, unde s-a lansat cartea Cotitura de la Cotul Donului cu foarte multe aprecieri din țară și din strănătate și revista Meridianul Cultural Românesc nr. 37, azi 39-40.

„Mișcându-se cu dezinvoltură între Vaslui - Iași - Bacău - București sau Krakovia - Istanbul, Londra - Moscova, capabil să fie deopotrivă performant ca manager, reporter, operator tv, conducător auto, scriitor, editorialist, monografist, capabil să se dedice unor riscante inițiative politice, om de lume și în același timp întreprinzător eficient, Dumitru V. Marin ni se propune ca un model de umanitate, dezirabil acum și, relativ, în viitor!

Performer de excepție, creator prin excelență, personalitatea lui D.V. Marin nu va putea fi ajunșă sau egalată prea devreme, dacă nu cumva, niciodată.

D.V. Marin, este și rămâne unic în istoria Vasluiului.”

**(Prof. univ. dr. Alexandru Ionescu,
laureat al Academiei)**

Drag prieten,

Vă rog să primiți calde urări de sănătate și numai bine de la Amărăști, lângă Drăgășani!

Felicitări din suflet! Ce carte minunată, despre o personalitate minunată...!

Vă admirăm și vă iubim! Și ce familie deosebită!

Și pe soția mea tot Iulia o cheamă! A fost medic neuropsihiatru în RSR și medic de urgențe și de familie în Canada. O inteligență sclipitoare, o bună mamă și bunica a trei copilași!

**Toată stima,
Alexandru Cetățeanu**

*Alexandru Cetățeanu este un oltean inventiv, care a înființat cenaclul **Destine Literare** în Monreal, Canada.*

**Mesajul domnului Ion Iliescu,
fost Președinte al României
Domnului profesor doctor Dumitru V. Marin,
Director general al grupului de presă
CVINTET TE-RA, Vaslui**

Stimate domnule Director,

Împlinirea celor 15 ani de la înființarea Televiziunii Vaslui îmi oferă plăcuta ocazie să vă adresez dumneavoastră și colectivului pe care îl conduceți cele mai sincere felicitări și urări de succes în demersul dumneavoastră de servire a interesului

public. Succesul televiziunii dumneavoastră este cea mai bună dovadă a unui demers publicistic solid și profesionist, îndreptat spre relevarea slăbiciunilor instituțiilor democratice, a acțiunilor în dezacord cu legea ale celor care sunt chemați să vegheze la respectarea ei.

Caracteristica evoluției mediilor de informare în România este dată de multiplicarea unor asemenea inițiative curajoase la nivel local, care se adresează cu precădere comunităților în sânul cărora se afirmă, care răspund mai bine așteptărilor consumatorilor de informație și de divertisment.

O televiziune locală care emite de 15 ani are deja o istorie, care merită cunoscută, inclusiv prin intermediul unei astfel de monografii, pentru că ea este o parte a istoriei reinstaurării și consolidării democrației în România, după Revoluția din decembrie 1989. Societatea pe care ne-am dorit-o și pe care ne străduim s-o structurăm, în toate aspectele ei instituționale, legale, morale și politice, este una a diversității opiniilor, a pluralismului punctelor de vedere, a toleranței, dialogului și căutării permanente a consensului în problemele care țin de interesul național. Acesta este sensul evoluției, acesta este spațiul european al valorilor morale și politice, la care dorim să ne cuplăm.

Suntem chemați cu toții, jurnaliști și politicieni, să luăm aminte la agenda cetățenilor și să o promovăm, fiecare dintre noi, cu mijloacele pe care le avem la îndemână, în spiritul responsabilității și al respectului regulilor democrației și ale statului de drept. Adevărul poate fi slujit cu eficiență atunci când nimeni nu pretinde că este deținătorul lui absolut, atunci când, politicieni și jurnaliști, dialoghează cu bună-credință, pentru promovarea interesului public.

Nu cred că servește nimănui abordarea conflictuală a relațiilor politicului cu mediile de informare, la fel cum ea nu servește interesul legitim al cetățeanului, acela de a avea acces la informație fiabilă și de calitate.

Refugiul în senzațional, în subiecte facile și fără mare relevanță, al multor jurnaliști și instituții media, căutarea cu orice preț a audienței se constituie într-o formă de tiranie, care duce la manipularea opiniei publice și, nu de puține ori, la banalizarea răului și a violenței. Jurnalistul are, în democrație, responsabilități civice care îl obligă la o atitudine de implicare în viața socială. Nu este un simplu observator al realității, el ia atitudine, prin modul în care tratează subiectele, le ierarhizează și le prezintă publicului lui.

Libertatea de exprimare este un drept fundamental, pe care l-am cucerit cu greu, și pe care nu ne putem permite să-l relativizăm, prin acțiuni de relativizare a lui sau de îngrădire a accesului la informație, prin presiuni ale puterilor publice asupra ziarelor și ziariștilor. Sunt alături de toți cei care, cu bună-credință, promovează dreptul la liberă informare și liberă exprimare. Doar în aceste condiții vom avea o democrație funcțională și consolidată.

Vă urez să rămâneți aceeași televiziune angajată în servirea cetățeanului și a interesului public

La mulți ani!

***Ion Iliescu,
Fost Președinte al României
(ianuarie 2006)***

MESAJUL Domnului Emil Constantinescu Președintele României 1996-2000

Salut cu prețuire și afecțiune aniversarea celor 15 ani de existență a Televiziunii Vaslui, care a devenit, în tot acest timp, un promotor al dorinței de a evalua lucrurile și oamenii fără prejudecăți, cu profund respect pentru deontologia jurnalistică. Am

remarcat, atunci când am avut plăcerea să fiu invitat de onoare al Televiziunii Vaslui, onestitatea intelectuală și orgoliul meseriei bine făcute.

Vă felicit din toată inima pentru împlinirea a 15 ani de la înființare și, în mod special, pentru dimensiunea civică a programelor pe care le-ați promovat de-a lungul vremii, și mă gândesc în mod special la demersul de educare a concetățenilor în spiritul adevărului, al democrației și al responsabilității fiecăruia.

Acestea sunt motivele pentru care doresc să felicit echipa TV Vaslui și în mod deosebit pe domnul prof. dr. Dumitru V. Marin, cel care a imprimat acestei echipe spiritul valorilor și al performanței, și să vă adresez un călduros La mulți ani, cu dorința și speranța că veți continua să oferiți oamenilor obișnuiți lucrul cel mai firesc cu putință, aflarea adevărului.

**9 decembrie 2005,
Emil Constantinescu
Președintele României 1996-2000**

Mesajul Președintelui României, Traian Băsescu, cu ocazia aniversării a 15 ani de la înființarea Studioului TV Vaslui

Prin activitatea sa, Studioul TV Vaslui a dovedit că opinia publică are nevoie de informare constantă și obiectivă. Sunt sigur că telespectatorii Studioului TV Vaslui se bucură de o radiografie complexă a zonei, a

comunității din care fac parte. Societatea românească are nevoie de informație, de seriozitate și dedicație, lucruri pe care colectivul Studioului TV Vaslui le-a dovedit din plin, în toți acești ani. Sunt convins că veți reuși în continuare să fiți unul dintre liderii media, la nivel local și regional.

Ca fost parlamentar de Vaslui mă leagă multe de acest județ. De multe ori, Studioul TV Vaslui a fost pentru mine o sursă de informație extrem de utilă pentru a înțelege mai bine nevoile oamenilor din această zonă.

Studioul TV Vaslui performează în spațiul media, făcându-se util vashuienilor și pentru acest lucru doresc să felicit echipa redacțională.

Vă urez la mulți ani cu audiențe cât mai ridicate și materiale de calitate!

**Cu toată aprecierea,
Traian Băsescu, Președintele României**

***Eu sunt Omul muncii mele,
imposibil de egalat vreodată!***

***Domnul DUMITRU V. MARIN are
asigurat locul dumnealui, azi,
pentru eternitate = TEZAUROUL VIU
AL VASLUIULUI!***

Rezumate

O prezentare A UNOR REALIZĂRI DE EXCEPȚIE, ÎNTR-O VIAȚĂ CONSACRATĂ EDUCAȚIEI ȘI INFORMAȚIEI PENTRU O POPULAȚIE DE PESTE 500000 DE OAMENI, A UNEI ȚĂRI ȘI ALE CELOR PRIBEGIȚI ÎN TOATĂ LUMEA.

UN DESTIN CLAR ÎNDEPLINIT, ÎNTR-UN MEDIU MEREU OSTIL SAU INDIFERENT, AVÂND „HARUL DE A FACE” (*Emil Constantinescu-președintele României*), ȘI CARE A APĂRAT VIAȚA, LIMBA ȘI POPORUL ROMÂN, PRIN SUTA DE MII DE PAGINI PUBLICATE.

DOVADĂ MATERIALĂ MULTIPLĂ: CĂRȚILE, ZIARELE, TELEVIZIUNEA, REVISTELE , STOP-SPIRIT/MEMORIALUL MUZEAL M.

UN OM CARE LASĂ URMAȘILOR ÎNTRU SPIRIT: VISUL, ZBORUL, DAR ȘI MATERIALIZĂRI DE NEBĂNUIT PENTRU ACEL MOMENT ȘI MEDIU, ÎN TRANZIȚIE SPRE NOUA CULTURĂ EXISTENȚIALĂ.

Summary

A presentation OF EXCEPTIONAL ACHIEVEMENTS, IN A LIFETIME DEDICATED TO THE EDUCATION AND INFORMATION OF A POPULATION OF OVER 500,000 PEOPLE, OF A COUNTRY AND OF THOSE IN THE WORLD WIDE. A CLEAR DESTINY FULFILLED, IN AN ENVIRONMENT ALWAYS HOSTILE OR INDIFFERENT, HAVING "THE GRACE TO DO" (*Emil Constantinescu-President of Romania*), AND WHO DEFENDED LIFE, LANGUAGE AND THE ROMANIAN PEOPLE, THROUGH HUNDREDS OF THOUSANDS OF PUBLISHED PAGES. MULTIPLE MATERIAL EVIDENCE: BOOKS, NEWSPAPERS, TELEVISION, MAGAZINES, STOP-SPIRIT/MUSEUM MEMORIAL. A MAN WHO LEAVES HIS DESCENDANTS IN SPIRIT: THE DREAM, THE FLIGHT, BUT ALSO MATERIALIZATIONS UNSUSPECTED FOR THAT TIME AND ENVIRONMENT, IN TRANSITION TOWARDS THE NEW EXISTENTIAL CULTURE.

Résumés

UNE PRÉSENTATION DES RÉALISATIONS EXCEPTIONNELLES, AU COURS D'UNE VIE DÉDIÉE À L'ÉDUCATION ET À L'INFORMATION D'UNE POPULATION DE PLUS DE 500 000 PERSONNES, D'UN PAYS ET DE CEUX DU MONDE ENTIER. UN DESTIN CLAIR ACCOMPLI, DANS UN ENVIRONNEMENT TOUJOURS HOSTILE OU INDIFFÉRENT, AYANT "LA GRÂCE DE FAIRE" (*Emil Constantinescu-Président de la Roumanie*), ET QUI A DÉFENDU LA VIE, LA LANGUE ET LE PEUPLE ROUMAINS, À TRAVERS DES CENTAINES DE MILLIERS DE PAGES PUBLIÉES. PREUVES MATÉRIELLES MULTIPLES: LIVRES, JOURNAUX, TÉLÉVISION, MAGAZINES, STOP-SPIRIT/MÉMORIAL DU MUSÉE. UN HOMME QUI LAISSE SES DESCENDANTS EN ESPRIT : LE RÊVE, LA VOL, MAIS AUSSI DES MATÉRIALISATIONS INSOUÇONNÉES POUR CETTE ÉPOQUE ET CET ENVIRONNEMENT, EN TRANSITION VERS LA NOUVELLE CULTURE EXISTENTIELLE.

Riassunti

UNA PRESENTAZIONE DI RISULTATI ECCEZIONALI, IN UNA VITA DEDICATA ALL'ISTRUZIONE E ALL'INFORMAZIONE DI UNA POPOLAZIONE DI OLTRE 500.000 PERSONE, DI UN PAESE E DI QUELLE DEL MONDO. UN DESTINO CHIARO COMPIUTO, IN UN AMBIENTE SEMPRE OSTILE O INDIFFERENTE, CHE HA AVUTO "LA GRAZIA DI FARE" (*Emil Constantinescu-Presidente della Romania*), E CHE HA DIFESO LA VITA, LA LINGUA E IL POPOLO ROMENO, ATTRAVERSO CENTINAIA DI MIGLIAIA DI PAGINE PUBBLICATE. MOLTEPLICI TESTIMONIANZE MATERIALI: LIBRI, GIORNALI, TELEVISIONE, RIVISTE, STOP-SPIRIT/MUSEO MEMORIAL. UN UOMO CHE LASCIA NELLO SPIRITO I SUOI DISCENDENTI: IL SOGNO, IL VOLO, MA ANCHE MATERIALIZZAZIONI INSOSPETTATE PER QUEL TEMPO E AMBIENTE, IN TRANSIZIONE VERSO LA NUOVA CULTURA ESISTENZIALE.

CUPRINS

EDITORIALE ca puncte...	9
RĂMÂN SINGUR?	10
Eppur si muove...totuși materia cenușie pleacă (!!).	13
Seceta (previzibilă), războiul din Ucraina, prețul grâului.	15
HORA DIN STRĂBUNI, ... ai noștri și ai lor.	17
OMAGIU Doamnei profesoare ... IULIA MARIN.	20
PAVĂL ȘI TEMBELII LUI /înc-o horă prin Vaslui.	22
REAȚII LA ARTICOLUL „Pavăl și tembelii lui..”	24
LEOVA, un raion din Republica Moldova.	26
E CLAR ESTE UN MEMORIAL MUZEAL, în jud. Vaslui.	32
CUVÂNTUL... DIN REVISTĂ.	34
Simpozionul național ZIUA PRESEI VASLUIENE	
MERIDIANE SCRIPTURALE.	40
ZIUA PRESEI VASLUIENE.	43
Pe fiecare MERIDIAN, omul sfințește locul.	51
NOUĂ ANI DE MUNCĂ PE ALTARUL CULTURII.	52
RODUL MUNCII BUCURĂ LUMINA SUFLETULUI.	54
MARIN DUMITRU la trecut dar mai ales la... VIITOR.	55
ANIVERSARE EDITORIALĂ	57
Mesaj la Ziua presei scrise vasluiene.	58
Timpul nu are răbdare.	59
Simpozionul international, național, interjudețean și județean, ZIUA PRESEI VASLUIENE, 2023.	61
Desfășurarea simpozionului.	63
Profesor dr. D.V. MARIN și contribuția la cultura și jurnalistică română.	72
Un tezaur viu, Scriitorul, etnologul, istoricul, jurnalistul Dumitru V. MARIN.	75
FESTIVALUL FANFARELOR de anul acesta.	80
RĂZBOAIELE... NOASTRE (!).	83
Dimitie Cantemir - enciclopedistul.	85
Mesaje, comunicări, mărturii, insemne.	87

Peste 100, poate, 107	90
FOTBALUL... CA BUCURIE NAȚIONALĂ	92
1 DECEMBRIE, 2023, zi națională.....	94
SĂRBĂTORILE NOASTRE, ÎN DECEMBRIE `23.....	96
POVESTE DE VIAȚĂ.....	98
SĂ NE BUCURĂM... LA MULȚI ANI!.....	104
Ceva... previziuni pentru 2024 (!).....	108
Protestul fermierilor și transportatorilor.....	110
PROTEST... CAM FĂRĂ NOROC.....	113
Protestul fermierilor și camionagiilor.. îngheață(!).....	115
Februarie fără prea multe griji. Politică și cultură !!!.....	117
CE SĂ MAI... VORBIM... (?).....	120
PRESA CA BÂRFĂ ȘI MEDIA CA PRESĂ.....	122
De-ale zilei:	124
Boli și măștișoare... ..	126
Politică fără delicatețuri: AUR.....	127
VAL ANDRIESCU A PLECAT LA CERURI.....	129
CARTEA ÎN VIITOR... ..	133
RUBRICA ALEGERILOR: Percepția momentului.....	136
(?...?) CARTEA ÎN VIITOR	140
Și... vine nr. 37/2024.....	143
Libertatea presei... la Tribunalul Vaslui!.....	145
SIMPOZIONUL INTERNAȚIONAL,	
Omagiu cărții și culturii vasluiene.....	146
La aniversare Prof dr Dumitru V. Marin, o activitate culturală cu valoare de patrimoniu viu	148
Sărbătoarea limbii... dar și a omului.....	152
Am primit revista MCR... ..	154
OMAGIU CĂRȚII ȘI CULTURII VASLUIENE	
PRECUM ȘI LUI D. V. MARIN	156
Mesaj la 83 de ani și o zi	171
CAMPANIE... FĂRĂ ÎNTREBĂRI?	174
CITITII...Foița electorală Vs.?	176
Ăl de anțărt... ..	180

Vârtej ?.....	182
LINIȘTEA DE DUPĂ ALEGERI:.....	184
VACANȚA... ..	186
Seceta a ucis orice boare de vânt	188
A apărut COTITURA DE LA COTU DONULUI..	
(roman istorico-literar,edit. PIM, Iași, 2024, 420 p.).....	190
116 ani - Ion Creangă, REVISTA REPREZENTATIVĂ DE FOLCLOR ROMÂNESC: DESTINE PARALELE DESPĂRȚITE DE UN SECOL (I)	194
DESTINE PARALELE(II)	195
DESTINE PARALELE(III)	198
...NU MAI POT FI DAT AFARĂ	204
MEMORIAL MUZEAL M	211
...9 ani... MCR.....	215
(?...?) CARTEA ÎN VIITOR	218
MAȘINA timpului și MAȘINĂRIILE omenești	220
EDITORIALELE MCR	224
Iconografie	228
Bibliografia	234
Mesaje	241
Rezumate	250

Meridianul

Iași-Vaslui-Bacău-Leova

marintvv@gmail.com • secretcvint@yahoo.com • Vaslui - 0236 361 236 • Bârlab • 0236 419 494 • Iași - 0744 231 380

Singurul Grup de Presă din județul Vaslui

marintvv@gmail.com
www.meridianumitru.ro

www.tvv.ro
Tel: 0744 231380

editorial

GRAJDURI - IASI

Minunea de la Grajduri,

pag. 3

BĂCĂNI - VASLUI

BĂCĂNI, județul Vaslui, în fruntea culturii, duminică.

pag. 3

„D.V. Marin reprezintă astăzi, peste 1/2 secol de istorie trăită – vorbită – scrisă, de după 1968 (când s-a înființat județul). Mereu a fost într-un plan prezent, major și actant la tot ce s-a înfăptuit în municipiul județului Vaslui sau chiar în Moldova Românească. El însăși ne-a lăsat multe volume de istorie culturală, lucrări științifice sau de înaltă jurnalistică. În peste 3 decenii, prezența lui a fost mereu remarcabilă... Omul și opera sa sunt de-a întrai într-un patrimoniu.

Mărturiile sale sunt unice și, aș zice, imposibil de cuantificat exact.”
AL. IONESCU –
Laureat al Academiei Române
(15 iulie, 2018)

„Cultura și mai ales jurnalistică vasluiană din ultima jumătate de secol este magistral reprezentată prin grupul său de presă și prin opera de Prof. dr. D.V. Marin. El este cel mai veritabil lider cultural al generației.”

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ
Scritor-Iași

CUVÂNTUL... DIN REVISTĂ

Stimați și dragi prieteni, văd și vedeți acest număr, și nr. 35/2023 al MCR, pe care-l împlinim cu câteva mesaje speciale ocazionale de aniversare și intrare în anul IX (mai avem puțin).

Mărturisesc:
Meridianul... are 27 de ani și o aș apărut în 50 miercuri dimineață, după câteva nopți de nesomn. Muncă inițiativă, intelectuală, 100% personale. Cred că pot considera mesajele scriabile pentru ambele publicații.
M.C.R. aniversează 35 de naștere, și are, gâștica, 9 ani.
Am primit mai multe mesaje, multe m-au impresionat, câteva m-au atenționat, toate sunt de zezi de atașament la această revistă-almanah pe care noi, cei 5, adică Val Andreescu (mare bolnav stăz), Mihai Batog Bujenița (coborât dintre noi), Valeriu Lăpuș (are puia multe necazuri acum să-i mai cerem ceva), D. V. Marin (ce să-i vrea să stă...) și doamna Cornelia Ursu (mare specialistă în meserie, dar și mare iubitoare de metafore, am pornit-o pe 1 februarie, cu un fel deact de înființare pe 8 februarie 2015, ieșire în Agora pe 15 martie, cu nr. 93 (taste semnatare) !!!
Să-i cîm astăzi avem 1007 ?

Prieteniul nostru din Brănești-Ilofov, Nică D. Lănuș profeta de o bucată de vreme și ajutor laborator din 32.100 de colaborări și mesaje revistei noastre pe numele Ști...
Până la urmă sun 1. I. Iacimăniță că pr...
Ajutor substanț...
Mihai Batog Buj Ursu, poeta Gabi adu pe italenii di preum și pe alții marea noastră pr (ori de ex-bacăoi 3. Eforturile pr...
Până acum n-a tre...
e... (și să-l plătes e onorant...
torii și cititorii, e u ROMÂNĂ.
4. Cred că lăsăm y limbă române”, di tătăplac cu folclor noroc, cu Tudor curând cu lim globalizării. E în a războiul din Ukra ta la existența or se va ajunge la bo pentru păstrarea i pe teritoriul Rom cărările istoriei fă artificială, plană război cybernetic, imea va avea vreu

Ceva...prezvinzi pentru 2024 !!!

A trecut un an după pandemia, am mai „amintit” multe cărări...
- 1. Sunt un mare fan al...
- 2. Sunt un mare fan al...
- 3. Sunt un mare fan al...
- 4. Sunt un mare fan al...
- 5. Sunt un mare fan al...
- 6. Sunt un mare fan al...
- 7. Sunt un mare fan al...
- 8. Sunt un mare fan al...
- 9. Sunt un mare fan al...
- 10. Sunt un mare fan al...

Bălțoi Iași, primarii și „viscolii!”

BĂLȚOI
Iași 7024-01
Bălțoi Iași, primarii și „viscolii!”
pag. 3

PRIMĂRIA ORAVIEI 2023

BĂLȚOI
Iași 7024-01
PRIMĂRIA ORAVIEI 2023
pag. 3

BĂLȚOI
Iași 7024-01
pag. 3